II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2023/265 VAN DE COMMISSIE

van 9 februari 2023

tot instelling van een definitief antidumpingrecht op keramische tegels van oorsprong uit India en Turkije

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ([1]) ("de basisverordening"), en met name artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

1.1. Opening van het onderzoek

(1) Op 13 december 2021 heeft de Europese Commissie ("de Commissie") op grond van artikel 5 van de basisverordening een antidumpingonderzoek geopend met betrekking tot de invoer van keramische tegels van oorsprong uit India en Turkije ("de betrokken landen"). Zij heeft daartoe een bericht van inleiding van de procedure bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ([2]) ("het bericht van inleiding").

(2) De Commissie heeft het onderzoek geopend naar aanleiding van een klacht die op 3 november 2021 werd ingediend door de European Ceramic Tile Manufacturers' Association ("CET" of "de klager"). De klacht werd ingediend namens de bedrijfstak van de Unie voor keramische tegels in de zin van artikel 5, lid 4, van de basisverordening. Het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal over dumping en aanmerkelijke schade als gevolg daarvan werd voldoende geacht om de opening van het onderzoek te rechtvaardigen.

1.2. Belanghebbenden

(3) In het bericht van inleiding werden de belanghebbenden uitgenodigd om met de Commissie contact op te nemen om medewerking aan het onderzoek te verlenen. Daarnaast heeft de Commissie specifiek de klager, andere haar bekende producenten in de Unie, de haar bekende producenten-exporteurs alsmede de Indiase en Turkse autoriteiten en de haar bekende betrokken importeurs, leveranciers, gebruikers, handelaren en verenigingen op de hoogte gesteld van de opening van het onderzoek en hen uitgenodigd daaraan medewerking te verlenen.

(4) De belanghebbenden zijn in de gelegenheid gesteld om opmerkingen over de opening van het onderzoek te maken en een hoorzitting met de Commissie en/of de raadadviseur-auditeur in handelsprocedures aan te vragen. De Commissie heeft hoorzittingen gehouden met een Turkse producent-exporteur en zijn verbonden ondernemingen, de Turkse overheid en de vereniging "Cement, Glass, Ceramic and Soil Products Exporters Association from Türkiye" ("CGCSA").

([1]) PB L 176 van 30.6.2016, blz. 21.

([2]) Bericht van inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van keramische tegels van oorsprong uit India en Turkije (PB C 501 van 13.12.2021, blz. 25).

1.3. **Opmerkingen over de opening van het onderzoek**

(5) De Turkse overheid, de Bien & Qua Group, de CGCSA, de vereniging "Morbi Ceramic Association", de "Indian Council of Ceramic Tiles and Sanitaryware" ("Indiase raad en vereniging") en een aantal Indiase producenten-exporteurs hebben opmerkingen gemaakt over de klacht en de opening van het onderzoek. De klager heeft ook opmerkingen ingediend ter weerlegging van de opmerkingen van de belanghebbenden.

(6) Om te beginnen heeft de Commissie opgemerkt dat zij de klacht overeenkomstig artikel 5 van de basisverordening heeft onderzocht en tot de conclusie is gekomen dat is voldaan aan de vereisten om een onderzoek te openen, dat wil zeggen dat er voldoende bewijsmateriaal was om het onderzoek te openen.

(7) Overeenkomstig artikel 5, lid 2, van de basisverordening moet een klacht de gegevens bevatten waarover de klager redelijkerwijs beschikt. Het juridisch vereiste bewijsniveau om een onderzoek te openen ("voldoende" bewijsmateriaal) verschilt van het bewijsniveau dat nodig is voor een voorlopige of eindbeslissing over het bestaan van dumping, schade of een oorzakelijk verband. Derhalve kan bewijsmateriaal dat kwantitatief of kwalitatief ontoereikend is om een voorlopige of eindbeslissing over het bestaan van dumping, schade of een oorzakelijk verband te rechtvaardigen, niettemin toereikend zijn om de opening van een onderzoek te rechtvaardigen ([3]).

(8) De Turkse overheid, de Indiase producenten-exporteurs, de Bien & Qua Group, de Indiase raad en vereniging, en de CGCSA hebben bezwaar gemaakt tegen de analyse van de Commissie van de mate van steun voor de klacht ("het representativiteitsonderzoek").

(9) Deze partijen merkten op dat volgens de klacht slechts een "klein deel" van de binnenlandse producenten de klacht steunde, namelijk 25,8 % van de totale productie van keramische tegels in de Unie in 2020.

(10) Deze partijen voerden ook aan dat dit percentage niet kon worden beschouwd als een groot deel van de binnenlandse bedrijfstak als bedoeld in artikel 4 van de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de GATT (Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel 1994) ("WTO-ADO"), en dat het twijfelachtig was of de klacht was ingediend door of namens binnenlandse producenten die voldeden aan de in artikel 5, lid 4, van de WTO-ADO vastgestelde drempel van 25 %. Zij merkten ook op dat sommige producenten van keramische tegels in de Unie niet eens in bijlage 4 bij de klacht waren opgenomen als producenten in de Unie en verzochten de Commissie om haar representativiteitsonderzoek en methode bekend te maken, of dat de klager niet had aangetoond dat het besluit om de klacht in te dienen door al zijn leden werd gesteund.

(11) Alle argumenten betreffende representativiteit werden afgewezen. De Commissie heeft haar eigen representativiteits-onderzoek uitgevoerd. Zij heeft vóór de opening van het onderzoek contact opgenomen met alle haar bekende producenten van keramische tegels in de Unie en hen verzocht hun standpunt ten aanzien van de opening van het onderzoek kenbaar te maken en hun productie voor het onderzoektijdvak (1 juli 2020 tot en met 30 juni 2021) mee te delen. Meer dan 30 % van de totale productie van de Unie heeft zijn steun uitgesproken voor de opening van het onderzoek en geen enkele producent heeft bezwaar gemaakt of een neutraal standpunt ingenomen. De in artikel 5, lid 4, van de basisverordening vastgestelde drempels zijn derhalve gehaald. Het resultaat, de gecontacteerde ondernemingen, de niet-vertrouwelijke antwoorden en de methode zijn beschikbaar gesteld in het niet-vertrouwelijke dossier van het onderzoek ("dossiernotitie over representativiteit").

(12) In artikel 5, lid 2, punt a), van de basisverordening is bepaald dat de klacht een lijst moet bevatten van alle binnenlandse producenten die de klager bekend zijn, maar dit zijn niet noodzakelijkerwijs alle producenten. Het representativiteitsonderzoek werd uitgevoerd op basis van de destijds bekende producenten, zoals is uiteengezet in overweging 11. Deze lijst van binnenlandse producenten was mogelijk niet volledig. Na de opening van het onderzoek hebben zich echter geen andere producenten in de Unie gemeld die de beoordeling van de representativiteit van de klacht ongeldig zouden hebben gemaakt.

(13) De belanghebbenden hebben niet gestaafd waarom de klacht, met name de schade-indicatoren op basis van de ondernemingen die gegevens voor de klacht hebben verstrekt, zou leiden tot een vertekende analyse die niet representatief zou zijn voor de bedrijfstak van de Unie als geheel. Zij merken enkel op dat 25,8 % van de binnenlandse producenten die de klacht steunt, "zeer laag" en "ongebruikelijk" is.

([3]) Arrest van het Gerecht van 11 juli 2017, Viraj Profiles Ltd/Raad van de Europese Unie, zaak T-67/14, ECLI:EU:T:2017:481, punt 98.

(14) Wat de definitie van de bedrijfstak van de Unie betreft, hebben belanghebbenden artikel 4 van de basisverordening met betrekking tot de definitie van de bedrijfstak van de Unie verward met artikel 5 van de basisverordening, waarin de regels voor de inleiding van procedures worden vastgesteld. De drempel van 25 % van de productie die voor de inleiding vereist is, heeft niet noodzakelijkerwijs betrekking op de norm "een groot deel" ([4]).

(15) De Indiase producenten-exporteurs voerden aan dat de klager bij de vaststelling van de productie in de Unie voor het jaar 2020 de productiecijfers van Prodcom op onredelijke wijze en op dubieuze gronden buiten beschouwing heeft gelaten.

(16) De Commissie was het daar niet mee eens. De belanghebbenden hebben niet gestaafd waarom de door de leden van de klager (nationale verenigingen van producenten) aan de klager verstrekte gegevens ontoereikend zouden zijn, en slechts gesteld dat er geen methode was verstrekt, en dat de CET-gegevens noch aan een audit waren onderworpen noch door een overheid of instantie waren gecontroleerd. De klager heeft in feite de Prodcom-cijfers gecontroleerd aan de hand van gegevens die rechtstreeks van de nationale verenigingen afkomstig waren en heeft naar behoren uitgelegd waarom hij deze gegevens betrouwbaarder achtte. De Commissie achtte de argumentatie in de klacht redelijk.

(17) De Indiase producenten-exporteurs en de Bien & Qua Group voerden aan dat de ondernemingen die besloten niet aan het onderzoek mee te werken als in de steekproef opgenomen ondernemingen, de klacht om die reden niet steunden. De Commissie zou derhalve het niveau van de steun moeten beoordelen zonder rekening te houden met de productie van deze ondernemingen.

(18) Het argument werd afgewezen. De steun voor de klacht voorafgaand aan de opening van het onderzoek en het representativiteitsonderzoek worden geregeld door artikel 5 van de basisverordening en hebben betrekking op de inleiding van de procedure. De steekproef is daarentegen gebaseerd op artikel 17 van de basisverordening en heeft betrekking op het onderzoek. Het feit dat een onderneming die de opening van het onderzoek steunt, later besluit zich uit de door de Commissie gekozen steekproef terug te trekken, heeft geen gevolgen voor het representativiteits-onderzoek. Deze ondernemingen zijn nog steeds producenten in de Unie die de opening van het onderzoek steunden.

(19) De Turkse overheid, de Indiase producenten-exporteurs, en de Indiase raad en vereniging zijn om verschillende redenen opgekomen tegen de verlening van anonimiteit door de Commissie aan sommige producenten in de Unie. Deze partijen voerden aan dat om te betogen dat er sprake was van schade, de identiteit van de klagers bekend moest worden gemaakt, aangezien zonder deze informatie de argumenten betreffende schade niet konden worden beoordeeld. Zij voerden ook aan dat de anonimiteit een opzettelijke poging van de klager was om gerechtvaardigde protesten van de verwerkende ondernemingen in de Unie te voorkomen. Voorts voerden zij aan dat de rechten van verweer waren geschonden, aangezien de gegevens van de producenten in de Unie zonder bekendmaking van de identiteit niet konden worden gecontroleerd aan de hand van openbare bronnen.

(20) De Commissie was het daar niet mee eens. De vertrouwelijke behandeling van de identiteit heeft geen afbreuk gedaan aan de mogelijkheid voor belanghebbenden om de in de klacht gestelde schade te beoordelen. De klacht bevatte immers alle noodzakelijke schade-indicatoren en een toelichting van de bronnen ervan, met inbegrip van het aantal ondernemingen dat relevante indicatoren heeft verstrekt. De belanghebbenden werden in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken over de schadebeoordeling in de klacht en hebben dat ook gedaan. De Commissie merkte ook op dat uitsluitend anonimiteit werd verleend aan ondernemingen die een goede reden hadden aangegeven en het risico van vergelding hadden onderbouwd, zoals uiteengezet in de dossiernotitie over representativiteit.

(21) Wat de representativiteit betreft, was, zoals uiteengezet in overweging 11, het resultaat beschikbaar in het niet-vertrouwelijke dossier en omvatte het de niet-vertrouwelijke antwoorden van alle ondernemingen die medewerking hebben verleend. Deze antwoorden, hoewel anoniem, bevatten nog steeds de gegevens die nodig zijn om andere belanghebbenden in staat te stellen de analyse van de Commissie te beoordelen, te weten gegevens per onderneming over productie en verkoop, naast andere factoren.

([4]) European Communities — Definitive Anti-Dumping Measures on Certain Iron or Steel Fasteners from China (Europese Gemeenschappen — Definitieve antidumpingmaatregelen ten aanzien van bepaalde soorten ijzeren of stalen bevestigingsmiddelen uit de VRC), rapport van de Beroepsinstantie (WT/DS397/AB/R), punt 418. Zie ook het arrest van 8 september 2015, Philips Lighting, C-511/13 P, ECLI:EU:C:2015:553, punten 60-73.

(22) De bewering dat dit een opzettelijke poging was om gerechtvaardigde protesten van de verwerkende ondernemingen te voorkomen, was ongegrond. De reden voor het verlenen van anonimiteit was het risico van vergelding. Dit heeft de gebruikers geenszins belet hun standpunten kenbaar te maken. De Commissie heeft bij de opening van het onderzoek contact opgenomen met alle haar bekende gebruikers en hen verzocht aan het onderzoek mee te werken en opmerkingen in te dienen in het kader van de beoordeling van het belang van de Unie ([5]). De ondernemingen die als belanghebbenden waren geregistreerd, hadden toegang tot de niet-vertrouwelijke versie van de klacht en werden in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken over de klacht en de opening van het onderzoek ([6]).

(23) De Turkse overheid, de Bien & Qua Group en de CGCSA kwamen op tegen de in de klacht vermelde periode (1 januari 2017 tot en met 31 december 2020), aangezien deze niet zo dicht mogelijk bij de datum van opening van het onderzoek lag en verschilde van het door de Commissie gekozen onderzoektijdvak. De Turkse overheid verwees in dit verband naar het eindverslag van het panel in de WTO-geschillenbeslechtingsprocedure Mexico — Stalen pijpen en buizen ([7]).

(24) De Commissie merkte op dat de basisverordening geen wettelijke verplichting bevatte met betrekking tot de door de klagers gekozen periode, noch enige verplichting dat de voor het onderzoek gekozen periode dezelfde moest zijn als die welke door de klagers was gekozen. Om ervoor te zorgen dat de bevindingen representatief zijn kan de Commissie echter, zoals zij in dit geval heeft gedaan, een recentere periode kiezen, die normaal een onmiddellijk aan de procedure voorafgaande periode van ten minste zes maanden beslaat zoals vereist in artikel 6 van de basisverordening. Dit betekent niet dat de door de klagers gekozen periode niet geldig was in het kader van de klacht. Voorts hebben de belanghebbenden geen bewijs van het tegendeel geleverd.

(25) Ten slotte is het door de Turkse overheid aangehaalde WTO-panel niet van toepassing op de door de klager gekozen periode, aangezien in dat geschil de keuze van het onderzoektijdvak door de onderzoekende autoriteit aan de orde was, dat in dit geval samenviel met de in de klacht vermelde periode. Bovendien betrof het door de Turkse overheid aangehaalde geschilpunt een periode van acht maanden tussen het door de onderzoekende autoriteit gekozen onderzoektijdvak en de inleiding van de procedure. In dit geval bedroeg die periode minder dan zes maanden.

(26) De Turkse overheid merkte op dat de door berekening vastgestelde normale waarde die door de klager bij de dumpingberekeningen voor Turkije werd gehanteerd, vanwege de in de klacht gebruikte bron voor de berekening van de salarissen in Turkije te hoog was. Zij merkte ook op dat in bijlage 10 bij de klacht, in het document getiteld "Dumpingberekening voor Turkije — Methode en VAA-kosten" in stap 5 van de dumpingberekening, de Indiase af-fabriekprijzen en cif-uitvoerprijzen zijn vermeld in de titel en de tekst. Zij verzocht de Commissie te verduidelijken of dit een typefout was dan wel of bij de berekening van de dumping voor de Turkse uitvoer de Indiase af-fabriekprijzen en cif-prijzen zijn gebruikt.

(27) De cijfers waarop de normale waarde was gebaseerd, werden gestaafd met voldoende bewijsmateriaal, zoals bevestigd door de analyse van de diensten van de Commissie. Zoals vermeld in overweging 7, heeft de klager de cijfers gebruikt waarover hij redelijkerwijs beschikte. De Commissie heeft bevestigd dat de vermelding van de Indiase af-fabriekprijzen en cif-uitvoerprijzen een typefout betrof en dat bij de berekening van de dumping voor de Turkse uitvoer de Turkse af-fabriekprijzen en cif-prijzen zijn gebruikt.

(28) De Indiase producenten-exporteurs voerden aan dat de klacht geen bewijs van dumping met betrekking tot India bevatte, omdat de klager de normale waarde door berekening had vastgesteld. Volgens hen was de indiener van het verzoek op grond van artikel 5.2 van de WTO-ADO verplicht de hem redelijkerwijs ter beschikking staande gegevens te verstrekken over de prijzen waartegen het betrokken product voor verbruik op de binnenlandse markt van de betrokken landen werd verkocht.

([5]) Bericht van inleiding, punt 5.5.
([6]) Bericht van inleiding, punt 5.2.
([7]) *Mexico — Anti-dumping Duties on Steel Pipes and Tubes from Guatemala* (Mexico — Antidumpingrechten op stalen pijpen en buizen uit Guatemala), eindverslag van het panel (WT/DS331/R), punten 7.234-7.236.

(29) Het argument werd afgewezen. Zoals uiteengezet in de klacht, heeft de klager eerst geprobeerd de binnenlandse prijzen in India te verkrijgen. Hij heeft al zijn aangesloten verenigingen verzocht binnenlandse facturen, offertes of prijslijsten met betrekking tot het jaar 2020 te verzamelen. Een van de nationale verenigingen van producenten heeft specifiek opdracht gegeven een verslag daartoe op te stellen en heeft het verslag aan de klager verstrekt. Dit verslag bevatte binnenlandse Indiase facturen voor slechts twee maanden van het in de klacht gebruikte onderzoektijdvak. De klager heeft daarom de normale waarde door berekening vastgesteld. In artikel 5.2 van de WTO-ADO en artikel 5, lid 2, punt c), van de basisverordening is duidelijk bepaald dat de normale waarde kan worden gebaseerd op de door berekening vastgestelde waarde van het product.

(30) De Indiase producenten-exporteurs voerden aan dat in de klacht buitensporig gebruik was gemaakt van vertrouwelijkheid en dat dit hen belette om belangrijke elementen te beoordelen en de argumenten in de klacht adequaat te behandelen.

(31) De Commissie was het daar niet mee eens. Zij oordeelde dat in de versie van de klacht voor inzage door belanghebbenden alle essentiële bewijzen en niet-vertrouwelijke overzichten van vertrouwelijk verstrekte gegevens waren opgenomen om belanghebbenden in staat te stellen hun rechten van verweer tijdens de gehele procedure uit te oefenen.

(32) Artikel 19 van de basisverordening voorziet in de bescherming van vertrouwelijke inlichtingen wanneer de bekendmaking ervan een concurrent aanmerkelijke mededingingsvoordelen zou geven of degene die de inlichtingen heeft verstrekt of van wie hij deze inlichtingen heeft verkregen, ernstig zou benadelen. De Commissie heeft de in de vertrouwelijke bijlagen bij de klacht verstrekte informatie beoordeeld en was van mening dat deze informatie onder die categorieën viel.

(33) In elk geval merkte de Commissie op dat de Indiase producenten-exporteurs eenvoudigweg de als "vertrouwelijk" aangemerkte delen van de klacht als problematisch bestempelden, zonder uit te leggen waarom. Voor elk als problematisch bestempeld deel heeft de klager een zinvolle samenvatting van de informatie in de vertrouwelijke bijlagen bij de klacht verstrekt, zodat belanghebbenden "een redelijk inzicht in de wezenlijke inhoud van de als vertrouwelijk verstrekte inlichtingen" kunnen hebben, zoals bepaald in artikel 19, lid 2, van de basisverordening.

(34) Uit de niet-vertrouwelijke versie van de klacht bleek bijvoorbeeld duidelijk dat de klacht was ingediend namens 29 producenten van keramische tegels in de Unie, wat de omvang van deze producenten in de Unie was, en dat twee andere producenten in de Unie de klacht officieel steunden. De niet-vertrouwelijke bijlagen 7, 8 en 9 bevatten de lijsten van Indiase en Turkse producenten. De niet-vertrouwelijke bijlage 10 bevatte een uitgebreide toelichting van de door berekening vastgestelde normale waarde en de dumpingmarge voor India. De niet-vertrouwelijke bijlage 11 bevatte de gegevens over de analyse van de handelsstromen. De niet-vertrouwelijke bijlage 12 en de niet-vertrouwelijke hoofdtekst van de klacht bevatten alle schade-indicatoren (geaggregeerd). De berekening van de prijsonderbieding en het prijsbederf, met inbegrip van de gebruikte prijzen en methode, werd toegelicht in de hoofdtekst van de klacht. In beide niet-vertrouwelijke bijlagen 22 en 23 wordt uiteengezet welke informatie vertrouwelijk werd verstrekt en wordt een samenvatting van die informatie gegeven.

(35) De Bien & Qua Group en de CGCSA kwamen op tegen de cumulatie van de invoer uit Turkije en India in de klacht. Zij baseerden deze betwisting op het verschil in invoerprijzen tussen de twee landen en tussen Turkije en de Unie, de verschillende invoertrends, de geografische verdeling van de invoer, de vermeende productverschillen en de associatieovereenkomst tussen de EU en Turkije.

(36) De Commissie was het daar niet mee eens. Om te beginnen, en zoals de klager in zijn opmerkingen over de opening van het onderzoek heeft aangevoerd, was de associatieovereenkomst tussen de EU en Turkije niet van belang voor de analyse op grond van artikel 3, lid 4, van de basisverordening.

(37) Wat betreft de andere door de belanghebbenden aangevoerde redenen, heeft de Commissie op basis van de beschikbare informatie en statistieken vastgesteld dat in het stadium van de klacht was voldaan aan de voorwaarden voor cumulatie van de betrokken landen krachtens artikel 3, lid 4, van de basisverordening. De dumpingmarges bleken meer dan minimaal te zijn. Zoals uit de beschikbare officiële invoerstatistieken blijkt, was de invoer met dumping voor alle betrokken landen meer dan minimaal.

(38) Bovendien werden de mededingingsvoorwaarden als vergelijkbaar beschouwd, aangezien:

— er sprake was van overlapping wat betreft de geografische aanwezigheid van de producten uit de betrokken landen en die van de bedrijfstak van de Unie, zoals ook door de klager in zijn opmerkingen werd aangevoerd. Bovendien is de Unie één enkele markt en het feit dat de invoer uit India en Turkije in sommige lidstaten sterker overheerste dan in andere, impliceerde niet dat deze producten niet op dezelfde markt, onderling en met de binnenlandse productie in de Unie concurreerden;

— de prijzen bij invoer uit zowel India als Turkije onder de prijs van de bedrijfstak van de Unie en onder de volledige kosten lagen. De verschillende trends van de invoer en het verschil tussen de Turkse en Indiase prijzen waren geen reden voor decumulatie. Zoals hierboven vermeld, is de invoer uit beide landen meer dan minimaal en heeft de klager voor beide landen bewijsmateriaal verstrekt inzake dumping;

— er in de onderzochte periode sprake was van een aanzienlijke aanwezigheid op de markt van de invoer uit beide betrokken landen, zowel in absolute als in relatieve zin;

— er in de klacht voldoende bewijsmateriaal werd verstrekt waaruit naar voren kwam dat Turkse en Indiase producten zeer vergelijkbaar waren binnen een breed scala aan productsoorten, van kleine tot grote tegels tot grote platen, porselein en niet-porselein.

(39) De Turkse overheid, de Indiase producenten-exporteurs, de Bien & Qua Group en de CGCSA voerden aan dat sommige in de klacht geanalyseerde schade-indicatoren (bijvoorbeeld productiecapaciteit, verkoopvolume op de markt van de Unie, verkoopprijzen op de markt van de Unie, werkgelegenheid en voorraden) zich gedurende de onderzochte periode positief ontwikkelden en dat daaruit duidelijk blijkt dat de klagers geen schade hebben geleden. De Turkse overheid voerde ook aan dat de schade verschilde naargelang van de groep (grote, middelgrote en kleine ondernemingen in de Unie) en dat de Commissie de schade als geheel moest analyseren.

(40) Als opmerking vooraf wordt erop gewezen dat in het stadium van de klacht moet worden beoordeeld of het bewijs van schade toereikend is, waarbij onder meer de in artikel 5, lid 2, punt d), van de basisverordening beschreven relevante factoren moeten worden onderzocht. In artikel 5, lid 2, van de basisverordening wordt niet vereist dat alle in artikel 3, lid 5, van de basisverordening genoemde schadefactoren een verslechtering te zien geven om aanmerkelijke schade te kunnen vaststellen. Artikel 5, lid 2, van de basisverordening bepaalt immers dat de klacht gegevens moet bevatten omtrent veranderingen in het volume van de beweerde invoer met dumping, de weerslag van deze invoer op de prijzen van het soortgelijke product op de markt van de Unie en de daaruit voortvloeiende weerslag daarvan op de bedrijfstak van de Unie, zoals blijkt uit relevante (niet noodzakelijk alle) factoren en indicatoren met betrekking tot de situatie van de bedrijfstak van de Unie, waaronder die welke zijn genoemd in artikel 3, leden 3 en 5, van de basisverordening. Derhalve hoeven niet alle factoren een verslechtering te zien geven om voldoende bewijs van schade te kunnen vaststellen en hoefden in de klacht niet noodzakelijkerwijs alle factoren te worden onderzocht.

(41) Wat de schade betreft, bleek uit de specifieke analyse van de klacht dat er voldoende bewijs was voor een toegenomen penetratie van de markt van de Unie (zowel in absolute als in relatieve cijfers) door de invoer van keramische tegels uit India en Turkije.

(42) Volgens het in de klacht verstrekte bewijsmateriaal steeg met name de invoer in volume uit Turkije van 2017 tot en met 2020 met 48 % (van 32 miljoen m^2 in 2017 tot 46 miljoen m^2 in het OT), wat resulteerde in een marktaandeel van 5,7 % in 2020 (ten opzichte van 4,1 % in 2017). De Turkse prijzen daalden in deze periode gemiddeld met 3 %. In dezelfde periode verdrievoudigde de invoer uit India in volume (van ongeveer 8 miljoen m^2 tot meer dan 25 miljoen m^2), wat resulteerde in een marktaandeel van 3,1 % in 2020 (ten opzichte van iets meer dan 1 % in 2017). Nog steeds volgens het in de klacht verstrekte bewijsmateriaal vond deze invoer plaats tegen dumpingprijzen die de prijzen van de bedrijfstak van de Unie aanzienlijk onderboden. Dit leek aanmerkelijke schade te hebben toegebracht aan de toestand van de bedrijfstak van de Unie, wat bijvoorbeeld blijkt uit een daling van het marktaandeel of uit een verslechtering van de financiële resultaten.

(43) De Turkse overheid voerde aan dat de onderverdeling van de bedrijfstak van de Unie in drie verschillende groepen naar productie per onderneming een opzettelijke poging van de klager was om de vermeende schade voor de kleine groep klagers te benadrukken.

(44) De Commissie was het daar niet mee eens. De klacht omvatte de micro-economische schade-indicatoren voor alle drie de groepen afzonderlijk en voor de drie groepen samen, en de macro-economische schade-indicatoren voor de gehele bedrijfstak van de Unie. De klacht bevatte derhalve voldoende bewijsmateriaal inzake schade voor de gehele bedrijfstak van de Unie en maakte een meer gedetailleerde analyse mogelijk, aangezien de trends voor de drie groepen niet dezelfde waren.

(45) De Turkse overheid, de Indiase producenten-exporteurs, de Indiase raad en vereniging, de CGCSA en de Bien & Qua Group voerden aan dat de klacht onvoldoende bewijsmateriaal bevatte om een oorzakelijk verband tussen de vermeende invoer met dumping en de beweerde schade voor de bedrijfstak van de Unie aan te tonen. Deze partijen voerden aan dat de vermeende schade andere oorzaken had, zoals de COVID-19-pandemie, de stijging van de kosten van de bedrijfstak van de Unie of zijn schamele uitvoerprestaties.

(46) De Commissie was het daar niet mee eens. In punt 6 van de klacht worden andere bekende factoren geanalyseerd die van invloed kunnen zijn geweest op de prestaties van de bedrijfstak van de Unie, waaronder zijn uitvoerprestaties, zijn stijgende kosten, de gevolgen van de COVID-19-pandemie of de invoer uit andere landen dan India en Turkije.

(47) Concreet werd in de klacht erkend dat de uitvoer van de ondernemingen die gegevens voor de klacht hebben verstrekt, was gedaald, maar deze uitvoer vertegenwoordigde nog steeds 24 % van hun totale verkoop. In de klacht was ook vermeld dat de uitbraak van de COVID-19-pandemie gevolgen heeft gehad voor de tegelsector in de Unie. In sommige lidstaten, namelijk Italië en Spanje, waren de fabrieken enkele maanden gesloten als gevolg van strenge gezondheidsmaatregelen. Deze lockdowns hadden vooral gevolgen voor de productie, maar de sector kon zijn verkoopvolume handhaven door uit de voorraden te verkopen. Wat de invoer uit andere derde landen betreft, behaalde geen ander derde land dan de betrokken landen een marktaandeel boven het de-minimisniveau van 1 %. In de klacht werd ook de stijging van de kosten erkend, maar werd tevens bewijsmateriaal verstrekt waaruit bleek dat de eenheidsprijzen minder sterk waren gestegen dan de productiekosten en dat dit het gevolg was van de toegenomen penetratie van de invoer uit India en Turkije tegen dumpingprijzen die de prijzen van de bedrijfstak van de Unie onderboden.

(48) Volgens de Commissie heeft geen van deze factoren, zoals geanalyseerd in de klacht, de conclusie weerlegd dat er voldoende bewijsmateriaal was om een antidumpingprocedure in te leiden met betrekking tot het punt dat de invoer met dumping aanmerkelijke schade had toegebracht aan de situatie van de bedrijfstak van de Unie, zoals uiteengezet in overweging 42.

(49) De CGCSA en de Bien & Qua Group voerden aan dat de in de klacht verstrekte analyse van de dreiging van schade niet voldeed aan de toepasselijke rechtsnorm, aangezien zij slechts betrekking had op de periode tot en met het tweede kwartaal van 2021.

(50) Deze opmerkingen waren niet relevant voor de analyse van de klacht door de Commissie en de inleiding van de procedure. Zoals samengevat in punt 4 van het bericht van inleiding was er voldoende bewijs dat de klacht voldeed aan de vereisten om een onderzoek te openen op basis van aanmerkelijke schade. Concreet heeft de klager voldoende bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat de invoer van het onderzochte product uit de betrokken landen zowel in absolute cijfers als qua marktaandeel over het geheel genomen is gestegen en dat deze stijging en het prijsniveau van de invoer een negatief effect hebben gehad op de in rekening gebrachte prijzen en het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie, waardoor de algemene prestaties van de bedrijfstak van de Unie sterk zijn achteruitgegaan.

(51) Op basis van het bovenstaande heeft de Commissie bevestigd dat is voldaan aan de betrokken drempels voor de opening van het onderzoek, zoals vastgesteld in artikel 5, lid 4, van de basisverordening, en dat de klager voldoende bewijsmateriaal heeft verstrekt ten aanzien van het bestaan van dumping, schade en een oorzakelijk verband en daarmee heeft voldaan aan de voorwaarden van artikel 5.2 van de WTO-ADO en artikel 5, lid 2, van de basisverordening. De klacht voldeed derhalve aan de vereisten om een onderzoek te openen.

(52) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde een aantal belanghebbenden een aantal van de opmerkingen die zij bij de opening van het onderzoek hadden gemaakt.

(53) De Turkse overheid, de CGCSA, Sogutsen Seramik uit Turkije en zestien Indiase producenten-exporteurs herhaalden hun argumenten met betrekking tot de representativiteit die zij na de opening van het onderzoek reeds hadden aangevoerd. Zij brachten met name in herinnering dat de twee producenten in de Unie, die in de steekproef werden vervangen toen zij de Commissie meedeelden niet in staat te zijn de vragenlijst in te vullen, niet mogen worden beschouwd als producenten die de opening van het onderzoek ondersteunen. Voorts voerden zij bij herhaling aan dat de steun voor de inleiding van de procedure te gering was en niet kon worden beschouwd als steun van een groot deel van de binnenlandse bedrijfstak als bedoeld in artikel 4 van de WTO-ADO.

(54) De argumenten met betrekking tot de representativiteit zijn behandeld in de overwegingen 11 tot en met 16 en 18. Aangezien de partijen geen nieuwe argumenten naar voren brachten, bevestigde de Commissie de afwijzing ervan.

(55) Zestien Indiase producenten-exporteurs en de Turkse onderneming Sogutsen Seramik herhaalden dat hun rechten van verweer waren aangetast doordat aan sommige producenten in de Unie anonimiteit was verleend.

(56) De argumenten betreffende de anonimiteit van bepaalde producenten in de Unie en de beweerdelijke aantasting van rechten van verweer zijn behandeld in de overwegingen 20 tot en met 22. De Commissie heeft de afwijzing van deze argumenten bevestigd.

1.4. **Steekproeven**

(57) In het bericht van inleiding heeft de Commissie verklaard dat zij mogelijk een steekproef van de belanghebbenden zou samenstellen overeenkomstig artikel 17 van de basisverordening.

1.4.1. *Steekproef van producenten in de Unie*

(58) In het bericht van inleiding heeft de Commissie verklaard dat zij een voorlopige steekproef van zes producenten in de Unie had samengesteld. De Commissie heeft de steekproef samengesteld op basis van de grootste representatieve verkoop- en productievolumes, waarbij rekening is gehouden met de geografische spreiding en de sterke versnippering van de sector van keramische tegels overeenkomstig de methode die is uiteengezet in de overwegingen 59 tot en met 63.

(59) In eerdere onderzoeken naar de invoer met dumping van keramische tegels ([8]) heeft de Commissie geconcludeerd dat de sector van keramische tegels sterk versnipperd is. Om ervoor te zorgen dat de resultaten van grote ondernemingen de schadeanalyse niet zouden overheersen, maar dat terdege rekening zou worden gehouden met de situatie van kleine en middelgrote producenten, die samen een aanzienlijk deel van de productie in de Unie vertegenwoordigen, besloot de Commissie om drie categorieën van producenten vast te stellen op basis van de jaarlijkse productiehoeveelheid:

— categorie 1: grote producenten — jaarproductie van meer dan 10 miljoen m^2;

— categorie 2: middelgrote producenten — jaarproductie tussen 5 en 10 miljoen m^2;

— categorie 3: kleine producenten — jaarproductie van minder dan 5 miljoen m^2.

(60) Hoewel uit dit onderzoek is gebleken dat er een verschuiving naar grote producenten heeft plaatsgevonden, bleef de bedrijfstak van de Unie sterk versnipperd. Kleine en middelgrote producenten namen in het onderzoektijdvak ongeveer de helft van de productie in de Unie voor hun rekening. Bijgevolg was de Commissie van mening dat de versnippering van de bedrijfstak van de Unie bij dit onderzoek ook in aanmerking moest worden genomen. Zij besloot derhalve om voor de samenstelling van de steekproef dezelfde methode toe te passen als bij de vorige onderzoeken en was van oordeel dat alle categorieën producenten in de steekproef vertegenwoordigd moesten zijn.

(61) De voorlopige steekproef bestond uit zes producenten in de Unie. De in de steekproef opgenomen producenten in de Unie namen in het onderzoektijdvak 6 % van de totale geschatte productie in de Unie en 8 % van de totale verkoop van de bedrijfstak van de Unie voor hun rekening. Ondernemingen uit alle drie de categorieën waren vertegenwoordigd: één grote producent, twee middelgrote producenten en drie kleine producenten.

(62) Om de verschillende situaties te weerspiegelen die zich binnen de Unie in de verschillende lidstaten zouden kunnen voordoen, hield de Commissie bij het samenstellen van de steekproef ook rekening met de in overweging 58 vermelde geografische spreiding. De in de steekproef opgenomen producenten waren gevestigd in Italië, Polen, Spanje en een Midden-Europees land. De steekproef omvatte aldus lidstaten waar ongeveer 90 % van de productie werd gerealiseerd.

(63) Bijgevolg was de Commissie van oordeel dat de toegepaste methode waarborgde dat de steekproef representatief was voor de productie in de Unie als geheel en dus in overeenstemming was met artikel 17, lid 1, van de basisverordening.

([8]) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 917/2011 van de Raad van 12 september 2011 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige antidumpingrecht op keramische tegels van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 238 van 15.9.2011, blz. 1) en Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2179 van de Commissie van 22 november 2017 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op keramische tegels van oorsprong uit de Volksrepubliek China naar aanleiding van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen op grond van artikel 11, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 307 van 23.11.2017, blz. 25).

(64) De Commissie heeft de belanghebbenden om opmerkingen over de voorlopige steekproef verzocht. Er zijn binnen de vastgestelde termijn geen opmerkingen ontvangen en derhalve is de voorlopige steekproef bevestigd. De steekproef werd als representatief voor de bedrijfstak van de Unie beschouwd.

(65) Na de bevestiging van de steekproef heeft één kleine producent uit Italië die in de steekproef was opgenomen, de Commissie meegedeeld dat hij niet in staat was de vragenlijst te beantwoorden. Vervolgens heeft de Commissie deze onderneming vervangen door een andere kleine producent uit Italië en de belanghebbenden in kennis gesteld van de herziening van de definitieve steekproef.

(66) Na de eerste herziening van de definitieve steekproef deelde de nieuw toegevoegde onderneming de Commissie mee dat zij evenmin in staat was de vragenlijst te beantwoorden. De Commissie heeft de definitieve steekproef opnieuw herzien en de onderneming vervangen door een andere kleine producent uit Italië. De tweede herziening van de definitieve steekproef is aan de belanghebbenden meegedeeld.

(67) De definitieve steekproef na de tweede herziening vertegenwoordigde 6 % van de totale geschatte productie in de Unie en 8 % van de totale verkoop van de bedrijfstak van de Unie in het onderzoektijdvak en bestreek vier lidstaten waar ongeveer 90 % van de productie in de Unie was gevestigd. De Commissie was van oordeel dat de definitieve steekproef representatief was wat betreft de totale productie en verkoop in de Unie en de geografische spreiding en zij nam de versnippering van de bedrijfstak van de Unie in aanmerking.

(68) Na de mededeling van de definitieve bevindingen maakten de Turkse overheid, de CGCSA en vier Turkse ondernemingen (EGE Seramik, Kale Seramik, Sogutsen Seramik en Yurtbay Seramik) opmerkingen over de steekproef van producenten in de Unie. Zij voerden met name aan dat een steekproef die 6 % van de productie in de Unie vertegenwoordigt, onvoldoende representatief was. De Turkse overheid en Yurtbay Seramik voerden aan dat de Commissie onderzoek had moeten doen naar alle 29 ondernemingen die informatie voor de klacht hadden verstrekt. De Turkse overheid en de CGCSA beschuldigden de Commissie ervan de selectie van de steekproef te hebben gemanipuleerd door hetzij ondernemingen te selecteren die in financiële problemen verkeerden hetzij ondernemingen die hoogwaardige keramische tegels produceerden, zoals ambachtelijke of designproducten.

(69) De Turkse overheid voerde voorts aan dat de Commissie had verzuimd toe te lichten hoe de steekproef was samengesteld, d.w.z. het aantal geselecteerde ondernemingen per producentencategorie.

(70) Ten eerste merkte de Commissie op dat geen van de in overweging 68 genoemde partijen binnen de toepasselijke termijn opmerkingen had ingediend over de steekproef van de producenten in de Unie.

(71) Voorts was de Commissie noch verplicht, noch in staat om alle producenten in de Unie die informatie voor de klacht hadden verstrekt of die hun steun voor de opening van het onderzoek hadden uitgesproken in de steekproef op te nemen. De Commissie selecteerde een representatieve steekproef van producenten in de Unie "die binnen de beschikbare tijd redelijkerwijs kunnen worden onderzocht" overeenkomstig artikel 17 van de basisverordening. Om de steekproef representatiever te maken, heeft de Commissie twee keer zoveel producenten in de Unie in de steekproef opgenomen als gewoonlijk. Om rekening te houden met de versnippering van de bedrijfstak van de Unie, waarin kleine en middelgrote producenten tijdens het onderzoektijdvak ongeveer de helft van de productie in de Unie voor hun rekening namen, heeft de Commissie, zoals toegelicht in overweging 60, in plaats van de drie grootste producenten in de Unie zoals gebruikelijk, zes ondernemingen uit de drie in overweging 59 besproken categorieën in de steekproef opgenomen. Als de Commissie alleen de drie grootste producenten in de Unie in de steekproef zou hebben opgenomen, zou de steekproef geen significant hoger aandeel in de productie hebben opgeleverd (een stijging van 6 % naar 9 %) en niet de "grootste *representatieve* productiehoeveelheid" weergeven, aangezien geen rekening zou worden gehouden met de versnippering van de bedrijfstak van de Unie.

(72) De Commissie heeft in de steekproef een aantal producenten in de Unie opgenomen dat binnen de beschikbare tijd redelijkerwijs kon worden onderzocht. De Commissie selecteerde de grootste producenten in elke producentencategorie en hield daarbij ook rekening met de geografische spreiding. Het aantal producenten in de Unie in elke categorie sloot aan op de structuur van de bedrijfstak van de Unie zoals die op het moment van inleiding van de procedure bij de Commissie bekend was.

(73) Ten slotte was de Commissie het niet eens met de bewering van de Turkse overheid en de CGCSA dat de steekproef was gemanipuleerd ten gunste van ondernemingen met hogere kosten en prijzen of ondernemingen die in financiële moeilijkheden verkeerden. De steekproef is geselecteerd op basis van objectieve criteria en informatie waarover de Commissie bij de inleiding van de procedure beschikte. De belanghebbenden konden opmerkingen indienen over de samenstelling van de steekproef, maar er werden binnen de desbetreffende termijn geen opmerkingen ontvangen. De Commissie wees erop dat de partijen hun latere beweringen niet met enig bewijs hadden gestaafd.

(74) Bijgevolg werden alle argumenten met betrekking tot de steekproef van producenten in de Unie verworpen.

1.4.2. *Steekproef van importeurs*

(75) Om te kunnen beslissen of een steekproef noodzakelijk was en, zo ja, deze te kunnen samenstellen, heeft de Commissie niet-verbonden importeurs verzocht de in het bericht van inleiding vermelde informatie te verstrekken.

(76) Vijf ondernemingen hebben de gevraagde informatie verstrekt en ermee ingestemd om in de steekproef te worden opgenomen. Een van de ondernemingen, OBI Group Holding SE & Co. KGaA, kocht het onderzochte product van oorsprong uit India en Turkije bijna uitsluitend van als groothandelaren optredende onafhankelijke importeurs. De Commissie was derhalve van oordeel dat de onderneming als gebruiker moest worden onderzocht.

(77) Gezien het geringe aantal antwoorden van importeurs heeft de Commissie besloten dat een steekproef niet noodzakelijk was. De Commissie heeft de belanghebbenden van haar besluit in kennis gesteld. Er werden hierover geen opmerkingen ontvangen.

1.4.3. *Steekproef van producenten-exporteurs in India*

(78) Om te kunnen beslissen of een steekproef noodzakelijk was en, zo ja, deze te kunnen samenstellen, heeft de Commissie niet-verbonden importeurs verzocht de in het bericht van inleiding vermelde informatie te verstrekken. Daarnaast heeft de Commissie de vertegenwoordiging van India bij de Europese Unie verzocht eventuele andere producenten-exporteurs die geïnteresseerd zouden kunnen zijn in medewerking aan het onderzoek, aan te wijzen en/of contact met hen op te nemen.

(79) Meer dan 140 producenten-exporteurs in India hebben de gevraagde informatie geleverd en ermee ingestemd om in de steekproef te worden opgenomen. Overeenkomstig artikel 17, leden 1 en 2, van de basisverordening heeft de Commissie door middel van een op 22 december 2021 bekendgemaakte mededeling in het niet-vertrouwelijke dossier de samenstelling van een voorlopige steekproef van drie groepen producenten-exporteurs aangekondigd op basis van het grootste representatieve uitvoervolume naar de Unie dat binnen de beschikbare tijd redelijkerwijs kon worden onderzocht. De Indiase autoriteiten zijn ook geraadpleegd over de samenstelling van de voorlopige steekproef.

(80) Drie partijen hebben opmerkingen gemaakt over de voorlopige steekproef. Twee van de partijen verzochten om in de steekproef te worden opgenomen. Zij betwistten echter niet dat de drie in de voorlopige steekproef opgenomen ondernemingen de grootste producenten-exporteurs waren en voerden evenmin aan dat hun opname in plaats van een van deze drie de representativiteit van de steekproef zou verbeteren. Eén niet in de steekproef opgenomen groep producenten-exporteurs voerde aan dat zij op grond van het gecombineerde volume van verkoop in de Unie dat door de verbonden entiteiten van deze groep individueel in de steekproefformulieren was vermeld, in aanmerking zou komen om in de steekproef te worden opgenomen, aangezien zij in de top drie zou worden gerangschikt. De Commissie heeft de kwestie gecontroleerd en bevestigd dat de groep inderdaad een van de drie grootste producenten-exporteurs was. Bijgevolg heeft de Commissie op 3 januari 2022 een mededeling in het niet-vertrouwelijke dossier bekendgemaakt, waarin een herziene steekproef van drie Indiase producenten-exporteurs werd aangekondigd. De herziene steekproef, bestaande uit de Lavish Granito Group, de Icon Granito Group en de Conor Granito Group, vertegenwoordigde 20 % tot 25 % van de verkoop naar de Europese Unie in het onderzoektijdvak in m^2 die werd gerapporteerd door alle Indiase ondernemingen die op de steekproef hebben gereageerd, en 16,5 % tot 20,5 % van het aantal m^2 van de invoer van keramische tegels uit India in die periode. De steekproef werd dan ook als representatief beschouwd.

(81) Naar aanleiding van deze mededeling verzocht de groep producenten-exporteurs die aanvankelijk in de steekproef was opgenomen, maar van de herziene steekproef was uitgesloten, om opnieuw in de steekproef te worden opgenomen. De ingediende documenten bevatten herziene uitvoercijfers, waaruit bleek dat de verkoopvolumes in de Unie groter waren dan oorspronkelijk in het steekproefformulier was vermeld. De partij voerde aan dat door de groep producenten-exporteurs in de steekproef op te nemen — hetzij door haar als vierde partij aan de steekproef toe te voegen, hetzij door de oorspronkelijke steekproef opnieuw vast te stellen —, de representativiteit ervan zou verbeteren. De Commissie heeft het verzoek afgewezen. Zij merkte op dat de herziene uitvoercijfers niet van invloed waren op de representativiteit van de steekproef en dat deze cijfers werden ingediend na het verstrijken van de termijn voor het verstrekken van informatie voor de steekproef. De Commissie merkte ook op dat toevoeging van een vierde partij aan de steekproef een tijdige afronding van het onderzoek zou kunnen verhinderen. Bijgevolg heeft de Commissie de steekproef bevestigd in een mededeling in het niet-vertrouwelijke dossier van 12 januari 2022.

(82) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerden Biuro Handlowe Netto PLUS Sp. z o.o. Sp. k., Cortina Outlet & Salon Płytek Cezary Krzysztof Dąbrowski en Cortina Outlet & Salon Płytek Izabela Awier ("Netto en Cortina" of "Ceramika Netto" ([9])) aan dat de Commissie onderzoek had moeten doen naar alle producenten-exporteurs die zich hadden gemeld. Volgens de onderneming mocht het onderzoek, gelet op de technische complexiteit van de zaak en de ingewikkelde structuren van de medewerkende Indiase producenten-exporteurs, niet worden beperkt tot een steekproef van ondernemingen.

(83) De Commissie was het daar niet mee eens. Gelet op het grote aantal Indiase producenten-exporteurs was de Commissie op grond van artikel 17, lid 1, van de basisverordening gerechtigd een steekproef te gebruiken. De Commissie had een representatieve steekproef geselecteerd van producenten-exporteurs "die binnen de beschikbare tijd redelijkerwijs kunnen worden onderzocht" overeenkomstig artikel 17 van de basisverordening. Bovendien had Ceramika Netto binnen de toepasselijke termijn geen opmerkingen over de steekproef van Indiase producenten-exporteurs ingediend. Derhalve heeft de Commissie het argument afgewezen.

1.4.4. *Steekproef van producenten-exporteurs in Turkije*

(84) Om te kunnen beslissen of een steekproef noodzakelijk was en, zo ja, deze te kunnen samenstellen, heeft de Commissie niet-verbonden importeurs in Turkije verzocht de in het bericht van inleiding vermelde informatie te verstrekken. Daarnaast heeft de Commissie de Permanente Vertegenwoordiging van Turkije bij de Europese Unie verzocht eventuele andere producenten-exporteurs die geïnteresseerd zouden kunnen zijn in medewerking aan het onderzoek, op te sporen en/of contact met hen op te nemen.

(85) Achttien (groepen) producenten-exporteurs in Turkije hebben de gevraagde informatie verstrekt en ermee ingestemd om in de steekproef te worden opgenomen. Overeenkomstig artikel 17, leden 1 en 2, van de basisverordening heeft de Commissie door middel van een op 22 december 2021 bekendgemaakte mededeling in het niet-vertrouwelijke dossier de samenstelling van een voorlopige steekproef van drie (groepen) producenten-exporteurs aangekondigd op basis van het grootste representatieve uitvoervolume naar de Unie dat binnen de beschikbare tijd redelijkerwijs kon worden onderzocht. De Turkse autoriteiten zijn ook geraadpleegd over de samenstelling van de voorlopige steekproef.

(86) De Turkse overheid, één groep Turkse producenten-exporteurs en twee verenigingen die de belangen van de Turkse producenten vertegenwoordigen, hebben inhoudelijke opmerkingen over de voorlopige steekproef gemaakt. De groep Turkse producenten-exporteurs stelde een gewicht voor (in plaats van m^2) als sleutel voor de rangschikking van ondernemingen. De vier partijen kwamen op tegen de aanvankelijk voorgestelde steekproef. Zij trokken de gegevens in sommige steekproefformulieren in twijfel en vroegen zich af of sommige van de in de steekproef opgenomen partijen wel voor opname in aanmerking kwamen. Derhalve heeft de Commissie op 3 januari 2022 twee ondernemingen die aanvankelijk in de top drie voorkwamen, gevraagd de in hun steekproefformulieren vermelde gegevens te verduidelijken. Eén onderneming heeft een kleine wijziging in de oorspronkelijk ingediende gegevens aangebracht, maar een andere onderneming heeft een grote wijziging in deze gegevens aangebracht, die tot aanzienlijk lagere uitvoervolumes heeft geleid. Deze correctie had gevolgen voor de top drie van de ondernemingen/groepen. Naar aanleiding daarvan heeft de Commissie op 4 januari 2022 een mededeling in het niet-vertrouwelijke dossier bekendgemaakt, waarin een herziene steekproef van drie Turkse producenten-exporteurs werd aangekondigd. De Commissie heeft de rangschikking gebaseerd op m^2, de gebruikelijke referentie-eenheid in de sector van keramische tegels. De herziene steekproef, bestaande uit Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş., Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş., en de groep bestaande uit Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş. en Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş., vertegenwoordigde in het onderzoektijdvak bijna 51 % van de invoer van keramische tegels uit Turkije in m^2, uitgaande van de in dat stadium beschikbare informatie. De herziene steekproef werd dan ook als representatief beschouwd.

(87) De Turkse groep die opmerkingen over de oorspronkelijke steekproef heeft gemaakt, herhaalde haar verzoeken om een rangschikking naar gewicht, die ertoe zou leiden dat die groep in de top drie zou worden gerangschikt, en herinnerde aan haar bereidheid om deel uit te maken van de steekproef. Er werden geen andere opmerkingen over de herziene steekproef ontvangen. De Commissie heeft geen dwingende argumenten gevonden die het loslaten van de in de sector van keramische tegels gewoonlijk gebruikte referentie-eenheid zouden rechtvaardigen. Daarom heeft de Commissie de steekproef bevestigd in een mededeling in het niet-vertrouwelijke dossier van 12 januari 2022.

1.5. **Individueel onderzoek**

(88) Vier groepen producenten-exporteurs in India en vijf groepen producenten-exporteurs in Turkije verzochten om een individueel onderzoek op grond van artikel 17, lid 3, van de basisverordening door binnen de vastgestelde termijn van 30 dagen na de kennisgeving van de steekproef een ingevulde vragenlijst in te dienen. De Commissie besloot dat een onderzoek van deze verzoeken te belastend zou zijn geweest en de tijdige voltooiing van het onderzoek zou

([9]) Tijdens de procedure deelden de drie ondernemingen aan de Commissie mee dat zij waren gefuseerd tot één onderneming genaamd Ceramika Netto Sp. z o.o. Sp.K.

hebben belet. Dit was te wijten aan het aantal verzoeken, de complexiteit van de ondernemingsstructuur van sommige verzoekende partijen, en de omvang en complexiteit van de steekproef van de onderzochte producenten-exporteurs. De verzoeken om een individueel onderzoek werden derhalve afgewezen.

(89) Ruim na de eerder genoemde termijn, in augustus 2022, diende Ceramika Netto, een Poolse importeur van keramische tegels, als bijlage bij een schriftelijk standpunt brieven van twee Indiase producenten in waarin om een individueel onderzoek werd gevraagd. Dergelijke brieven zonder ingevulde vragenlijst die door een derde worden ingediend zes maanden na het verstrijken van de termijn voor verzoeken om een individueel onderzoek, kunnen niet worden beschouwd als verzoeken om een individueel onderzoek overeenkomstig artikel 17, lid 3, van de basisverordening. In elk geval zouden deze brieven, indien zij in overweging waren genomen, om dezelfde redenen zijn afgewezen als de in overweging 88 bedoelde naar behoren ingediende verzoeken.

1.6. **Verzoek van de producenten in de Unie om vertrouwelijke behandeling**

(90) De klagers en de ondernemingen die de klacht steunen, vertegenwoordigd door de CET, hebben overeenkomstig artikel 19, lid 1, van de basisverordening verzocht om hun naam geheim te houden uit vrees voor vergelding. De CET merkte op dat de vertrouwelijke behandeling voorafgaand aan de opening van het onderzoek ook moest gelden voor het onderzoek zelf.

(91) In dit verband voerden de klagers en ondersteuners aan dat het risico bestond dat er vergeldingsacties zouden worden ondernomen door hun leveranciers van grondstoffen (met name hun in Turkije gevestigde leveranciers), door hun afnemers in de Unie, die ook afhankelijk waren van de invoer uit de betrokken landen, en door hun afnemers in de betrokken landen.

(92) De Commissie heeft de door elke onderneming ingediende verzoeken en bewijsstukken individueel onderzocht. Daarnaast merkte de Commissie op dat in het onderzoek naar de invoer van keramische tegels van oorsprong uit de Volksrepubliek China ([10]) en het daaropvolgende nieuwe onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen ([11]), de identiteit van de producenten in de Unie vertrouwelijk werd gehouden.

(93) De Commissie concludeerde dat het risico van vergelding bestond ten aanzien van vier in de steekproef opgenomen producenten in de Unie. Op grond hiervan heeft de Commissie gedurende de hele procedure de identiteit van deze ondernemingen vertrouwelijk behandeld.

(94) De Commissie heeft daarentegen vastgesteld dat het risico van vergelding niet bestond ten aanzien van de Spaanse producent Azteca Products & Services, S.L.U. Bijgevolg heeft de Commissie besloten de naam van de onderneming bekend te maken.

(95) Opgemerkt zij dat het verzoek van de Vives Group om vertrouwelijke behandeling reeds voorafgaand aan de opening van het onderzoek ongegrond werd geacht (zie overweging 101 voor de samenstelling van de Vives Group).

1.7. **Antwoorden op de vragenlijst**

(96) De Commissie heeft de klager een vragenlijst toegezonden waarin om de macro-indicatoren van de bedrijfstak van de Unie werd verzocht en heeft de zes in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, de drie groepen producenten-exporteurs in India en de drie groepen producenten-exporteurs in Turkije verzocht de desbetreffende vragenlijsten in te vullen. Aangezien werd afgezien van een steekproef van niet-verbonden importeurs, werd alle niet-verbonden importeurs en alle gebruikers verzocht de respectieve vragenlijsten in te vullen.

(97) De vragenlijsten voor producenten in de Unie, niet-verbonden importeurs, gebruikers, producenten-exporteurs in India en producenten-exporteurs in Turkije zijn op de dag van opening van het onderzoek online beschikbaar gesteld ([12]).

(98) De Commissie heeft antwoorden op de vragenlijst ontvangen van de zes in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, de klager, drie importeurs, één gebruiker, de drie in de steekproef opgenomen groepen producenten-exporteurs in India en de drie in de steekproef opgenomen groepen producenten-exporteurs in Turkije.

([10]) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 917/2011.
([11]) Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2179.
([12]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2559

(99) Na een eerste analyse van de antwoorden van de importeurs op de vragenlijst heeft de Commissie navraag gedaan naar hun mogelijke relatie met producenten in India en Turkije. Eén importeur bevestigde dat hij een wettelijk erkende handelspartner was van een producent van keramische tegels in India. Deze importeur kon derhalve niet als een niet-verbonden importeur worden beschouwd. Vervolgens heeft de Commissie de antwoorden van die importeur op de vragenlijst buiten beschouwing gelaten.

1.8. **Controlebezoeken**

(100) De Commissie heeft alle gegevens die zij voor de voorlopige vaststelling van dumping, daardoor veroorzaakte schade en het belang van de Unie nodig achtte, verzameld en gecontroleerd. Krachtens artikel 16 van de basisverordening werden controlebezoeken ter plaatse verricht bij de volgende ondernemingen:

producenten in de Unie en hun verbonden handelaren, en de klager

— vier in de steekproef opgenomen producenten in de Unie en, in voorkomend geval, hun verbonden handelaren, aan wie een vertrouwelijke behandeling werd toegekend, zoals uiteengezet in punt 1.6,

— Azteca Products & Services, S.L.U. en haar verbonden handelaar Kerstone, S.L., beide gevestigd te Alcora (Castellón), Spanje,

— de European Ceramic Tile Manufacturers' Association, Brussel, België;

Producenten-exporteurs in India

— Icon Granito Limited en verbonden ondernemingen, Morbi, India ("de Icon-groep"),

— Conor Granito Limited en verbonden ondernemingen, Morbi, India ("de Conor-groep"),

— Lavish Granito Limited en verbonden ondernemingen, Morbi, India ("de Lavish-groep");

Producenten-exporteurs in Turkije ([13])

— Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş. en verbonden ondernemingen, Uşak en Istanbul, Turkije ("de Hitit-groep"),

— Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş., Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş., en verbonden ondernemingen, Istanbul, Bilecik en Söke, Turkije ("de Bien & Qua-groep"),

— Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş. en verbonden ondernemingen, Bozüyük en Istanbul, Turkije ("de Vitra-groep").

(101) De Commissie heeft kruislingse controles op afstand verricht bij de volgende partijen:

producenten in de Unie en hun verbonden handelaren

— Ceramica Vives S.A. en Ferraes Ceramica S.A. en hun verbonden handelaren Vives Azulejos y Gres S.A. en Arcana Ceramica S.A., alle gevestigd te Alcora (Castellón), Spanje ("de Vives-groep");

gebruiker

— OBI Group Holding SE & Co. KGaA, Wermelskirchen, Duitsland;

met producenten-exporteurs in Turkije verbonden handelaren

— Vitra Fliesen GmbH & Co. KG, Merzig, Duitsland,

— V&B Fliesen GmbH, Merzig, Duitsland.

1.9. **Onderzoektijdvak en beoordelingsperiode**

(102) Het onderzoek naar dumping en schade had betrekking op de periode van 1 juli 2020 tot en met 30 juni 2021 ("het onderzoektijdvak"). Het onderzoek van de ontwikkelingen die relevant zijn voor de beoordeling van de schade had betrekking op de periode van 1 januari 2018 tot het einde van het onderzoektijdvak ("de beoordelingsperiode").

([13]) Om organisatorische redenen werd het controlebezoek aan sommige verbonden ondernemingen afgelegd bij de productielocatie.

(103) De Bien & Qua-groep en de CGCSA kwamen op tegen het door de Commissie gekozen onderzoektijdvak. Zij voerden aan dat het niet "dicht genoeg" of "onmiddellijk genoeg" bij de in artikel 6, lid 1, van de basisverordening bepaalde datum van inleiding van de procedure lag. Zij voerden ook aan dat 2020 een jaar van niet eerder vertoonde omstandigheden was als gevolg van de COVID-19-pandemie en dat dat jaar werd gekenmerkt door een aanzienlijke marktvolatiliteit en dus niet representatief genoeg was om objectieve dumping en schade vast te stellen. Om deze redenen stelde de Bien & Qua-groep dat de Commissie de periode van 1 oktober 2020 tot en met 30 september 2021 als onderzoektijdvak en de periode van 1 januari 2017 tot en met 30 september 2021 als beoordelingsperiode had moeten kiezen.

(104) Artikel 6, lid 1, van de basisverordening voorziet niet in een periode die "voldoende onmiddellijk" is. Daarin wordt bepaald dat het door de Commissie gekozen onderzoektijdvak normaal "een onmiddellijk aan de procedure voorafgaande periode van ten minste zes maanden" beslaat. Het door de Commissie gekozen onderzoektijdvak was volledig in overeenstemming met die bepaling. De Commissie heeft bij dit onderzoek rekening gehouden met de gevolgen van de COVID-19-pandemie (zie met name punt 5.2.5 van deze verordening). In dit verband merkte de Commissie op dat de Bien & Qua-groep niet heeft gestaafd waarom de door haar voorgestelde periode tot passendere bevindingen zou hebben geleid, met name omdat er ook in deze periode sprake was van marktvolatiliteit als gevolg van de COVID-19-pandemie. De argumenten werden afgewezen.

(105) Na de mededeling van de definitieve bevindingen merkten twee Turkse belanghebbenden, Yurtbay Seramik en Sogutsen Seramik, op dat de Commissie bij de vaststelling van het onderzoektijdvak een periode heeft gekozen die niet dicht genoeg bij de datum van opening van het onderzoek lag en dat zij dus niet de meest recente beschikbare gegevens heeft onderzocht.

(106) Dit argument was reeds besproken (zie de overwegingen 103 en 104). Aangezien de partijen geen nieuwe argumenten naar voren brachten, bevestigde de Commissie de afwijzing van het argument.

1.10. **Het niet-instellen van voorlopige maatregelen**

(107) Overeenkomstig artikel 7, lid 1, van de basisverordening was de uiterste termijn voor de instelling van voorlopige maatregelen 12 augustus 2022. Op 15 juli 2022 heeft de Commissie, overeenkomstig artikel 19 bis, lid 2, van de basisverordening, de belanghebbenden ingelicht over haar voornemen om geen voorlopige maatregelen in te stellen en heeft zij hen in de gelegenheid gesteld om aanvullende informatie in te dienen en/of om te worden gehoord. Eén groep Turkse producenten-exporteurs herinnerde aan haar verzoek om een individueel onderzoek en aan de mogelijke gevolgen van de maatregelen voor haar investeringen in de Unie. Eén importeur heeft een verzoek om een individueel onderzoek van zijn handelspartners in India ingediend (zie overweging 89). Dezelfde importeur heeft tijdens een hoorzitting ook nadere informatie verstrekt over zijn bedrijfsmodel en het effect van mogelijke maatregelen op zijn activiteiten. Voorts heeft de Commissie een hoorzitting over de productomschrijving georganiseerd met één Indiase producent-exporteur.

(108) Aangezien er geen voorlopige antidumpingmaatregelen werden ingesteld, heeft er geen registratie van de invoer plaatsgevonden.

1.11. **Vervolg van de procedure**

(109) De Commissie is doorgegaan met het verzamelen en controleren van alle informatie die zij voor haar definitieve bevindingen nodig achtte.

(110) Na de verzamelde en gecontroleerde gegevens te hebben geanalyseerd, heeft de Commissie de Bien & Qua-groep ingelicht over haar voornemen om overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening met betrekking tot bepaalde delen van haar antwoorden gebruik te maken van de beschikbare gegevens. De Commissie heeft de onderneming in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken. De redenen voor de gebruikmaking van de beschikbare gegevens en de door de onderneming ingediende opmerkingen worden behandeld in punt 3.2.1 van deze verordening.

(111) Bij het vaststellen van de definitieve bevindingen heeft de Commissie de opmerkingen van de belanghebbenden in overweging genomen.

(112) Op 28 oktober 2022 heeft de Commissie alle belanghebbenden ingelicht over de belangrijkste feiten en overwegingen op basis waarvan zij voornemens was een definitief antidumpingrecht in te stellen op keramische tegels van oorsprong uit India en Turkije ("mededeling van de definitieve bevindingen"). Alle partijen konden binnen een bepaalde termijn opmerkingen indienen over de mededeling van de definitieve bevindingen.

(113) Eén in de steekproef opgenomen producent-exporteur uit Turkije kreeg een toelichting op de mededeling van de definitieve bevindingen omdat een administratieve fout in een deel van die mededeling had geresulteerd in een tegenspraak met een ander element van de mededeling. Een in de steekproef opgenomen producent-exporteur uit Turkije en twee in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs uit India ontvingen aanvullende mededelingen van de definitieve bevindingen. Aangezien verschillende na de mededeling van de definitieve bevindingen ontvangen opmerkingen hebben geleid tot een herziening van de dumping-, onderbiedings- en schademarges alsmede van de bevindingen van de Commissie inzake schade en het oorzakelijk verband, heeft de Commissie alle belanghebbenden op 5 december 2022 aanvullende gedeeltelijke mededelingen van feiten en overwegingen ("aanvullende gedeeltelijke mededelingen") toegezonden.

(114) Na de mededeling van de definitieve bevindingen en de aanvullende mededelingen werden opmerkingen ontvangen van alle in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs, verschillende niet in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs uit beide betrokken landen, de Turkse overheid, de Indiase overheid, de klager en drie importeurs in de Unie. De Commissie heeft twee in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs uit Turkije, verscheidene niet in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs uit Turkije en hun vereniging, de Turkse overheid, de drie in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs uit India, een groep niet in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs uit India, de Indiase overheid en één importeur in de Unie gehoord. De raadadviseur-auditeur heeft een hoorzitting met Ceramika Netto gehouden.

2. ONDERZOCHT PRODUCT, BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

2.1. Onderzocht product

(115) Onder onderzocht product wordt verstaan: plavuizen en vloer- en wandtegels van keramische stoffen, blokjes en dergelijke artikelen voor mozaïeken van keramische stoffen, ook indien op een drager, en keramische afwerkstukken, momenteel ingedeeld onder de GN-codes 6907 21 00, 6907 22 00, 6907 23 00, 6907 30 00 en 6907 40 00 ("het onderzochte product").

(116) Keramische tegels zijn platen van keramisch materiaal die in binnen- en buitenruimten worden gebruikt voor de bekleding van vloeren en muren (met inbegrip van werkbladen enz.). Keramische tegels worden geproduceerd in verschillende grootten, variërend van mozaïeken tot grote platen met zijkanten tot drie meter of meer. Het oppervlak van de tegels kan van nature glad, mechanisch gepolijst of ruw zijn, of voorzien zijn van reliëfs voor speciale doeleinden (bv. tactiele tegels, antisliptegels). Keramische tegels kunnen al dan niet verglaasd of geglazuurd zijn, of in het keramische lichaam van versiering zijn voorzien met speciale mengsels. Glazuur is een mengsel van verschillende materialen en composieten (glas, kaolien, kiezelzand, oxiden, kleurstoffen enz.) en geeft de keramische tegels esthetische en technische eigenschappen die het lichaam niet in de vereiste mate kan bieden. Keramische tegels kunnen al dan niet gerectificeerd zijn. Rectificatie is een proces waarbij de randen na het bakken nauwkeurig mechanisch worden geslepen.

(117) Het lichaam van een keramische tegel is voornamelijk vervaardigd uit een mengsel van klei, veldspaat, zand, carbonaten en kaolien. Het mengsel van grondstoffen is droog of nat gemalen. Het nat gemalen mengsel wordt verder gesproeidroogd om het vochtgehalte ervan te verminderen. De gemalen grondstoffen worden vermengd tot een goed gebonden pasta. Uit deze pasta worden de tegels gevormd door droge persing of extrusie. Het gevormde lichaam van een tegel wordt verder gedroogd in horizontale of verticale drogers. Na deze stap kan glazuur worden aangebracht. Ten slotte worden de tegels gebakken in een oven. Het bakken gebeurt in drie fasen: voorverwarmen, bakken en afkoelen. Na het bakken wordt een aanvullende behandeling uitgevoerd, zoals polijsten of rectificeren.

(118) In de Europese norm EN 14411, die voorziet in definities, classificatie, eigenschappen en criteria voor het merken, worden de keramische tegels in groepen verdeeld op basis van hun waterabsorptiegraad en vormingsproces. De technische eigenschappen ervan zijn onder meer mechanische sterkte en slijtvastheid.

2.2. Betrokken product

(119) Bij het betrokken product gaat het om het onderzochte product van oorsprong uit India en Turkije ("het betrokken product").

2.3. Soortgelijk product

(120) Uit het onderzoek is gebleken dat de volgende producten dezelfde fysische, chemische en technische basiseigenschappen hebben en voor dezelfde basisdoeleinden worden gebruikt:

— het betrokken product bij uitvoer naar de Unie;

— het onderzochte product dat in de betrokken landen wordt vervaardigd en daar op de binnenlandse markt wordt verkocht, en

— het onderzochte product dat in de Unie door de bedrijfstak van de Unie wordt geproduceerd en aldaar wordt verkocht.

(121) De Commissie heeft derhalve geconcludeerd dat die producten soortgelijke producten zijn in de zin van artikel 1, lid 4, van de basisverordening.

2.4. **Argumenten betreffende de productomschrijving**

(122) Een aantal Indiase producenten en hun verenigingen, en de Indiase raad en vereniging hebben verschillende argumenten met betrekking tot de productomschrijving aangevoerd. De partijen verzochten om dubbellaagse tegels, grote platen, speciale tegels (hoogglanstegels, extra dikke tegels, reliëftegels en tegels met een korreloppervlak) en met behulp van een perswals vervaardigde tegels van de productomschrijving van het onderzoek uit te sluiten en om, wat wandtegels betreft, alleen enkel gebakken tegels in de productomschrijving te handhaven. Eén producent-exporteur herhaalde zijn verzoek om uitsluiting van grote platen tijdens een hoorzitting die werd gehouden nadat de Commissie de partijen had meegedeeld dat zij geen voorlopige maatregelen zou instellen.

(123) De CET voerde aan dat de definitie van keramische tegels in de internationale norm ISO 13006:2018 moest worden gebruikt om te bepalen of een bepaald soort keramische tegels binnen het kader van dit onderzoek valt. In de norm worden keramische tegels gedefinieerd als "dunne platen van klei en/of andere anorganische grondstoffen, doorgaans gebruikt als bekleding van vloeren en muren, die meestal worden gevormd door middel van extrusie (A) of persen (B) bij kamertemperatuur, maar die ook kunnen worden gevormd door andere processen (C), daarna worden gedroogd en vervolgens worden gebakken bij een temperatuur die voldoende is om de vereiste eigenschappen te ontwikkelen". De klager merkte op dat deze definitie betrekking had op verschillende soorten keramische tegels met dezelfde fysische, chemische en technische basiseigenschappen en dezelfde basistoepassingen. Met betrekking tot het gebruik betoogde de CET dat de definitie tevens andere toepassingen dan de bekleding van vloeren en muren omvat.

(124) De Indiase raad en vereniging en producenten-exporteurs voerden aan dat keramische tegels met een minimale zijlengte van 120 cm ("grote platen") van de productomschrijving moesten worden uitgesloten. De partijen voerden aan dat grote platen werden vervaardigd met behulp van een ander productieproces en andere apparatuur en dat de productiekosten, prijs, eindtoepassingen, perceptie door de consument en technische parameters verschillend waren. Zo was het gewicht van een grote plaat per vierkante meter hoger dan het gewicht van een standaardtegel. De partijen voerden aan dat de grote platen in kwestie niet als vloer- of wandbekleding werden gebruikt.

(125) Wat het productieproces betreft, betoogden verscheidene Indiase producenten-exporteurs dat met behulp van de perswalstechnologie vervaardigde keramische tegels moesten worden uitgesloten. De partijen verklaarden dat deze technologie werd gebruikt voor de productie van keramische tegels met grote afmetingen. Er werd dus van uitgegaan dat deze partijen ook daadwerkelijk om uitsluiting van grote platen verzochten. Eén Indiase producent-exporteur, Lioli Ceramica Private Limited ("Lioli"), bracht verder naar voren dat ondernemingen die grote platen vervaardigen, normaliter geen standaardtegels produceerden. Deze producent-exporteur voegde eraan toe dat de verschillen in het productieproces betrekking hadden op het mengsel van de gebruikte grondstoffen, de hogere temperatuur waarbij de grote platen werden gebakken, de toevoeging van netten aan de achterkant van de grote platen en de druk waarbij de grote platen werden verpakt.

(126) Lioli voerde bovendien aan dat grote platen verschillende fysische, chemische en technische eigenschappen en verschillende distributiekanalen hadden en dat zij niet met standaardtegels concurreerden en daarmee niet uitwisselbaar waren. Deze onderneming produceerde grote platen die voornamelijk worden gebruikt voor aanrechtbladen of badkamersanitair. De onderneming voerde aan dat dergelijke platen konden worden gebruikt als vloer- en wandbekleding. Standaardtegels konden echter niet als werkbladen of badkamerinrichting worden gebruikt. Er was dus geen sprake van uitwisselbaarheid en concurrentie met standaardtegels. Grote platen en standaardtegels werden volgens de onderneming via verschillende verkoopkanalen verkocht — winkels die werkbladen verkopen, zouden geen standaardtegels aanbieden en niet alle winkels die standaardtegels aanbieden, zouden ook werkbladen verkopen. Wat de fysische eigenschappen betreft, wees de producent-exporteur op de afmetingen en dikte van grote platen, die groter waren dan bij standaardtegels, het verschil in uiterlijk van het oppervlak na het aanbrengen van grote platen in plaats van standaardtegels, en de toevoeging van netten aan de achterkant van de grote platen die de installatie ervan mogelijk maken. Wat de chemische en technische eigenschappen betreft, voerde de onderneming aan dat de grote platen moesten worden getest omdat zij in contact kwamen met levensmiddelen, dat zij een lagere waterabsorptie hadden en een hogere weerstand tegen slijtage en krassen.

(127) Naast de in de overwegingen 125 en 126 beschreven argumenten betoogde de Indiase producent-exporteur tijdens een hoorzitting dat de grote platen andere opslag- en behandelingsmethoden en andere snijwerktuigen, installatiemethoden en gereedschappen vereisten dan kleine tegels en dat er andere vaklieden bij betrokken waren dan bij kleine tegels. Ten slotte herinnerde de belanghebbende eraan dat de klacht geen bewijs van dumping bevatte met betrekking tot grote platen uit India.

(128) De klager voerde aan dat grote platen in voldoende hoeveelheden werden geproduceerd in de Unie en dat het onjuist zou zijn om aan te nemen dat de Indiase grote platen niet vergelijkbaar waren met door de bedrijfstak van de Unie geproduceerde platen. Het waren in feite de producenten in de Unie die als eersten grote platen ontwikkelden en in de handel brachten. De grootte van een tegel als zodanig had geen invloed op de chemische en technische eigenschappen ervan. In feite was de chemische samenstelling van grote porseleinen platen vergelijkbaar met die van andere porseleinen tegels. Technische eigenschappen zoals waterabsorptie, sterkte en duurzaamheid vallen niet onder de definitie van keramische tegels in ISO 13006:2018. Waterabsorptie was echter wel een van de eigenschappen die bepalend zijn voor verschillende soorten keramische tegels — porseleinen tegels hebben een waterabsorptie van minder dan 0,5 %. Een kleine porseleinen tegel had een waterabsorptie die vergelijkbaar is met een grote porseleinen plaat. De klager voerde aan dat ook de suggestie dat alleen grote platen moesten worden getest, omdat deze met voedsel in contact kwamen, onjuist was. Volgens de CET vereisten zelfs kleinere porseleinen tegels die bijvoorbeeld in industriële keukens of voedselproductiefaciliteiten worden gebruikt, een vergelijkbaar niveau van hygiëne en veiligheid. Ten slotte voerde de CET aan dat het productieproces, dat wil zeggen de voor grote platen gebruikte perswals in vergelijking met de voor standaardtegels gebruikte hydraulische pers, niets veranderde aan de fysische, chemische en technische basiseigenschappen van het eindproduct.

(129) Het onderzoek heeft bevestigd dat grote platen ook in de Unie werden geproduceerd. Twee van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie vervaardigden namelijk dergelijke platen. Derhalve concurreerden uit India ingevoerde grote platen met door de bedrijfstak van de Unie geproduceerde platen. In dit verband omvatten de in het kader van dit onderzoek gedefinieerde productsoorten onder meer kenmerken zoals de grootte van het werkoppervlak en de waterabsorptie. Een dergelijke definitie van productsoorten leverde een billijke vergelijking op en zorgde ervoor dat grote platen niet werden vergeleken met keramische tegels van kleinere afmetingen. Het feit dat bij de vaststelling van de productsoorten ook rekening is gehouden met de grootte van het werkoppervlak, waarborgde verder dat eventuele verschillen in de productiekosten tussen de perswalstechnologie en de voor de hydraulische pers toegepaste technologie in aanmerking zijn genomen. Wat het ontbreken van bewijs van dumping betreft, was de Commissie van oordeel dat de klacht voldoende voorlopig bewijsmateriaal bevatte voor invoer met dumping van het betrokken product van oorsprong uit India. Bijgevolg heeft de Commissie het argument afgewezen.

(130) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Lioli zijn verzoek om uitsluiting van grote platen, d.w.z. met behulp van de perswalstechnologie vervaardigde tegels. De onderneming bracht in herinnering dat de productie van grote platen een extra stap omvatte: het aanbrengen van netten aan de achterkant. Bovendien diende de onderneming een onderzoeksartikel in met resultaten van proeven met grote platen. Uit het onderzoek bleek onder meer dat de waterabsorptie van grote platen minder dan 0,1 % bedroeg.

(131) De Indiase overheid en zestien Indiase producenten-exporteurs steunden de uitsluiting van grote platen met het oog op een billijke vergelijking.

(132) De CET herhaalde haar bezwaren en argumenten tegen de uitsluiting van grote platen van de productomschrijving.

(133) De Commissie merkte op dat grote platen dezelfde fysische, chemische en technische eigenschappen hebben als andere soorten keramische tegels. Bovendien worden er grote platen geproduceerd in de Unie, onder meer door twee in de steekproef opgenomen producenten in de Unie. Het door Lioli aangehaalde onderzoek had betrekking op grote platen die werden geproduceerd door drie producenten in Italië en Spanje. Het toonde niet aan dat in India geproduceerde grote platen niet vergelijkbaar waren met in de Unie geproduceerde exemplaren. In dit verband heeft de Commissie voor een billijke vergelijking gezorgd, aangezien zij de afmetingen van keramische tegels in de definitie van de productsoorten heeft opgenomen. Bijgevolg heeft de Commissie de afwijzing van dit verzoek om uitsluiting bevestigd.

(134) De Indiase verenigingen en producenten voerden aan dat dubbellaagse tegels van de productomschrijving moesten worden uitgesloten. Dubbellaagse tegels werden geproduceerd door twee lagen samen te voegen. De bovenste laag bevatte pigmenten en was ongeveer 3 tot 4 mm dik. De onderste laag bestond uit het basislichaam. Volgens de partijen waren dubbellaagse tegels dikker dan normale vloertegels, onderhoudsarm, zeer duurzaam en van betere kwaliteit, en werden ze tegen hogere prijzen verkocht.

(135) Met betrekking tot dit argument voerde de CET aan dat de partijen geen elementen hadden verstrekt die erop wijzen dat dubbellaagse tegels niet dezelfde fysische, chemische en technische basiseigenschappen zouden hebben als andere tegels. De klager wees er voorts op dat dubbellaagse tegels onder de definitie van keramische tegels in ISO 13006:2018 vielen. Ten slotte benadrukte de CET dat wat de dikte betreft, het product in de klacht werd

omschreven als *"variërend van ongeveer 3 mm voor sommige keramische wandtegels tot 20-30 mm voor geëxtrudeerde en keramische tegels die worden gebruikt voor verhoogde vloeren of dikke vloeren"* ([14]), en dat keramische tegels met een grotere dikte dus in de productomschrijving van de klacht waren opgenomen.

(136) Het argument werd afgewezen. Dubbellaagse keramische tegels werden gemaakt van dezelfde grondstoffen met gebruikmaking van dezelfde productieprocessen als andere keramische tegels en hadden dus dezelfde fysische, chemische en technische basiseigenschappen als andere tegels. Afhankelijk van het eindgebruik konden de dikten (en andere criteria) variëren en werden alle keramische tegels, ongeacht de dikte, opgenomen in het onderzoek zoals omschreven in het bericht van inleiding. Het feit dat dubbellaagse tegels worden vervaardigd door twee lagen tegels samen te voegen — waardoor zij dikker zijn dan de meeste standaardtegels en bijgevolg meer sterkte en duurzaamheid bieden, waardoor zij in het bijzonder geschikt zijn voor zones met intensief verkeer — rechtvaardigde geen uitsluiting. Het eindgebruik ervan, bedekking van vloeren, was hetzelfde als dat van andere keramische tegels, waarmee zij dezelfde eigenschappen gemeen hadden en waarmee zij uitwisselbaar waren, aangezien een klant voor de ene of de andere tegel kan kiezen.

(137) De Indiase raad en vereniging en producenten-exporteurs voerden verder aan dat bepaalde speciale tegels, zoals hoogglanstegels, extra dikke tegels, reliëftegels en tegels met een korreloppervlak (de zogenaamde "suikerfinish"), van de productomschrijving moesten worden uitgesloten omdat de productiekosten en vervolgens de verkoopprijs ervan hoger waren dan die van andere keramische tegels. Het verschil in kosten en prijs werd veroorzaakt door het gebruik van aanvullende grondstoffen. De partijen voerden verder aan dat de tegels met suikerfinish andere eigenschappen hebben dan andere tegels, aangezien zij vuil goed verbergen en slipvast zijn. Bovendien was het productieproces van tegels met suikerfinish uniek en geavanceerd, zoals de Indiase producenten betoogden.

(138) De klager voerde aan dat deze speciale tegels binnen de definitie van keramische tegels in ISO 13006:2018 vielen. Het belangrijkste verschil tussen de speciale tegels en andere tegels was het ontwerp ervan. De suikerfinish werd bijvoorbeeld aangebracht nadat het tegellichaam al was geproduceerd. Het speciale ontwerp heeft dan ook niets veranderd aan de fysische, chemische en technische basis eigenschappen van de tegels. Bovendien had de toevoeging van een andere grondstof een marginaal effect op de productiekosten. Ten slotte werden deze speciale tegels ook door de bedrijfstak van de Unie geproduceerd en waren zij dus in rechtstreekse concurrentie met de producenten in de Unie waaraan zij schade berokkenden. Het productieproces was bekend bij de bedrijfstak van de Unie en was specifiek in de klacht opgenomen ([15]).

(139) Het argument werd afgewezen. Tegels met suikerfinish hebben dezelfde fysische, chemische en technische basis eigenschappen als andere tegels. De partijen hebben geen bewijs van het tegendeel geleverd. Tegels met suikerfinish waren ook uitwisselbaar met andere tegels. Door hun speciale ontwerp en hun antislipeigenschappen zijn ze mogelijk in het bijzonder geschikt voor bepaalde toepassingen, zoals keukenvloeren. Deze toepassingen waren echter dezelfde als die van andere tegels.

(140) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalden zestien Indiase producenten-exporteurs hun verzoek om uitsluiting van tegels met een korreloppervlak (met de zogenaamde "suikerfinish") op grond van hun argument dat er in de Unie onvoldoende capaciteit is om keramische tegels met een dergelijke afwerking te produceren.

(141) De Commissie merkte op dat de ondernemingen geen bewijs hadden overgelegd van de vermeende ontoereikende productiecapaciteit van tegels met suikerfinish in de Unie. Het argument werd afgewezen.

(142) Ten slotte voerden de Indiase producenten, alsmede de Indiase raad en vereniging aan dat voor zover het wandtegels betreft, de productomschrijving tot enkel gebakken tegels moest worden beperkt. De partijen betoogden dat er bij dubbel gebakken wandtegels sprake was van een hoogwaardig product dat betere grondstoffen vereist en hogere productiekosten met zich meebrengt.

(143) De klager verklaarde dat dubbel gebakken wandtegels binnen de definitie van keramische tegels in ISO 13006:2018 vielen. Hij voerde voorts aan dat de kwaliteit van de grondstoffen geen gerechtvaardigde reden voor uitsluiting was. Integendeel, door Indiase producenten-exporteurs geproduceerde en naar de Unie uitgevoerde dubbel gebakken wandtegels concurreerden rechtstreeks met dergelijke door de bedrijfstak van de Unie geproduceerde tegels en moesten daarom onder de productomschrijving blijven vallen. De CET wees erop dat de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie dubbel gebakken wandtegels vervaardigden.

([14]) Samenvatting van de klacht, blz. 1.
([15]) Bijlagen 5 en 20 bij de klacht.

(144) De Commissie heeft vastgesteld dat door de Indiase producenten-exporteurs vervaardigde dubbel gebakken wandtegels wat de fysische, chemische en technische basiseigenschappen en het gebruik ervan betreft, niet verschilden van de door de bedrijfstak van de Unie geproduceerde. Daarnaast werd in de definitie van productsoorten een onderscheid gemaakt tussen enkel gebakken en dubbel gebakken tegels om zo een billijke vergelijking te waarborgen. Het argument werd derhalve afgewezen.

(145) Naast bovenstaande uitsluitingen van de productomschrijving hebben de Indiase producenten, met inbegrip van twee in de steekproef opgenomen ondernemingen, voorgesteld om bij de definitie van productsoorten met het oog op een billijke vergelijking rekening te houden met de waterabsorptie, het productieproces (perswals of hydraulische pers), de breedte, de lengte, de dikte, het coatingtype (geglazuurd of ongeglazuurd), het soort glazuur (glans, hoogglans, mat of suikerglazuur) en de oppervlakteafwerking (gepolijst of ongepolijst).

(146) De Commissie merkte op dat de waterabsorptie, de breedte en de lengte via de grootte van het werkoppervlak, de dikte en de glazuur- en polijstbehandeling al in de definitie van productsoorten tot uiting kwamen. Aangezien bij de vervaardiging van grote platen gebruik werd gemaakt van de perswalstechnologie, maakte het kenmerk van de grootte van het werkoppervlak het impliciet mogelijk om de twee productieprocessen van elkaar te scheiden. De Commissie heeft ook rekening gehouden met de kleur van het lichaam, de rectificatie en de overeenstemming met een kwaliteitsnorm die gelijkwaardig is aan ISO 13006:2018. De Commissie was van oordeel dat deze kenmerken voldoende waren om de verschillen in kosten en prijzen tussen verschillende productsoorten weer te geven en aldus een billijke vergelijking mogelijk te maken. De Commissie heeft de voorgestelde herziening van de definitie van productsoorten derhalve afgewezen.

(147) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde de Conor-groep het in overweging 145 genoemde argument, en stelde met name dat de Commissie ten onrechte had geoordeeld dat het verschil tussen de kosten en de verkoopprijs van de producten niet met de verandering van de fysieke kenmerken van de geglazuurde producten samenhing. De bevinding van de Commissie dat de correcties voor de fysieke kenmerken voldoende waren om de verschillen in kosten en prijzen tussen de verschillende productsoorten weer te geven en aldus een billijke vergelijking te waarborgen, zou niet worden ondersteund door de feiten die de Conor-groep in haar opmerkingen aan de Commissie uiteengezet had. De Conor-groep stelde om die reden dat de afwijzing van het voorgestelde productcontrolenummer ("PCN") voor de Conor-groep ongerechtvaardigd was en onverenigbaar is met artikel 2, lid 10, punt a), van de basisverordening.

(148) Het argument werd afgewezen. De Commissie kon op basis van de door de Conor-groep opgegeven productiekosten niet vaststellen dat er een aanhoudend aanmerkelijk verschil in productiekosten bestond tussen "matte" of "glanzende" producten of producten met "suikerfinish". Bovendien werd het herhaalde argument van de Conor-groep niet nader onderbouwd door een aanvullende analyse die zulks zou staven. Omwille van de vertrouwelijkheid werden nadere details over de redenering van de Commissie met betrekking tot dit punt uitsluitend toegezonden aan de Conor-groep.

(149) Na de mededeling van de definitieve bevindingen vroeg Serapool Porselen, een Turkse producent van keramische tegels, naar de definitie van de productomschrijving en voerde zij aan dat zwembadtegels moeten worden uitgesloten. De onderneming merkte op dat zwembadtegels een lagere waterabsorptie (0,3- 0,5 %) hebben dan andere porseleinen tegels (0,5 %), op bestelling worden geproduceerd voor afnemers die hun beslissingen meer op kwaliteit en ontwerp dan op prijs baseren, via verschillende distributiekanalen worden verkocht (bv. rechtstreeks contact met de afnemer zonder tussenkomst van groothandelaren), en speciale eigenschappen hebben (coating die bacterievorming voorkomt, superieure sterkte en duurzaamheid).

(150) De Commissie merkte op dat informatie over de productomschrijving, waaronder eventuele uitsluitingsverzoeken, overeenkomstig punt 2 van het bericht van inleiding moesten worden ingediend binnen tien dagen na de inleiding van de procedure (d.w.z. op 23 december 2021). Serapool Porselen heeft zijn argument op 9 november 2022 ingediend, d.w.z. tien en een halve maand na het verstrijken van de termijn. In dit stadium van het onderzoek kon de Commissie niet beoordelen of de eigenschappen van zwembadtegels dusdanig onderscheidend waren dat een uitsluiting van de productomschrijving gerechtvaardigd was. Het onderzoek heeft evenwel uitgewezen dat de waterabsorptie van de door de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie geproduceerde porseleinen tegels minder dan 0,5 % bedroeg. Daarom kon het argument betreffende de verschillen in waterabsorptie tussen zwembadtegels en andere porseleinen tegels niet worden aanvaard. Bovendien zou de uitsluiting van tegels op basis van hun potentiële gebruik en niet op basis van een specifieke eigenschap of kenmerk kunnen leiden tot omzeiling van de maatregelen. Bijgevolg verduidelijkte de Commissie dat zwembadtegels binnen het toepassingsgebied van het onderzoek vielen en wees zij het verzoek tot uitsluiting van de productomschrijving af.

3. **DUMPING**

3.1. **India**

3.1.1. *Normale waarde*

(151) Eerst heeft de Commissie onderzocht of het totale volume van de binnenlandse verkoop van elke in de steekproef opgenomen producent-exporteur representatief was in de zin van artikel 2, lid 2, van de basisverordening. De binnenlandse verkoop is representatief als het totale volume van de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product aan onafhankelijke afnemers op de binnenlandse markt per producent-exporteur tijdens het onderzoektijdvak ten minste 5 % bedroeg van het totale volume van zijn uitvoer van het betrokken product naar de Unie. Op basis hiervan was de totale verkoop van het soortgelijke product op de binnenlandse markt door elke in de steekproef opgenomen producent-exporteur representatief.

(152) Vervolgens is de Commissie nagegaan welke productsoorten die op de binnenlandse markt werden verkocht, identiek waren aan of vergelijkbaar waren met de naar de Unie uitgevoerde soorten. Daartoe heeft de Commissie transacties van subprime-kwaliteit uitgesloten van de binnenlandse verkoop die werd gebruikt voor de vaststelling van de normale waarde. Tijdens het productieproces, na een visuele kwaliteitscontrole, beschouwen de producenten-exporteurs keramische tegels van minder dan perfecte kwaliteit als van "subprime"-kwaliteit. Deze niet aan de norm beantwoordende tegels worden tegen aanzienlijke kortingen op de binnenlandse markt verkocht, terwijl alleen tegels van prime-kwaliteit (eerste kwaliteit) aan de Unie worden verkocht. Om een billijke vergelijking met de prijs bij uitvoer naar de Unie te kunnen maken, is bij de berekening van de normale waarde alleen rekening gehouden met de verkoop van prime-kwaliteit op de binnenlandse markt. Alle in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs verkochten tegels van subprime-kwaliteit op de binnenlandse markt, terwijl zij uitsluitend prime-kwaliteit voor uitvoer naar de Unie verkochten.

(153) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Conor-groep in dit verband aan dat de Commissie eigenstandig heeft besloten de productkwaliteit toe te voegen als vergelijkingsparameter, terwijl zij die parameter in geen enkel stadium van de procedure in aanmerking heeft genomen als PCN-kenmerk. De toepassing van de PCN-methode door de Commissie zou derhalve niet geldig zijn, aangezien de door Conor-groep voorgestelde wijzigingen van het PCN werden verworpen (zie punt 2.4), terwijl een fysiek kenmerk dat door geen enkele belanghebbende partij was voorgesteld, werd opgenomen in de methode om een vergelijking uit te voeren overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening.

(154) Dit argument moest worden afgewezen. De Commissie vernam pas tijdens de controlebezoeken in India dat niet onaanzienlijke hoeveelheden producten van subprime-kwaliteit werden verkocht op de binnenlandse markt, terwijl dergelijke tegels niet werden uitgevoerd. Bij een visuele inspectie in India konden de ambtenaren van de Commissie vaststellen dat subprime-tegels duidelijk van mindere kwaliteit waren dan prime-tegels. Voor de verkoop van deze producten werden lagere prijzen in rekening gebracht dan voor de verkoop van soortgelijke productsoorten van prime-kwaliteit. Op de facturen voor binnenlandse verkopen konden deze producten duidelijk worden onderscheiden. Opneming van de verkoop van subprime-producten in de binnenlandse verkoop die wordt gebruikt voor de vaststelling van de normale waarde zou in strijd zijn met een billijke vergelijking tussen soortgelijke producten.

(155) Vervolgens heeft de Commissie onderzocht of de binnenlandse verkoop door elke in de steekproef opgenomen producent-exporteur op zijn binnenlandse markt voor elke productsoort die identiek is aan of vergelijkbaar is met een productsoort die naar de Unie wordt uitgevoerd, representatief was in de zin van artikel 2, lid 2, van de basisverordening. De binnenlandse verkoop van een productsoort is representatief als het totale volume van de binnenlandse verkoop van die productsoort aan onafhankelijke afnemers in het onderzoektijdvak ten minste 5 % bedraagt van het totale volume van de uitvoer van de identieke of vergelijkbare productsoort naar de Unie. De Commissie stelde vast dat de binnenlandse verkoop van een deel van de verkochte productsoorten representatief was. Sommige productsoorten werden niet in representatieve volumes op de binnenlandse markt verkocht, dat wil zeggen dat de hoeveelheden minder bedroegen dan 5 % van het totale naar de Unie uitgevoerde volume van de identieke of vergelijkbare productsoort.

(156) Verder heeft de Commissie overeenkomstig artikel 2, lid 4, van de basisverordening voor elke in representatieve volumes verkochte productsoort het aandeel van de winstgevende verkoop aan onafhankelijke afnemers op de binnenlandse markt in het onderzoektijdvak bepaald om uit te maken of zij de werkelijke binnenlandse verkoop kon gebruiken voor de berekening van de normale waarde.

(157) De normale waarde wordt gebaseerd op de werkelijke binnenlandse prijs per productsoort, ongeacht of die verkoop winstgevend is, indien:

(a) het verkoopvolume van de productsoort tegen netto verkoopprijzen die ten minste gelijk zijn aan de berekende productiekosten, meer dan 80 % van het totale volume van de verkoop van deze productsoort vertegenwoordigde, en

(b) de gewogen gemiddelde verkoopprijs van die productsoort ten minste gelijk is aan de productiekosten per eenheid.

(158) In dit geval is de normale waarde het gewogen gemiddelde van de prijzen van de totale binnenlandse verkoop van die productsoort in het onderzoektijdvak.

(159) De normale waarde is gelijk aan de werkelijke binnenlandse prijs per productsoort van uitsluitend de winstgevende binnenlandse verkopen van de productsoorten in het onderzoektijdvak indien:

(a) het volume van de winstgevende verkoop van de productsoort 80 % of minder van het totale verkoopvolume van die productsoort bedraagt, of

(b) de gewogen gemiddelde prijs van die productsoort lager ligt dan de productiekosten per eenheid.

(160) Uit de analyse van de binnenlandse verkoop is gebleken dat, afhankelijk van de productsoort, 9 tot 60 % van de totale binnenlandse verkoop van de Conor-groep en 0 tot 100 % van de totale binnenlandse verkoop van respectievelijk de Icon-groep en de Lavish-groep winstgevend was en dat de gewogen gemiddelde verkoopprijs, mits meer dan 5 % van de binnenlandse verkoop van de respectieve productsoort winstgevend was, hoger was dan de productiekosten. Dienovereenkomstig werd de normale waarde berekend als het gewogen gemiddelde van de prijzen van de totale binnenlandse verkoop in het onderzoektijdvak of als een gewogen gemiddelde van uitsluitend de winstgevende verkoop.

(161) Voor de productsoorten waarvoor de gewogen gemiddelde verkoopprijs lager was dan de productiekosten, werd de normale waarde berekend als een gewogen gemiddelde van de winstgevende verkoop van die productsoort.

(162) Wanneer er geen verkoop van een productsoort van het soortgelijke product in het kader van normale handelstransacties had plaatsgevonden of een productsoort niet in representatieve hoeveelheden op de binnenlandse markt was afgezet, stelde de Commissie de normale waarde door berekening vast overeenkomstig artikel 2, leden 3 en 6, van de basisverordening.

(163) De normale waarde werd door berekening vastgesteld door de gemiddelde productiekosten van het soortgelijke product van elke in de steekproef opgenomen medewerkende producent-exporteur in het onderzoektijdvak te vermeerderen met:

(a) het gewogen gemiddelde van de verkoopkosten, algemene kosten en administratiekosten ("VAA") die door elke in de steekproef opgenomen medewerkende producent-exporteur in verband met de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product in het kader van normale handelstransacties in het onderzoektijdvak werden gemaakt, en

(b) de gewogen gemiddelde winst die door elke in de steekproef opgenomen medewerkende producent-exporteur op de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product in het kader van normale handelstransacties in het onderzoektijdvak werd gemaakt.

(164) Voor de productsoorten waarvan de op de binnenlandse markt verkochte hoeveelheden niet representatief waren, zijn de gemiddelde VAA-kosten en de gemiddelde winst op transacties in het kader van normale handelstransacties op de binnenlandse markt bijgeteld. Voor productsoorten die in het geheel niet waren verkocht op de binnenlandse markt, zijn de gewogen gemiddelde VAA-kosten en de winst op alle transacties in het kader van normale handelstransacties op de binnenlandse markt bijgeteld.

3.1.2. *Uitvoerprijs*

(165) De uitvoer naar de Unie door de in de steekproef opgenomen groepen producenten-exporteurs vond plaats hetzij rechtstreeks naar onafhankelijke afnemers, hetzij via verbonden ondernemingen in India.

(166) Derhalve was de uitvoerprijs overeenkomstig artikel 2, lid 8, van de basisverordening de voor het betrokken product met het oog op uitvoer naar de Unie werkelijk betaalde of te betalen prijs.

3.1.3. *Vergelijking*

(167) De Commissie heeft de normale waarde en de uitvoerprijs van de in de steekproef opgenomen groepen producenten-exporteurs vergeleken in het stadium af fabriek.

(168) Waar dat met het oog op een billijke vergelijking gerechtvaardigd was, heeft de Commissie overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening op de normale waarde en/of de uitvoerprijs een correctie toegepast voor verschillen die van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen. Op de binnenlandse prijzen en/of uitvoerprijzen werden correcties in mindering gebracht voor kosten van vervoer, verzekering en verlading, kredietkosten en bankkosten waar gerapporteerd en gerechtvaardigd bevonden. Verzoeken om correcties voor kredietkosten in verband met de binnenlandse verkoop werden afgewezen, aangezien uit de factuur of de verkoopovereenkomst niet duidelijk was wat de betalingsvoorwaarden waren.

(169) De in de steekproef opgenomen producenten verkochten het betrokken product hetzij rechtstreeks, hetzij via verbonden producenten/handelaren voor uitvoer naar de EU. In dit laatste geval, d.w.z. wanneer de verkoop plaatsvond via verbonden producenten/handelaren, zijn de prijzen van deze transacties overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening gecorrigeerd om rekening te houden met de door de verbonden producenten/handelaren gerealiseerde marge. Met betrekking tot deze handelstransacties heeft de Commissie één enkele gewogen gemiddelde marge berekend die voortvloeit uit het verschil tussen de prijzen voor aankopen van niet-verbonden leveranciers in India en de latere prijzen bij wederverkoop aan onafhankelijke afnemers in de Unie. De Commissie heeft gekozen voor één enkele gewogen gemiddelde marge voor de handelaren van alle drie de in de steekproef opgenomen groepen om ervoor te zorgen dat de volumes in de vergelijking grotendeels representatief zouden zijn en een betrouwbaar resultaat zouden opleveren. Deze marge werd naar behoren gecorrigeerd om dubbeltelling van reeds toegepaste correcties uit te sluiten en na aftrek van deze correcties op de uitvoerprijs van deze verbonden handelaren in mindering gebracht. Om de vertrouwelijkheid te waarborgen, werden nadere gegevens over de correctie verstrekt in het kader van de ondernemingsspecifieke mededelingen.

(170) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Lavish-groep aan dat, aangezien de Commissie voornemens was de marge op transacties met verbonden partijen af te wijzen omdat die niet marktconform werden geacht, de correctie voor de marge overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening moest worden gebaseerd op de feitelijke commissie die de Lavish-groep voor de uitvoer naar de Unie betaalde aan een niet-verbonden agent voor de verrichting van de functies van een op commissiebasis werkende agent.

(171) Dit argument moest worden afgewezen. De betrokken transacties betroffen uitvoer van het betrokken product die werd aangekocht bij verbonden producenten binnen de Lavish-groep. Deze transacties zijn vergelijkbaar met en lijken het meest op uitvoer van het betrokken product die werd ingekocht bij niet-verbonden leveranciers in India. In dergelijke gevallen ontvangt de exporterende handelaar een marge in de zin van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening. Voor inkomsten uit commissies, als bedoeld in artikel 2, lid 10, punt i), tweede alinea, van de basisverordening, gelden daarentegen specifieke contractuele voorwaarden. In tegenstelling tot een handelaar koopt en verkoopt een op commissiebasis werkende agent het betrokken product niet, maar bemiddelt hij slechts bij de transactie tussen verkoper en koper. Bovendien werden de correcties voor marges volgens de praktijk van de Commissie consequent berekend op basis van de door de betrokken handelaar ontvangen marge, d.w.z. een bedrag voor verkoop-, algemene en administratieve kosten plus een winst. Aangezien de onderhavige marge voor aankopen door een exporterende handelaar bij een verbonden producent, onbetrouwbaar was vanwege de relatie tussen de betrokken partijen, moest de Commissie deze vervangen door een marktconforme marge, d.w.z. de marge die een exporterende handelaar zou ontvangen wanneer hij van niet-verbonden leveranciers in India kocht.

(172) De Conor-groep en de Indiase overheid voerden aan dat de correctie van de uitvoerprijs op grond van de marge niet strookt met artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening. Zij voerden aan dat de correctie van de uitvoerprijs in verband met de door een handelaar ontvangen marge overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening werd toegepast zonder dat was aangetoond dat handelsactiviteiten binnen verbonden ondernemingen resulteerden in een verschil bij de vergelijkbaarheid van de prijzen tussen de binnenlandse markt en de exportmarkt (artikel 2, lid 10, derde zin, van de basisverordening).

(173) Dit argument werd onjuist geacht. Het onderzoek wees uit dat er een marge werd toegepast voor de uitvoer en niet voor de binnenlandse verkoop, waardoor een verschil in vergelijkbaarheid van de prijzen in de zin van artikel 2, lid 10, derde volzin, van de basisverordening ontstond dat overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening moest worden gecompenseerd.

(174) Bovendien voerde de Conor-groep aan dat de Commissie haar bij de toepassing van de correctie niet uitdrukkelijk om informatie had verzocht en dat haar evenmin was gevraagd aan te tonen of deze prijzen al dan niet marktconform (d.w.z. al dan niet betrouwbaar) waren. Volgens de Conor-groep bleek uit alle bewijsstukken in het dossier dat alle transacties binnen de Conor-groep marktconform waren. Gezien het voorgaande was zij van oordeel dat de toepassing van de genoemde marge niet gerechtvaardigd was.

(175) In verband met dit argument constateerde de Commissie dat de belangrijkste handelaar binnen de Conor-groep (in termen van het volume van de totale uitvoer uit de Unie) het betrokken product van verbonden leveranciers kocht tegen prijzen die [10 % à 15 %] hoger waren dan die van niet-verbonden leveranciers. Bovendien was de marge op keramische tegels die naar de Unie werden uitgevoerd na aankoop bij niet-verbonden leveranciers meer dan twee keer zo hoog als de marge op keramische tegels die naar de Unie werden uitgevoerd na aankoop bij verbonden leveranciers. Volgens de Commissie toonden deze verschillen in prijs en marge aan dat de transacties tussen verbonden partijen binnen de Conor-groep niet marktconform waren.

(176) De Conor-groep voegde daaraan toe dat Concor International zich enkel bezighield met logistiek en verpakking van eindproducten omdat de onderhandelingen over en afhandeling van alle verkopen voor alle entiteiten plaatsvond binnen de Conor-groep. De Commissie verduidelijkte dat de activiteiten van Concor International meer behelsden dan de in dit argument genoemde activiteiten. Omwille van de vertrouwelijkheid werden nadere details uitsluitend toegezonden aan de Conor-groep.

(177) De Conor-groep herinnerde er voorts aan dat de Commissie in april 2022 niet-verbonden handelaren-exporteurs om informatie had verzocht. Later verzocht de Commissie tijdens de controle ter plaatse om informatie over de inkoopkosten voor elke verkoop van verhandelde goederen. De Commissie vroeg beide reeksen gegevens op zonder aan te geven welk doel zij daarmee voor ogen had of hoe zij de informatie in aanmerking zou kunnen nemen. Bij gebrek aan een dergelijk verzoek of verduidelijking was de informatie uit de opmerkingen van de Conor-groep en van andere belanghebbenden die door de Commissie is gebruikt, onnauwkeurig, zoals blijkt uit de administratieve fouten in de berekening van de marge door de Commissie. De Conor-groep voegde daaraan toe dat de Commissie deze analyse op de gebruikelijke wijze had moeten uitvoeren, in samenwerking met de belanghebbenden, waaronder de Conor-groep, en met uitleg over het hoe en waarom van het verzamelen van de gegevens. Daarom zou er geen feitelijke en juridische grondslag bestaan voor de toepassing van de marge en zou het recht van de Conor-groep op een eerlijk proces zijn geschonden.

(178) Het verzoek moest worden afgewezen. De Commissie is niet verplicht de onderzochte partijen, of andere partijen waarvan zij medewerking verlangt, bij voorbaat uit te leggen voor welk precies doel zij bepaalde informatie opvraagt, controleert en/of zal gebruiken, mits zij verzoeken om vertrouwelijkheid eerbiedigt. Bovendien kan de Commissie in een vroeg stadium van een antidumpingprocedure, waaronder tijdens de controle ter plaatse bij de producenten-exporteurs, niet voorzien voor welk doel elke reeks verzamelde gegevens precies zal worden gebruikt. Het opvragen, verzamelen en controleren van gegevens heeft tot doel om feiten vast te stellen. Vervolgens vindt de juridische analyse en beoordeling plaats, waarbij onder meer wordt bepaald voor welk doel de beschikbare gegevens worden gebruikt. De Commissie heeft alle informatie waarop zij haar bevindingen heeft gebaseerd openbaar gemaakt, met een toelichting, en de partijen in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken over alle bevindingen. Zij heeft derhalve voldaan aan haar verplichtingen inzake transparantie, motivering en rechten van verweer.

(179) De Conor-groep voerde voorts aan dat de correctie van de uitvoerprijs op basis van de marge die een handelaar op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening ontvangt, indien die wordt toegepast op diens verkopen, moet worden berekend op basis van de werkelijke marge die niet-verbonden handelaren die bij de Conor-groep inkopen en die ten uitvoer wederverkopen, behaalden, op basis van de gemiddelde winst die handelsondernemingen in India behalen op keramische tegels, of op basis van een gemiddelde van deze twee methoden. De toepassing van een van deze methoden zou waarborgen dat de enkele gewogen gemiddelde marge "grotendeels representatief" en "betrouwbaar" is op basis van de informatie die in het dossier van dit onderzoek beschikbaar is bij de Commissie. De Conor-groep voegde daaraan toe dat het gebruik van gegevens van andere in de steekproef opgenomen ondernemingen bij de berekening van de dumpingmarge voor de Conor-groep niet in overeenstemming is met artikel 2, lid 10, van de basisverordening.

(180) Het argument werd afgewezen. De transacties waarop de genoemde correctie in verband met de marge werd toegepast, betroffen uitvoer door handelaren/producenten van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs die het betrokken product hadden gekocht van verbonden leveranciers. Zoals vermeld in overweging 175, kon de Commissie de op deze transacties behaalde marge niet als uitgangspunt nemen voor de correctie uit hoofde van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening, omdat deze was aangetast door de relatie tussen de betrokken partijen. De marge die dezelfde producenten-exporteurs behaalden bij aankoop van het betrokken product van niet-verbonden leveranciers, was duidelijk het best beschikbare alternatief voor de eerstgenoemde marge. De door de Conor-groep voorgestelde marges werden daarentegen behaald door andere partijen dan de in de steekproef opgenomen groepen producenten-exporteurs.

(181) Wat betreft het argument dat het gebruik van de gegevens van andere in de steekproef opgenomen ondernemingen voor de berekening van de dumpingmarge voor de Conor-groep in strijd is met de basisverordening, verduidelijkte de Commissie dat de basisverordening wel degelijk voorziet in scenario's waarbij de gegevens van andere partijen worden gebruikt voor de berekening van een voor individuele producenten-exporteurs geldende dumpingmarge. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer de uitvoerprijs op grond van artikel 2, lid 9, wordt gecorrigeerd aan de hand van een door niet-verbonden importeurs in de Unie behaalde winstmarge. Ten aanzien van het onderhavige geval herhaalde de Commissie dat de berekening van de gewogen gemiddelde marge op basis van transacties van de drie in de steekproef opgenomen groepen leidt tot een zeer representatieve correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening.

(182) De Conor-groep merkte voorts op dat de Commissie bij de berekening van het bedrag van de correctie rekening moet houden met twee woordenboekdefinities van het woord "marge", namelijk, ten eerste, "een bedrag dat bij de kostprijs wordt opgeteld om de verkoopprijs te bepalen, in ruime zin: winst", en ten tweede "een prijsverhoging van een product, bijvoorbeeld gelijk aan het verschil tussen de kostprijs en de verkoopprijs". De Conor-groep betoogde dat de waarde van de marge in beide gevallen voortvloeit uit de vergelijking van de kostprijs met de verkoopprijs, die resulteert in de winst. In reactie bracht de Commissie in herinnering dat een marge op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening, rekening houdend met de toepasselijke rechtspraak, bestaat uit een bedrag voor verkoopkosten, algemene kosten en administratieve kosten en een winst, en aldus afwijkt van de woordenboek-definities.

(183) De Conor-groep stelde ook dat er administratieve fouten waren gemaakt bij de berekening van de marge. De Conor-groep voerde meer specifiek aan dat indien de vergoeding van de verpakkingskosten door de afnemer wel is opgenomen in de verkoopwaarde, maar niet in de aankoopkosten, de verpakkingskosten dubbel zouden worden geteld in de correcties, aangezien de verpakkingskosten ten eerste in aanmerking zijn genomen in de correctie voor de marge en ten tweede weer op de uitvoerprijs in mindering worden gebracht bij de berekening van de totale correcties door de Commissie.

(184) Bovendien voerde de Conor-groep aan dat de totale algemene en administratieve kosten en financieringskosten bij de kosten moeten worden opgeteld alvorens de vergelijking met de verkoopwaarde te maken, en dat de Commissie de terugbetaling van rechten die de exporteurs naar verwachting zullen ontvangen heeft opgeteld bij het percentage van de marge. Indien de Commissie vasthoudt aan deze optelling, moet zij ook toestaan dat de normale waarde wordt gecorrigeerd in verband met de gevraagde correctie voor invoerrechten en indirecte belastingen.

(185) De Commissie heeft deze argumenten afgewezen. Wat ten eerste het argument betreft dat de verpakkingskosten tweemaal van de uitvoerprijs worden afgetrokken, merkte de Commissie op dat de Conor-groep haar argument niet heeft gestaafd, althans niet heeft aangetoond, laat staan gekwantificeerd, welk bedrag aan verpakkingskosten in de totale aankoopkosten van de betrokken tegels is opgenomen. Bovendien bevestigde de Commissie dat de gegevens in het dossier niet wezen op een dubbeltelling van de verpakkingskosten, zoals de Conor-groep leek te suggereren. Het belangrijkste is dat het argument een fundamentele fout vertoont ten aanzien van het begrip "marge" in de zin van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening. De marge is gelijk aan het verschil tussen de volledige betaalde inkoopprijs (ongeacht de kosten, zoals verpakkingskosten, die de leverancier eventueel heeft gemaakt) en de totale verkoopinkomsten van de betrokken handelaar. Met andere woorden, de marge bestaat uit de verkoopkosten, algemene kosten en administratiekosten, de financiële kosten en de winst, plus eventuele andere specifieke inkomsten uit de betrokken uitvoerverkopen. Om met al deze elementen rekening te houden, gebruikt de Commissie de brutomarge tussen de door niet-verbonden leveranciers gefactureerde inkoopprijzen en de prijzen voor wederverkoop aan onafhankelijke afnemers. Die aanpak is passend zolang de daaruit voortvloeiende correctie geen andere correcties op grond van artikel 2, lid 10, van de basisverordening omvat. Bijgevolg werd het argument van de Conor-groep betreffende de onterechte opneming van algemene en administratieve kosten en financieringskosten in de op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening toegepaste marge, eveneens afgewezen. Ten derde herinnerde de Commissie eraan dat de exporteurs door de terugbetaling van rechten in wezen een hogere opbrengst realiseren met de betrokken uitvoer. Voor de binnenlandse verkoop vindt een dergelijke terugbetaling daarentegen niet plaats. Het zou derhalve niet juist zijn om de normale waarde te corrigeren voor de uitvoerrestituties.

(186) De Conor-groep stelde ook vast dat de Commissie de inklarings- en expeditiekosten dubbel had geteld in de formule waarmee zij de totale correctie voor de verkoop ten uitvoer van Concor International had berekend, aangezien die kosten reeds waren opgenomen in de formule voor de berekening van de kosten voor lading, overlading en lossing en bijkomende kosten in het land van uitvoer in de lijst van de exportverkopen. De Commissie aanvaardde dit argument en corrigeerde bijgevolg de vastgestelde administratieve fout ten gunste van de producenten-exporteurs van de Conor-groep.

(187) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Icon-groep aan dat de Commissie de marge niet had mogen aftrekken van de indirecte uitvoer van de Icon-groep naar de Unie overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening, aangezien de verbonden producenten en handelaren van de Icon-groep één enkele economische eenheid vormen ([16]).

(188) In dit verband voerde de Icon-groep aan dat de producenten binnen de Icon-groep een unitaire organisatie van personele, materiële en immateriële elementen, toelevering en kennis over de bedrijfstak delen om Icon-merkproducten van hoge kwaliteit aan te bieden, en een formeel en persoonlijk belang hebben bij het economische succes van hun verbonden ondernemingen. Bovendien heeft de Icon-groep naar eigen zeggen één productcatalogus en één website, getiteld "Icon World of Tile", waarin wordt verwezen naar "de onderneming". Die website heeft één enkel contactpunt voor bestellingen van afnemers.

(189) De Icon-groep verwees naar het arrest van het Hof van Justitie in de zaak Matsushita Electric Industrial, waarin is opgemerkt dat "de scheiding van productie- en verkoopactiviteiten binnen een groep die uit juridisch zelfstandige vennootschappen bestaat, [...] niets [kan] afdoen aan het feit, dat het gaat om één enkele economische eenheid die op deze wijze activiteiten verricht die in andere gevallen worden verricht door een organisatie die ook juridisch een eenheid vormt" ([17]).

(190) Het argument van de producenten-exporteurs binnen de Icon-groep dat zij als één enkele economische eenheid moeten worden beschouwd, werd afgewezen. Omwille van de vertrouwelijkheid werden details over deze beoordeling uitsluitend verzonden aan de Icon-groep.

(191) De Icon-groep betoogde voorts dat de Commissie geen bewijs had geleverd voor haar standpunt dat de verbonden producenten-exporteurs "voor indirecte transacties optraden als handelaren wier functies vergelijkbaar waren met die van een op commissiebasis werkende agent."

(192) De Commissie heeft dit argument ongegrond bevonden. Het staat niet ter discussie dat de desbetreffende transacties in twee stappen werden uitgevoerd: eerst kocht een handelaar/producent binnen de Icon-groep het betrokken product van een verbonden producent, waarna dezelfde handelaar/producent het aangekochte product uitvoerde naar de Unie. Er is derhalve bewijs dat de activiteiten van de handelaar worden uitgevoerd door de respectieve handelaar/producent binnen de Icon-groep.

(193) Daarnaast voerde de Icon-groep aan dat de binnenlandse verkoop en de uitvoer gelijk moeten worden behandeld, wat betekent dat ook op de indirecte binnenlandse verkoop van de groep een marge moet worden toegepast.

(194) De Commissie verwierp dit argument omdat contracten voor binnenlandse verkoop en uitvoercontracten verschillend van aard zijn. Omwille van de vertrouwelijkheid werden details over deze beoordeling uitsluitend verzonden aan de Icon-groep.

(195) Eén groep producenten-exporteurs verzocht om overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening de normale waarde en de uitvoerprijs te corrigeren voor voorraadkredietkosten, d.w.z. de theoretische financieringskosten van goederen in voorraad. Het verzoek werd afgewezen omdat niet kon worden aangetoond dat het verschil in de tijd gedurende welke de goederen in voorraad waren, van invloed was op de vergelijkbaarheid van de prijzen.

(196) Dezelfde groep producenten-exporteurs verzocht ook om overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt k), van de basisverordening een correctie toe te passen voor reclamekosten, bestaande uit de kosten voor het plaatsen van reclameborden nabij Morbi/Gujarat, de productielocatie, in verband met de verkoop op de binnenlandse markt. De groep was niet in staat een dergelijke correctie te kwantificeren en kon evenmin aantonen dat deze correctie van invloed was op de vergelijkbaarheid van de prijzen. Het verzoek werd derhalve afgewezen.

(197) Ten slotte verzochten alle in de steekproef opgenomen ondernemingen om overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt b), van de basisverordening de normale waarde te corrigeren voor beweerdelijke invoerheffingen en indirecte belastingen. Uit het onderzoek is echter gebleken dat het verzoek ongegrond was. Zo ontvingen de in de steekproef opgenomen exporteurs in het kader van twee regelingen (Mededeling nr. 07/2020 — CUSTOMS (N.T.) en de Remission of Duties and Taxes on Exported Products Scheme ("RoDTEP"; regeling inzake kwijtschelding van rechten en belastingen op uitgevoerde producten)) uitvoerrestituties ter hoogte van 2 % van de waarde van de uitvoerfactuur,

([16]) De Icon-groep verwees naar het arrest in zaak C-468/15 P, PT Musim Mas/Raad, EU:C:2016:803, punt 39, het arrest in zaak C-468/15 P, PT Musim Mas/Raad, EU:C:2016:803, punt 42, en het arrest in zaak T-716/19, Interpipe Niko Tube en Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Commissie, ECLI:EU:T:2021:457, punt 133.

([17]) Arrest in zaak C-104/90, Matsushita Electric Industrial/Raad, EU:C:1993:837, punt 9.

ongeacht of er invoerrechten of indirecte belastingen voor de in de uitgevoerde tegels verwerkte grondstoffen werden betaald. Om voor de restituties in aanmerking te komen, hoefde enkel te worden aangetoond dat de goederen waren uitgevoerd. Deze verzoeken werden afgewezen omdat de werkelijke uitvoerrestituties niet konden worden gekoppeld aan bedragen die overeenkomen met invoerheffingen of indirecte belastingen die op het soortgelijke product en de fysiek daarin verwerkte materialen worden geheven, in de zin van artikel 2, lid 10, punt b), van de basisverordening.

3.1.4. *Dumpingmarges*

(198) Voor de in de steekproef opgenomen medewerkende groepen producenten-exporteurs heeft de Commissie de gewogen gemiddelde normale waarde van elke soort van het soortgelijke product vergeleken met de gewogen gemiddelde uitvoerprijs van de overeenkomstige soort van het betrokken product, zoals bepaald in artikel 2, leden 11 en 12, van de basisverordening.

(199) Daartoe is voor alle producenten-exporteurs binnen een groep een specifieke dumpingmarge berekend op basis van de hierboven beschreven methode. Vervolgens werd voor de hele groep een gewogen gemiddelde dumpingmarge berekend.

(200) In de ondernemingsspecifieke mededeling van de definitieve bevindingen van 28 oktober 2022 heeft de Commissie twee in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs, de Conor-groep en de Icon-groep, meegedeeld dat zij het passend achtte de door hen verstrekte cif-prijzen te herberekenen aan de hand van vervoersgegevens uit de IHS Markit Global Trade Atlas™-databank. Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerden beide partijen aan dat de Commissie uitvoeriger informatie had moeten verstrekken over de reden waarom zij hun gemelde cif-prijzen niet had aanvaard en de cif-prijzen op een andere wijze had berekend. Nadat de Commissie deze aanvullende toelichting had gegeven in een mededeling in het dossier, voerden zij onder meer aan dat een van de door de Commissie gebruikte gegevensreeksen moest worden gecorrigeerd. De Commissie was het ermee eens dat de onderliggende gegevens die zij had gebruikt onjuist waren en heeft de berekeningen dienovereenkomstig herzien.

(201) Na de mededeling van de definitieve bevindingen wees de Conor-groep op een onnauwkeurigheid in de dumpingberekening door de Commissie, aangezien zij de correctie voor bepaalde logistieke kosten voor de verkoop naar de Unie dubbel had geteld. Dit argument is aanvaard en de berekening is dienovereenkomstig gecorrigeerd.

(202) De definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als percentage van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring, zijn als volgt:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge
De Conor-groep	8,7 %
De Icon-groep	6,7 %
De Lavish-groep	0 %

(203) Voor de medewerkende producenten-exporteurs die niet in de steekproef zijn opgenomen, heeft de Commissie de gewogen gemiddelde dumpingmarge berekend overeenkomstig artikel 9, lid 6, van de basisverordening. Deze marge werd derhalve vastgesteld op basis van de marges van de twee in de steekproef opgenomen groepen producenten-exporteurs waarvoor een dumpingmarge kon worden vastgesteld, zonder rekening te houden met de marge van de groep producenten-exporteurs met een dumpingmarge van nul.

(204) Dit leidt voor de niet in de steekproef opgenomen medewerkende producenten-exporteurs tot een voorlopige dumpingmarge van 7,3 %.

(205) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerden verscheidene niet in de steekproef opgenomen Indiase producenten-exporteurs aan dat de Commissie niet had toegelicht aan de hand van welke precieze methode zij de marges voor de in de steekproef opgenomen en de niet in de steekproef opgenomen Indiase ondernemingen had berekend. Het argument raakte aan vergelijkbare argumenten van de in de steekproef opgenomen Indiase producenten-exporteurs die deel uitmaakten van de Conor-groep en de Lavish-groep. Op deze argumenten wordt ingegaan in de overwegingen 170 tot en met 186.

(206) Voor alle andere producenten-exporteurs in India heeft de Commissie de dumpingmarge overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening vastgesteld op basis van de beschikbare gegevens. Hiertoe heeft de Commissie de mate van medewerking van de producenten-exporteurs bepaald. De mate van medewerking komt overeen met het volume van de uitvoer naar de Unie van de medewerkende producenten-exporteurs, uitgedrukt als percentage van de totale invoer uit het betrokken land naar de Unie tijdens het onderzoektijdvak, zoals vastgesteld op basis van de invoerstatistieken van Eurostat (Comext).

(207) De mate van medewerking werd in dit geval als hoog beschouwd, aangezien de uitvoer van de medewerkende producenten-exporteurs ongeveer 84 % van de totale invoer tijdens het onderzoektijdvak uitmaakte. Op basis hiervan achtte de Commissie het passend om de dumpingmarge voor niet-medewerkende producenten-exporteurs vast te stellen op het niveau van de in de steekproef opgenomen medewerkende groep producenten-exporteurs met de hoogste dumpingmarge.

(208) De definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als percentage van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring, zijn als volgt:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge
De Conor-groep	8,7 %
De Icon-groep	6,7 %
De Lavish-groep	0 %
Andere medewerkende ondernemingen	7,3 %
Alle andere ondernemingen	8,7 %

3.2. **Turkije**

3.2.1. *Artikel 18 van de basisverordening*

3.2.1.1. De Bien & Qua-groep

(209) Met betrekking tot de Bien & Qua-groep heeft de Commissie tijdens het onderzoek geïnformeerd naar de aard van de relatie tussen de producenten en de verbonden handelaren in Turkije die deel uitmaken van de Bien & Qua-groep. Op grond van de door de ondernemingen verstrekte informatie en de informatie die de Commissie uit andere bronnen heeft verzameld, is zij tot de conclusie gekomen dat de groep niet de nodige informatie over schriftelijke contractuele regelingen heeft verstrekt.

(210) De Commissie heeft de onderneming in kennis gesteld van haar voornemen artikel 18 van de basisverordening toe te passen in verband met de informatie die zij niet had verstrekt.

(211) De uitleg van de Bien & Qua-groep naar aanleiding van de overeenkomstig artikel 18 toegezonden brief deed niets af aan de conclusie van de Commissie dat de groep niet de nodige informatie over schriftelijke contractuele regelingen heeft verstrekt.

(212) Bijgevolg heeft de Commissie de toepassing van artikel 18 van de basisverordening bevestigd.

3.2.1.2. Hitit-groep

(213) Op 21 november 2022 verzocht de Hitit-groep de Commissie de informatie in haar antwoorden op de vragenlijst buiten beschouwing te laten, aangezien fouten daarin de Commissie zouden verhinderen om te komen tot "redelijk betrouwbare conclusies" in de zin van artikel 18, lid 3, van de basisverordening, en de Hitit-groep te behandelen als een niet in de steekproef opgenomen medewerkende producent-exporteur, hetgeen zou betekenen dat voor haar het gemiddelde recht van de steekproef zou gelden. Daarin stelde zij ook enkele correcties op haar antwoord voor en verstrekte zij een alternatieve dumpingberekening waarin rekening was gehouden met de aangebrachte correcties. Op 7 december 2022 herhaalde de partij haar verzoek om artikel 18 toe te passen op de verstrekte en geverifieerde informatie. Dat verzoek werd gesteund door de Turkse overheid.

(214) De Commissie herinnerde eraan dat de herziene berekening van de dumpingmarge, die is ingediend na de mededeling van de definitieve bevindingen, en het verzoek om artikel 18 toe te passen op de tijdig verstrekte en geverifieerde gegevens, zijn ingediend in een stadium waarin de Commissie geen nieuwe gegevens meer kon verifiëren en dus in aanmerking kon nemen. Alleen om die reden moeten het verzoek en de door de Hitit-groep verstrekte nieuwe toelichtingen en gegevens worden afgewezen. De informatie die de Hitit-groep in de loop van het onderzoek heeft ingediend, is volgens de Commissie niet van dien aard dat zij het bereiken van redelijk betrouwbare conclusies onnodig bemoeilijkt. De informatie werd tijdig verstrekt en tijdens een controlebezoek geverifieerd. Daarom werd de informatie, ook al was die niet in alle opzichten ideaal, niet buiten beschouwing gelaten overeenkomstig artikel 18, lid 3, van de basisverordening.

(215) Volledigheidshalve, en onverminderd het bovenstaande, merkte de Commissie op dat het feit dat de Hitit-groep een alternatieve dumpingberekening heeft ingediend, in tegenspraak is met haar bewering dat er geen dumpingmarge voor de Hitit-groep kon worden vastgesteld. Bovendien moet het argument van de Hitit-groep op basis van artikel 18, lid 3, van de basisverordening worden verworpen, aangezien het is gebaseerd op een lezing *a contrario* van deze bepaling. Artikel 18, lid 3, verplicht de Commissie de verstrekte informatie te gebruiken, tenzij aan bepaalde voorwaarden is voldaan. De bepaling houdt niet in dat de Commissie de gegevens buiten beschouwing moet laten indien zij die gegevens passend acht omdat zij door de onderneming zijn verstrekt en door de Commissie zijn geverifieerd. De Commissie merkte verder op dat de vermeende fouten in de antwoorden op de vragenlijst waarop de partij zich beroept, voornamelijk betrekking hebben op een verkeerde indeling van sommige transacties onder de desbetreffende PCN's voor productsoorten die slechts een klein deel van haar verkooptransacties in de Unie vertegenwoordigen. De Commissie onderstreepte dat zij de dumpingmarge van de Hitit-groep op de in de onderstaande punten toegelichte wijze heeft berekend op basis van tijdig ingediende en geverifieerde gegevensreeksen. De onderneming had ook de gelegenheid om opmerkingen te maken over het controleverslag. Binnen de termijn werden geen opmerkingen ontvangen over de eventuele onjuistheid van de verstrekte en door de Commissie geverifieerde gegevens. Zodra de Commissie de nodige gegevens heeft ontvangen, geverifieerd en aangemerkt als betrouwbare in\\formatie voor haar dumpingberekeningen, zijn beweringen van de onderneming over fouten in de onderliggende gegevens niet-ontvankelijk en oncontroleerbaar. Deze laattijdige beweringen moeten derhalve worden verworpen, en de ingediende en door de Commissie geverifieerde gegevens moeten worden aanvaard overeenkomstig artikel 18, lid 3, van de basisverordening. Omwille van de vertrouwelijkheid zijn de uitvoerige gronden om de argumenten van de Hitit-groep van 7 december 2022 af te wijzen alleen aan de betrokken partij bekendgemaakt.

3.2.2. *Normale waarde*

(216) Eerst heeft de Commissie onderzocht of het totale volume van de binnenlandse verkoop van elke in de steekproef opgenomen medewerkende producent-exporteur representatief was in de zin van artikel 2, lid 2, van de basisverordening. De binnenlandse verkoop is representatief als het totale volume van de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product aan onafhankelijke afnemers op de binnenlandse markt per producent-exporteur tijdens het onderzoektijdvak ten minste 5 % bedraagt van het totale volume van zijn uitvoer van het betrokken product naar de Unie. Op basis hiervan was de totale verkoop van het soortgelijke product op de binnenlandse markt door elke in de steekproef opgenomen producent-exporteur representatief.

(217) Vervolgens is de Commissie voor de producenten-exporteurs met een representatieve binnenlandse verkoop nagegaan welke productsoorten die op de binnenlandse markt werden verkocht, identiek waren aan of vergelijkbaar waren met de naar de Unie uitgevoerde productsoorten. De Commissie heeft vastgesteld dat de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs tegels van prime- en subprime-kwaliteit op de binnenlandse markt verkochten, terwijl zij bijna uitsluitend prime-kwaliteit naar de Unie uitvoerden. Tijdens het productieproces, na verschillende kwaliteitscontroles, beschouwen de producenten-exporteurs keramische tegels van minder dan perfecte kwaliteit als van "subprime"-kwaliteit. Deze niet aan de norm beantwoordende tegels werden verkocht tegen verlaagde prijzen. Om een billijke vergelijking met de prijs bij uitvoer naar de Unie te kunnen maken, heeft de Commissie voor de berekening van de normale waarde bijgevolg alleen rekening gehouden met de binnenlandse verkoop van prime-kwaliteit. Na de mededeling van de definitieve bevindingen verzocht de Hitit-groep om de opneming van tegels van subprime-kwaliteit in de berekeningen omdat de volumes aanzienlijk waren en er correcties konden worden toegepast voor de verschillen tussen producten van prime- en van subprime-kwaliteit. De Commissie heeft het verzoek van de Hitit-groep afgewezen bij gebreke van een concreet voorstel hoe een dergelijke correctie had kunnen worden doorgevoerd. Na de mededeling van de definitieve bevindingen verzocht de Hitit-groep om de opneming van een specifieke subcategorie producten — die de Commissie van subprime-kwaliteit achtte en derhalve overeenkomstig de bovenstaande overwegingen van de berekening van de normale waarde had uitgesloten — in de dumpingberekening. Het verzoek stoelde op het feit dat de verkoopvolumes van deze productcategorie aanzienlijk waren en dat deze producten van prime-kwaliteit waren. Op basis van een analyse van de door de onderneming verstrekte gegevens concludeerde de Commissie dat deze subcategorie van producten kon worden aangemerkt als prime-producten en willigde zij het verzoek van de Hitit-groep bijgevolg in.

(218) Vervolgens heeft de Commissie onderzocht of de binnenlandse verkoop door elke in de steekproef opgenomen producent-exporteur op zijn binnenlandse markt voor elke productsoort die identiek is aan of vergelijkbaar is met een productsoort die naar de Unie wordt uitgevoerd, representatief was in de zin van artikel 2, lid 2, van de basisverordening. De binnenlandse verkoop van een productsoort is representatief als het totale volume van de binnenlandse verkoop van die productsoort aan onafhankelijke afnemers in het onderzoektijdvak ten minste 5 % bedraagt van het totale volume van de uitvoer van de identieke of vergelijkbare productsoort naar de Unie. De Commissie heeft vastgesteld dat de binnenlandse verkoop van de meeste productsoorten representatief was. Voor elk van de drie exporteurs was er voor bepaalde productsoorten die tijdens het onderzoektijdvak naar de Unie zijn uitgevoerd ofwel helemaal geen binnenlandse verkoop, ofwel bedroeg de binnenlandse verkoop van die productsoort minder dan 5 % van het volume en was deze derhalve niet representatief.

(219) Verder heeft de Commissie overeenkomstig artikel 2, lid 4, van de basisverordening voor elke productsoort het aandeel van de winstgevende verkoop aan onafhankelijke afnemers op de binnenlandse markt in het onderzoektijdvak bepaald om uit te maken of zij de werkelijke binnenlandse verkoop kon gebruiken voor de berekening van de normale waarde.

(220) De normale waarde wordt gebaseerd op de werkelijke binnenlandse prijs per productsoort, ongeacht of die verkoop winstgevend is, indien:

(a) het verkoopvolume van de productsoort tegen netto verkoopprijzen die ten minste gelijk zijn aan de berekende productiekosten, meer dan 80 % van het totale volume van de verkoop van deze productsoort vertegenwoordigde, en

(b) de gewogen gemiddelde verkoopprijs van die productsoort ten minste gelijk is aan de productiekosten per eenheid.

(221) In dit geval is de normale waarde het gewogen gemiddelde van de prijzen van de totale binnenlandse verkoop van die productsoort in het onderzoektijdvak.

(222) De normale waarde is gelijk aan de werkelijke binnenlandse prijs per productsoort van uitsluitend de winstgevende binnenlandse verkopen van de productsoorten in het onderzoektijdvak indien:

(a) het volume van de winstgevende verkoop van de productsoort 80 % of minder van het totale verkoopvolume van die productsoort bedraagt, of

(b) de gewogen gemiddelde prijs van die productsoort lager ligt dan de productiekosten per eenheid.

(223) Uit de analyse van de binnenlandse verkoop is gebleken dat meer dan 60 % van de totale binnenlandse verkoop van de Vitra-groep en meer dan 70 % van de totale binnenlandse verkoop van de Hitit-groep en de Bien & Qua-groep winstgevend was en dat de gewogen gemiddelde verkoopprijs hoger was dan de productiekosten. Dienovereenkomstig werd de normale waarde berekend als het gewogen gemiddelde van de prijzen van de totale binnenlandse verkoop in het onderzoektijdvak of als een gewogen gemiddelde van uitsluitend de winstgevende verkoop.

(224) Na de mededeling van de definitieve bevindingen betwistte de Hitit-groep het feit dat bepaalde verkooptransacties die wegens het grote volume ervan door de partij als “geregistreerde uitvoer” waren aangemerkt, waren uitgesloten van de binnenlandse verkoop. Gelet op de elementen in het dossier die het verzoek ondersteunen, stemde de Commissie ermee in deze verkoopvolumes op te nemen in de berekening van de normale waarde voor zover niet kon worden vastgesteld dat deze verkopen uiteindelijk werden uitgevoerd.

(225) Wanneer een productsoort niet in representatieve hoeveelheden op de binnenlandse markt werd verkocht, heeft de Commissie de normale waarde door berekening vastgesteld overeenkomstig artikel 2, leden 3 en 6, van de basisverordening. Wanneer er geen of onvoldoende verkoop van een productsoort van het soortgelijke product in het kader van normale handelstransacties op de binnenlandse markt voorhanden was, werd de normale waarde hetzij door berekening vastgesteld (omdat de binnenlandse verkoopprijs van andere in de steekproef opgenomen producenten voor die productsoort niet op zinvolle wijze kon worden bekendgemaakt zonder de vertrouwelijkheid van die producenten te schenden), hetzij werd de prijs van een andere exporteur in het kader van normale handelstransacties gebruikt, en werd een passende niet-vertrouwelijke samenvatting van die informatie aan de betrokken belanghebbende verstrekt.

(226) De normale waarde werd door berekening vastgesteld door de gemiddelde productiekosten van het soortgelijke product van elke in de steekproef opgenomen medewerkende producent-exporteur in het onderzoektijdvak te vermeerderen met:

(a) de gewogen gemiddelde VAA-kosten die door de in de steekproef opgenomen medewerkende producent-exporteur op de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product in het kader van normale handelstransacties in het onderzoektijdvak werden gemaakt. en

(b) de gewogen gemiddelde winst die door de in de steekproef opgenomen medewerkende producent-exporteur op de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product in het kader van normale handelstransacties in het onderzoektijdvak werd gemaakt.

(227) Voor de productsoorten waarvan de op de binnenlandse markt verkochte hoeveelheden niet representatief waren, zijn de gemiddelde VAA-kosten en de gemiddelde winst op transacties in het kader van normale handelstransacties op de binnenlandse markt bijgeteld. Voor productsoorten die in het geheel niet waren verkocht op de binnenlandse markt, zijn de gewogen gemiddelde VAA-kosten en de winst op alle transacties in het kader van normale handelstransacties op de binnenlandse markt bijgeteld.

(228) Na de mededeling van de definitieve bevindingen verklaarde de Hitit-groep dat de VAA-kosten en de winst voor bepaalde PCN's in de berekeningen ongebruikelijk hoog waren in vergelijking met de bedrijfscijfers. Gezien de aanvullende toelichtingen van de partij, onder meer aangaande fouten in haar verslaglegging, heeft de Commissie — bij wijze van uitzondering en gelet op de context van de zaak — de normale waarde voor twee PCN's berekend op ondernemingsniveau. Na de aanvullende gedeeltelijke mededeling heeft de Hitit-groep verzocht de productiekosten van bepaalde tegels, die niet representatief werden geacht, buiten beschouwing te laten. De Commissie verwierp het argument, dat gebaseerd was op een nieuwe, niet-geverifieerde gegevensreeks die onverenigbaar was met de geverifieerde gegevens. De Commissie heeft haar meer gedetailleerde redenering om redenen van vertrouwelijkheid via een individuele mededeling aan de betrokken groep bekendgemaakt.

(229) Na de mededeling van de definitieve bevindingen betwistte de Vitra-groep de opneming van bepaalde verkooptransacties in de berekeningen van de normale waarde, omdat zij betrekking zouden hebben op buiten Turkije vervaardigde producten. Na een grondige beoordeling van het ondersteunende bewijsmateriaal aanvaardde de Commissie het argument en herzag zij de berekeningen dienovereenkomstig.

3.2.3. *Uitvoerprijs*

(230) De uitvoer naar de Unie door de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs vond plaats hetzij rechtstreeks naar onafhankelijke afnemers, hetzij via verbonden importeurs.

(231) Bij rechtstreekse uitvoer van het betrokken product naar onafhankelijke afnemers in de Unie was de uitvoerprijs overeenkomstig artikel 2, lid 8, van de basisverordening de voor het betrokken product met het oog op uitvoer naar de Unie werkelijk betaalde of te betalen prijs.

(232) Bij uitvoer van het betrokken product naar de Unie via een verbonden importeur werd de uitvoerprijs overeenkomstig artikel 2, lid 9, van de basisverordening vastgesteld op basis van de prijs waartegen het ingevoerde product voor het eerst aan onafhankelijke afnemers in de Unie werd doorverkocht. In dit geval werden voor alle tussen invoer en wederverkoop gemaakte kosten, met inbegrip van VAA-kosten, en voor de winsten correcties op de prijs toegepast op basis van de winst die in dit onderzoek voor niet-verbonden importeurs werd vastgesteld (zie de overwegingen 429 en 430).

(233) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Bien & Qua-groep aan dat aftrek van VAA-kosten en winst uit hoofde van artikel 2, lid 9, van de basisverordening ongerechtvaardigd was omdat de verschillende entiteiten van de groep één economische entiteit vormden. De partij merkte op dat verbonden ondernemingen deel uitmaakten van het uitvoernetwerk van de producenten, dat alle entiteiten economisch werden gecontroleerd en beheerd door dezelfde personen en dat de controlebezoeken in wezen alleen bij de producenten werden afgelegd. Volgens haar had het feit dat verbonden ondernemingen niet-verbonden leveranciers hadden en/of andere producten verhandelden, geen gevolgen voor de status van de groep als één enkele economische eenheid. De Bien & Qua-groep voerde tevens aan dat aftrek van VAA-kosten en winst uit hoofde van artikel 2, lid 9, ongerechtvaardigd was voor een buiten de Unie gevestigde verbonden handelaar zonder invoerfuncties.

(234) Overigens kan de Commissie overeenkomstig artikel 2, lid 9, van de basisverordening, ook indien de groep één enkele economische entiteit zou zijn (wat niet het geval is, zoals wordt geconcludeerd in het volgende punt), de uitvoerprijs vaststellen op basis van de prijs waartegen het ingevoerde product voor het eerst aan onafhankelijke afnemers in de Unie is doorverkocht. Gezien de wijze waarop de groep de verkoop in de Unie heeft georganiseerd, zou het niet billijk zijn om de verkoop die de producenten-exporteurs via verbonden importeurs naar de Unie geleiden op dezelfde manier te behandelen als de rechtstreekse verkoop naar de Unie. De Commissie concludeerde daarom dat het, indien het betrokken product via een verbonden importeur naar de Unie werd uitgevoerd, gerechtvaardigd was om correcties toe te passen voor VAA-kosten en voor de winst van de importeur, zoals bepaald in artikel 2, lid 9, van de basisverordening. Wat betreft de correcties voor een verbonden handelaar buiten de Unie verduidelijkte de Commissie dat — in tegenstelling tot wat zij in de specifieke mededeling van feiten en overwegingen aan de groep had verklaard — artikel 2, lid 10, punt i), de rechtsgrondslag vormde voor de correctie, hetgeen in overeenstemming is met de praktijk van de Commissie in andere onderzoeken en ook gerechtvaardigd zou zijn indien de handelaar geen invoerfuncties zou hebben vervuld.

(235) Twee van de in de steekproef opgenomen groepen verkochten verwaarloosbare volumes tegels van subprime-kwaliteit aan de Unie (zie overweging 217). Deze verkoop werd niet opgenomen in de volumes die voor de vaststelling van de uitvoerprijs worden gebruikt. Tot slot werd deze benadering gehandhaafd na de mededeling van de definitieve bevindingen, zoals opgemerkt in overweging 217.

3.2.4. *Vergelijking*

(236) De Commissie heeft de normale waarde en de uitvoerprijs van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs vergeleken in het stadium af fabriek.

(237) Waar dat met het oog op een billijke vergelijking gerechtvaardigd was, heeft de Commissie overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening op de normale waarde en/of de uitvoerprijs een correctie toegepast voor verschillen die van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen. Er werden correcties toegepast voor vervoer, verzekering, lading, overlading, lossing en bijkomende kosten, evenals douanerechten en daarmee gelijk te stellen kosten, commissies, kortingen en rabatten.

(238) Na de mededeling van de definitieve bevindingen betwistte de Hitit-groep het feit dat de Commissie een correctie voor de kredietkosten had afgewezen. De Commissie heeft het argument afgewezen. De Commissie wees de correctie af omdat de partij had verzuimd overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening, aan te tonen dat de kosten van een eventueel krediet een factor waren die bij de vaststelling van de prijzen in aanmerking werd genomen.

(239) Tijdens het onderzoektijdvak voerde de Hitit-groep vaak keramische tegels naar de Unie uit via verbonden handelaren in Turkije. De Commissie heeft vastgesteld dat de functies van deze verbonden handelaren vergelijkbaar waren met die van een agent, aangezien zij een handelsmarge ontvingen voor hun diensten.

(240) De verbonden handelaren van de Bien & Qua-groep in Turkije die bij de verkoop naar de Unie betrokken waren, ontvingen een handelsmarge voor hun diensten en hadden functies die vergelijkbaar waren met die van een agent die op commissiebasis wordt beloond.

(241) De Commissie heeft verdere details van deze bevindingen om redenen van vertrouwelijkheid alleen aan de betrokken groep bekendgemaakt, via een individuele mededeling.

(242) Gezien het bovenstaande werd voor alle (groepen) in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs voor de verkoop naar de Unie waarbij verbonden partijen in Turkije betrokken waren, de uitvoerprijs gecorrigeerd overeenkomstig artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening. Tot slot heeft de Commissie de in overweging 232 in fine beschreven winst en VAA-kosten van de verbonden partij(en) op de uitvoerprijs in mindering gebracht.

(243) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Bien & Qua-groep aan dat aftrek van VAA-kosten en winst uit hoofde van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening ongerechtvaardigd was omdat de verschillende entiteiten van de groep één economische entiteit vormden.

(244) Volgens de Commissie zijn verschillende factoren in tegenspraak met het argument dat deze groep één enkele economische eenheid vormt. Het feit dat de entiteiten van de Bien & Qua-groep economisch werden gecontroleerd en beheerd door dezelfde personen en dat de controlebezoeken voornamelijk bij de producenten plaatsvonden, betekent niet noodzakelijkerwijs dat de groep één enkele economische entiteit vormt. De Commissie merkte op dat de producenten en de verbonden handelaren op verschillende locaties waren gevestigd (en dat hun statutaire zetels zich elders bevonden dan die van de verbonden producenten) en dat de verbonden handelaren vaak niet-verbonden leveranciers hadden en/of andere producten dan het onderzochte product verhandelden. Bovendien waren er verkoopafdelingen bij verschillende entiteiten, waaronder bij de productie-entiteiten, met verschillende rollen. Deze

verbonden handelaren konden derhalve niet worden beschouwd als de interne verkoopafdeling van de verbonden producenten. Door deze elementen en door het ontbreken van naar behoren onderbouwde informatie die een duidelijk inzicht biedt in de regelingen tussen de verbonden entiteiten binnen de Bien & Qua-groep (zie punt 3.2.1), kon de Commissie het algemene argument van de Bien & Qua-groep dat er sprake was van één enkele economische entiteit niet aanvaarden.

(245) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Bien & Qua-groep aan dat aftrek van VAA-kosten en winst uit hoofde van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening ongerechtvaardigd was gelet op de redenering van de Commissie in een recent onderzoek ([18]) dat een correctie uit hoofde van artikel 2, lid 10, punt i), onverenigbaar zou zijn met artikel 2, lid 1, van de basisverordening.

(246) De Commissie was het daar niet mee eens. De Commissie merkte ten eerste op dat artikel 2, lid 1, van de basisverordening, betreffende de vaststelling van de normale waarde, en artikel 2, leden 8 en 9, van de basisverordening, betreffende de vaststelling van de uitvoerprijs, inderdaad verschillend zijn geformuleerd. Het feit dat de uitvoerprijzen op een andere wijze tot stand komen dan de binnenlandse prijzen leidt op zich niet tot een onbillijke vergelijking. Bovendien heeft de partij onvergelijkbare feitelijke situaties tegen elkaar gezet. Het door de Bien & Qua-groep aangehaalde onderzoek heeft betrekking op een in de productieketen van de fabrikant geïntegreerd dienstencentrum op staalgebied. Gelet op de activiteiten ervan kon dit dienstencentrum niet worden geacht functies te vervullen die vergelijkbaar zijn met die van een op commissiebasis werkende agent in de zin van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening. De situatie was zeker anders in het huidige onderzoek, waarin verbonden handelaren niet zijn geïntegreerd in de productieketen van de Bien & Qua-groep.

(247) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Bien & Qua-groep aan dat indien de Commissie het argument dat er sprake was van één economische entiteit zou verwerpen, aftrek van de VAA-kosten en de winst uit hoofde van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening ongegrond was omdat dit leidde tot ongerechtvaardigde verschillen en een onbillijke vergelijking van de normale waarde en de uitvoerprijs. De partij voegde eraan toe dezelfde verkoopkanalen te gebruiken voor de binnenlandse en de exportmarkt. Deze laatste opmerking was in tegenspraak met andere opmerkingen die de partij had gemaakt in de beginstadia van de procedure ([19]) en bleek onjuist te zijn, aangezien de entiteiten van de Bien & Qua-groep er op de binnenlandse markt voornamelijk naar streefden om op basis van een gemeenschappelijke prijslijst een brede waaier van plaatselijke dealers aan te houden. Die dealers hadden automatisch toegang tot het ERP-systeem van de fabrikanten om bestellingen te plaatsen. Op de exportmarkt daarentegen verliep de cyclus van orders en verkopen anders en verwachtten de fabrikanten dat de ondernemingen voor de buitenlandse handel van de groep toegevoegde waarde zouden creëren op basis van de gemeenschappelijke prijslijst. De Commissie was derhalve van oordeel dat de aftrek van VAA-kosten en winst uit hoofde van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening gerechtvaardigd was wat betreft de uitvoeractiviteiten van de groep.

(248) Ten slotte heeft de Commissie ook onderstreept dat de Bien & Qua-groep — ondanks herhaalde verzoeken — gedurende het onderzoek geen duidelijkheid heeft verschaft over de contractuele regelingen tussen de producenten en de verbonden entiteiten die hun producten op de binnenlandse en op de exportmarkten verkochten (zie ook overweging 209). Vanwege dit gebrek aan informatie kon de Commissie het argument dat de situatie met betrekking tot de binnenlandse verkoop en de uitvoer precies gelijk zou zijn voor bij beide verkoopstromen betrokken handelaren, niet volledig onderzoeken. De Bien & Qua-groep heeft hoe dan ook nooit informatie verstrekt over de hoogte en de kwantificering van de correctie van de normale waarde, laat staan enig onderliggend bewijs dat een bepaalde correctie rechtvaardigt.

(249) Op grond hiervan werd het argument dat aftrek van VAA-kosten en winst uit hoofde van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening een onbillijke vergelijking tussen de normale waarde en de uitvoerprijs opleverde verworpen.

(250) Tot slot betwistten de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs de aftrek van de winst als beschreven in overweging 232 op grond van het feit dat de activiteiten van de partijen die verbonden waren met de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs een andere reikwijdte hadden dan de activiteiten van de importeurs in de Unie. De Commissie achtte dat argument ongegrond, aangezien de hoogte van de winst redelijk was en in overeenstemming was met de streefwinst die een in de steekproef opgenomen groep had opgegeven voor een Turkse verbonden handelaar.

([18]) Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1395 van de Commissie van 11 augustus 2022 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaald corrosiebestendig staal van oorsprong uit Rusland en Turkije (PB L 211 van 12.8.2022, blz. 127), overweging 126.

([19]) Zie met name de punten D en E van de openbare versies van de door de twee fabrikanten ingediende antwoorden op de vragenlijst, die beschikbaar zijn in t22.001010.

(251) Er zijn enkele problemen met valutaomrekening vastgesteld. In artikel 2, lid 10, punt j), van de basisverordening is bepaald dat de datum van verkoop de factuurdatum moet zijn en dat de datum van het contract, de kooporder of de orderbevestiging kan worden gebruikt indien een van die data meer in overeenstemming is met de materiële verkoopvoorwaarden. Aangezien de wisselkoers van de Turkse lira gedurende het onderzoektijdvak sterk schommelde (en over het geheel genomen aanzienlijk daalde) ten opzichte van de euro ([20]), was de Commissie van oordeel dat de materiële verkoopvoorwaarden waren overeengekomen bij het plaatsen van de kooporder en niet op de factuurdatum. Het verschil tussen de kooporder en de factuurdatum varieerde, maar bedroeg gemiddeld ongeveer twee maanden.

(252) Na de mededeling van de definitieve bevindingen klaagden verscheidene partijen dat de bovengenoemde methode de uitvoerprijzen kunstmatig drukte (waardoor de dumpingmarges kunstmatig werden verhoogd) en verzochten zij de Commissie ervan uit te gaan dat de materiële verkoopvoorwaarden waren vastgesteld op de factuurdatum. Gezien de ontegenzeggelijke wisselkoersschommelingen tussen de Turkse lira en de euro tijdens het onderzoektijdvak, achtte de Commissie het niet gerechtvaardigd ervan uit te gaan dat de afnemer in de Unie een prijs in euro betaalde die hoger was dan de prijs die ten tijde van de aankooporder van de afnemer werd bevroren. Het niet onderbouwde argument werd afgewezen. Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Hitit-groep aan dat de Commissie, indien zij bij haar aanpak zou blijven, bij de vaststelling van de binnenlandse prijzen rekening diende te houden met de binnenlandse inflatie. Bij gebrek aan een concreet voorstel voor die handelwijze heeft de Commissie het argument afgewezen.

3.2.5. *Dumpingmarges*

(253) Overeenkomstig artikel 2, leden 11 en 12, van de basisverordening heeft de Commissie voor de in de steekproef opgenomen medewerkende producenten-exporteurs de gewogen gemiddelde normale waarde van elke soort van het soortgelijke product vergeleken met de gewogen gemiddelde uitvoerprijs van de overeenkomstige soort van het betrokken product.

(254) Na de mededeling van de definitieve bevindingen heeft de Vitra-groep rekenfouten in de bovengenoemde rubrieken gemeld. De Commissie heeft deze fouten gecorrigeerd. De correctie resulteerde in een definitieve dumpingmarge die voor de Vitra-groep onder de de-minimisdrempel lag.

(255) Op grond hiervan bedragen de definitieve gewogen gemiddelde dumpingmarges, uitgedrukt als percentage van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge
Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %
Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş. Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %
Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş.	0 %

(256) Voor de niet in de steekproef opgenomen medewerkende producenten-exporteurs heeft de Commissie de gewogen gemiddelde dumpingmarge berekend op grond van artikel 9, lid 6, van de basisverordening. Die marge werd derhalve vastgesteld op basis van de gewogen gemiddelde marges van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs, namelijk op 9,2 %.

(257) Voor alle andere producenten-exporteurs in Turkije heeft de Commissie de dumpingmarge overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening vastgesteld op basis van de beschikbare gegevens. Hiertoe heeft de Commissie de mate van medewerking van de producenten-exporteurs bepaald. De mate van medewerking komt overeen met het volume van de uitvoer naar de Unie van de medewerkende producenten-exporteurs, uitgedrukt als percentage van de totale invoer uit het betrokken land naar de Unie tijdens het onderzoektijdvak, zoals vastgesteld op basis van de invoerstatistieken van Eurostat (Comext).

([20]) Van 1 EUR = 7,884 Turkse lira in juli 2020 tot 1 EUR = 10,382 Turkse lira in juni 2021 (–32 % in totaal). Bronnen: de Europese Centrale Bank, DG Begroting, Pacific Exchange Rate Service.

(258) De mate van medewerking is in dit geval hoog, aangezien de uitvoer van de medewerkende producenten-exporteurs tijdens het onderzoektijdvak ongeveer 90 % van de totale invoer in m^2 uitmaakte. Op basis hiervan achtte de Commissie het passend de dumpingmarge voor niet-medewerkende producenten-exporteurs vast te stellen op het niveau van de in de steekproef opgenomen onderneming met de hoogste dumpingmarge.

(259) De definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als percentage van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring, zijn als volgt:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge
Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %
Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş. Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %
Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş.	0 %
Andere medewerkende ondernemingen	9,2 %
Alle andere ondernemingen	20,9 %

(260) Verscheidene partijen betwistten de hoge dumpingmarge die was vastgesteld voor niet in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs en verzochten om een verlaging van het niveau ervan, bijvoorbeeld door de in de steekproef opgenomen onderneming met de hoogste dumpingmarge buiten beschouwing te laten; deze onderneming zou niet representatief zijn. Na de aanvullende gedeeltelijke mededeling voegden verscheidene partijen eraan toe dat de vaststelling van het recht voor medewerkende ondernemingen op basis van de bevindingen voor de twee resterende producenten-exporteurs, die samen minder dan 25 % van de totale Turkse invoer voor hun rekening namen, oneerlijk, niet objectief en/of in strijd met het algemene rechtsbeginsel van de evenredigheid was. Sommige partijen verklaarden dat het feit dat in de basisverordening staat dat de dumpingmarge voor medewerkende partijen "niet hoger mag zijn dan" de gewogen gemiddelde dumping die voor de in de steekproef opgenomen partijen is vastgesteld, de Commissie de vrijheid geeft om hun recht vast te stellen op een lager niveau dan de gewogen gemiddelde dumping die voor de in de steekproef opgenomen partijen is vastgesteld. In dit verband stelde een partij een recht voor van 4,58 % voor medewerkende ondernemingen, d.w.z. een alternatieve berekening op basis van het gewicht van de twee resterende exporteurs in de steekproef. De Commissie herinnerde eraan dat zij het recht voor medewerkende niet in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs had vastgesteld in het licht van haar standaardpraktijk en overeenkomstig de bepalingen van artikel 9, lid 6, van de basisverordening en dat zij geen aanwijzingen had dat het aldus berekende recht niet representatief was. Derhalve werd het argument afgewezen.

(261) De Turkse regering betwistte de hoge dumpingmarges die waren vastgesteld in vergelijking met andere antidumpingonderzoeken tegen Turkije. De Commissie herinnerde eraan dat zij de rechten op een objectieve basis heeft vastgesteld, overeenkomstig de bepalingen van de basisverordening. Derhalve werd het argument afgewezen.

4. **SCHADE**

4.1. **Omschrijving van de bedrijfstak van de Unie en productie in de Unie**

(262) Zoals vermeld in overweging 59, is de bedrijfstak van keramische tegels in de Unie sterk gefragmenteerd. Tijdens het onderzoektijdvak werd het soortgelijke product door meer dan 300 producenten in de Unie vervaardigd. Zij vormen de "bedrijfstak van de Unie" in de zin van artikel 4, lid 1, van de basisverordening.

(263) Zoals verder vermeld in de overwegingen 59 en 60, werd de bedrijfstak van de Unie in drie categorieën producenten verdeeld op basis van hun jaarlijkse productievolume: klein, middelgroot en groot. Grote producenten vertegenwoordigden ongeveer de helft van de totale productie in de Unie (zie overweging 306).

(264) De totale productie in de Unie tijdens het onderzoektijdvak werd vastgesteld op ongeveer 1,2 miljard m^2. De Commissie heeft het productiecijfer gebaseerd op door de CET verstrekte gecontroleerde informatie. De CET verzamelde productievolumes van haar individuele leden en nationale verenigingen. Indien dergelijke informatie niet beschikbaar was, vulde de CET de productiestatistieken aan met gegevens van Prodcom ([21]), die waar nodig voor de eerste helft van 2021 werden geëxtrapoleerd aan de hand van de door Eurostat gepubliceerde productie-index ([22]).

([21]) Beschikbaar op https://ec.europa.eu/eurostat/web/prodcom/data/database (laatst geraadpleegd op 19 september 2022).
([22]) Beschikbaar op https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sts_inpr_q/default/table?lang=en (laatst geraadpleegd op 19 september 2022).

(265) Zoals in overweging 67 is vermeld, vertegenwoordigden de zes in de steekproef opgenomen producenten in de Unie 6 % van de totale productie van het soortgelijke product in de Unie.

(266) Netto en Cortina hebben tijdens het onderzoek talrijke opmerkingen ingediend waarin werd aangevoerd dat er geen sprake was van schade, dumping en een belang van de Unie in verband met de Indiase uitvoer naar de Unie. Op deze opmerkingen wordt hierna ingegaan. Voorts betoogden zij dat zij producenten in de Unie waren en noemden zij zichzelf de "producenten uit Białystok". Uit het onderzoek is echter gebleken dat geen van deze ondernemingen productieactiviteiten in de Unie ontplooide. Netto en Cortina voerden keramische tegels in die afkomstig waren van hun zakenpartners in India. Derhalve konden zij niet worden beschouwd als deel uitmakend van de "bedrijfstak van de Unie" in de zin van artikel 4, lid 1, van de basisverordening.

4.2. **Verbruik in de Unie**

(267) De Commissie heeft het verbruik in de Unie vastgesteld door de verkoop van de bedrijfstak van de Unie, vastgesteld op basis van door de CET verstrekte gecontroleerde informatie, bij de invoervolumes op te tellen. De informatie over de invoervolumes was afkomstig van Eurostat (Comext-databank).

(268) Het verbruik in de Unie heeft zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 1

Verbruik in de Unie (m^2)

	2018	2019	2020	Onderzoektijdvak
Totaal verbruik in de Unie	785 188 575	811 717 138	814 739 259	834 201 394
Index (2018 = 100)	*100*	*103*	*104*	*106*

Bron: CET, Eurostat, in de steekproef opgenomen producenten in de Unie

(269) In de beoordelingsperiode is het verbruik in de Unie onafgebroken toegenomen. In het onderzoektijdvak lag het 6 % hoger dan in 2018. De stijging van het verbruik in de Unie werd voornamelijk door de invoer gedekt.

4.3. **Invoer uit de betrokken landen**

4.3.1. *Cumulatieve beoordeling van de gevolgen van de invoer uit de betrokken landen*

(270) De Commissie heeft onderzocht of de invoer van keramische tegels van oorsprong uit de betrokken landen cumulatief moest worden beoordeeld overeenkomstig artikel 3, lid 4, van de basisverordening.

(271) Behalve voor de Lavish-Groep en de Vitra-groep lagen de voor de invoer uit India en Turkije vastgestelde dumpingmarges boven de de-minimisdrempel die in artikel 9, lid 3, van de basisverordening is vastgelegd.

(272) Het volume van de invoer zonder dumping van de Lavish-groep bedroeg [6 – 9 %] van de totale invoer uit India in het onderzoektijdvak en ongeveer [40 – 45 %] van de in de steekproef opgenomen invoer. Om vast te stellen of de bevindingen met betrekking tot deze onderneming konden worden uitgebreid tot alle niet in de steekproef opgenomen invoer, heeft de Commissie de prijzen van de Lavish-groep vergeleken met de prijzen van de twee andere in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs, de niet in de steekproef opgenomen medewerkende producenten-exporteurs en de gemiddelde prijs van alle Indiase invoer (exclusief Lavish) volgens Eurostat. Op basis van de in de steekproefformulieren verstrekte gegevens lag de gemiddelde uitvoerprijs van de Lavish-groep [19 – 22 %] hoger dan de gemiddelde uitvoerprijs van de meer dan 140 Indiase exporteurs die op de steekproef hebben gereageerd. Het totale uitvoervolume van die ondernemingen vertegenwoordigde 84 % van alle invoer uit India in de Unie (zie overweging 207). De cif-uitvoerprijs van de groep was [7 – 9 %] hoger dan de gemiddelde cif-prijs van alle invoer uit India en [14 – 16 %] hoger dan die van de twee andere in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs. Derhalve was de Commissie van oordeel dat zij de bevindingen van de afwezigheid van dumping met betrekking tot de Lavish-groep niet kon uitbreiden tot de niet in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs.

(273) Het volume van de invoer zonder dumping van de Vitra-groep bedroeg meer dan 25 % van de totale invoer uit Turkije in het onderzoektijdvak en ongeveer de helft van de in de steekproef opgenomen invoer. Om vast te stellen of de bevindingen met betrekking tot deze onderneming konden worden uitgebreid tot alle niet in de steekproef opgenomen invoer, heeft de Commissie de prijzen van de Vitra-groep vergeleken met de gewogen gemiddelde prijs

van de niet in de steekproef opgenomen medewerkende producenten-exporteurs zoals gerapporteerd op het steekproefformulier. Op die basis was de gemiddelde uitvoerprijs van de Vitra-groep [18 - 20 %] hoger dan de gemiddelde uitvoerprijs van 70 % van de hoeveelheden die werden verkocht door niet in de steekproef opgenomen Turkse exporteurs die antwoorden op de steekproef hadden ingediend, waarvoor de Commissie geen normale waarde had vastgesteld. Het totale uitvoervolume van de ondernemingen die het steekproefformulier met een beantwoording hadden teruggestuurd, vertegenwoordigde ongeveer 90 % van alle invoer uit Turkije in de Unie (zie overweging 258). Derhalve was de Commissie van oordeel dat zij de bevindingen van de afwezigheid van dumping met betrekking tot de Vitra-groep niet kon uitbreiden tot de niet in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs. Na de aanvullende gedeeltelijke mededeling betwistten de Turkse regering en enkele medewerkende exporteurs deze conclusie. Sommige Turkse medewerkende exporteurs vroegen de Commissie de bevindingen dat er geen sprake was van dumping met betrekking tot de Vitra-groep, uit te breiden tot hen (omdat uit hun antwoorden op de steekproef bleek dat de uitvoerprijzen gelijk waren aan of hoger waren dan die van de Vitra-groep) en/of tot niet in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs. De Commissie wees hun verzoeken af op de in punt 3.2.5 uiteengezette gronden.

(274) Het volume van de invoer uit elk van de betrokken landen, met uitzondering van het volume van de invoer zonder dumping van de Lavish-groep en de Vitra-groep, was niet te verwaarlozen in de zin van artikel 5, lid 7, van de basisverordening. Het marktaandeel lag in het onderzoektijdvak op [3,5 – 3,6 %] voor India en [4,6 – 4,7] % voor Turkije ([23]).

(275) De voorwaarden voor concurrentie tussen de invoer met dumping uit India en Turkije en tussen de invoer met dumping uit de betrokken landen en het soortgelijke product waren vergelijkbaar. Meer specifiek concurreerden de ingevoerde producten met elkaar en met de in de Unie geproduceerde keramische tegels, omdat ze via dezelfde verkoopkanalen werden verkocht aan vergelijkbare categorieën afnemers.

(276) Aan alle criteria van artikel 3, lid 4, van de basisverordening werd dus voldaan en de invoer uit India en Turkije werd voor de schadevaststelling cumulatief beoordeeld.

(277) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerden zestien Indiase producenten/exporteurs aan dat de cumulatieve beoordeling van de invoer uit de betrokken landen India in een nadelige positie bracht. Zij wezen erop dat de prijzen van de Indiase invoer in de beoordelingsperiode waren gestegen, terwijl de prijzen van de Turkse invoer waren gedaald. De ondernemingen voerden verder aan dat de toegenomen invoer uit India slechts het ontoereikende productievolume van de producenten in de Unie aanvulde. Bijgevolg beweerden zij dat door de cumulatie met Turkije de gevolgen van de invoer uit India werden overschat. Na de aanvullende gedeeltelijke mededeling maakte ook de Indiase regering bezwaar tegen de cumulatieve beoordeling en herinnerde zij aan de criteria die cumulatie toestonden.

(278) De Commissie herinnerde eraan dat het volume van de Indiase invoer in de beoordelingsperiode meer dan verdubbelde. Gezien de bezettingsgraad, die de bedrijfstak van de Unie in staat zou hebben gesteld zijn productievolume te vergroten om aan de vraag op de markt van de Unie te voldoen, was de Commissie van oordeel dat het argument van onvoldoende productievolume door de producenten in de Unie niet gerechtvaardigd was. Bovendien steeg de Indiase invoerprijs weliswaar, maar bleef deze onder het niveau van de Turkse invoerprijs. Tot slot merkte de Commissie op dat in deze procedure aan alle criteria van artikel 3, lid 4, van de basisverordening was voldaan. Wat de verklaring van de Indiase regering betreft, herinnerde de Commissie eraan dat aan de criteria voor cumulatie was voldaan, zoals in de overwegingen 271 tot en met 276 uitvoerig is besproken. Derhalve heeft de Commissie het argument afgewezen.

4.3.2. *Volume en marktaandeel van de invoer uit de betrokken landen*

(279) De Commissie heeft het volume van de invoer vastgesteld op basis van gegevens van Comext. Het marktaandeel van de invoer werd vastgesteld door die invoer te vergelijken met het verbruik in de Unie dat is vastgesteld overeenkomstig de toelichting in overweging 267.

(280) De invoer in de Unie uit de betrokken landen heeft zich als volgt ontwikkeld:

([23]) Aangezien een van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs in India en een van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs in Turkije geen dumping bedreven, werd hun invoer op de totale invoer in mindering gebracht en geanalyseerd als invoer zonder dumping. De Commissie heeft de antwoorden op de vragenlijst van de Lavish-groep en de Vitra-groep gebruikt om de volumes en de waarde van hun uitvoer buiten beschouwing te laten. Voor de Vitra-groep heeft de Commissie de niet door de groep geproduceerde verhandelde producten uitgesloten op basis van gecontroleerde informatie voor het onderzoektijdvak. In de verordening wordt voor bepaalde cijfers gebruikgemaakt van bandbreedtes, omdat anders vertrouwelijke gegevens van deze in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs zouden worden vrijgegeven, aangezien de invoerstatistieken op GN-niveau openbaar zijn.

Tabel 2

Invoervolume (m²) en marktaandeel

	2018	2019	2020	Onderzoektijdvak
India — invoervolume	[13 000 000 — 14 000 000]	[17 000 000 — 18 000 000]	[22 000 000 — 23 000 000]	[29 000 000 — 30 000 000]
Index (2018 = 100)	*100*	*134*	*167*	*220*
India — marktaandeel	[1,7 — 1,8 %]	[2,2 — 2,3 %]	[2,7 — 2,8 %]	[3,5 — 3,6 %]
Index (2018 = 100)	*100*	*130*	*161*	*207*
Turkije — invoervolume	[26 000 000 -27 000 000]	[31 000 000 — 32 000 000]	[35 000 000 — 36 000 000]	[38 000 000 — 39 000 000]
Index (2018 = 100)	*100*	*118*	*135*	*147*
Turkije — marktaandeel	[3,3 — 3,4 %]	[3,8 — 3,9 %]	[4,4 — 4,5 %]	[4,6 — 4,7 %]
Index (2018 = 100)	*100*	*115*	*130*	*138*
Totaal betrokken landen — invoervolume	[39 000 000 — 41 000 000]	48 000 000 — 50 000 000]	[57 000 000 — 59 000 000]	[67 000 000 — 69 000 000]
Index (2018 = 100)	*100*	*124*	*146*	*172*
Totaal betrokken landen — marktaandeel	[5 - 5,2 %]	[6 — 6,2 %]	[7,1 — 7,3 %]	[8,1 — 8,3 %]
Index (2018 = 100)	*100*	*120*	*141*	*161*

Bron: Eurostat, in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs

(281) De invoer uit de betrokken landen en het marktaandeel ervan zijn in de beoordelingsperiode gestaag toegenomen. De invoer uit de betrokken landen steeg met 72 %, wat neerkomt op een stijging van het marktaandeel ervan met 61 %. Het marktaandeel van de invoer uit de betrokken landen in de Unie bedroeg tijdens het onderzoektijdvak [8,1 – 8,3 %], tegen [5 – 5,2 %] in 2018.

(282) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de Turkse regering aan dat de toename van de Turkse invoer van tijdelijke aard was en dat de extra invoer slechts de producten uit de Unie verving omdat de productie in de Unie tijdelijk was onderbroken als gevolg van de gezondheidsmaatregelen in verband met COVID-19 die door de lidstaten waren genomen. Om dit argument te staven heeft de Turkse regering de omvang van de uitvoer naar de Unie in de eerste tien maanden van 2021 vergeleken met die in dezelfde periode van 2022. De Turkse uitvoer van keramische tegels naar de Unie was met ongeveer 3,5 miljoen m² gedaald. De Turkse regering en Sogutsen Seramik herhaalden dit argument in hun opmerkingen over de aanvullende gedeeltelijke mededeling.

(283) In dit verband merkte de Commissie op dat de invoer uit Turkije tijdens de hele beoordelingsperiode voortdurend toenam, terwijl alleen 2020 werd beïnvloed door de tijdelijke onderbreking van de productie door producenten in de Unie. Bovendien waren de eindvoorraden van de bedrijfstak van de Unie eind 2019 meer dan voldoende om de vermindering van het productievolume te vervangen. Ten slotte was de toenemende Turkse uitvoer van keramische tegels geen antwoord op een stijgende vraag in de Unie waaraan de producenten in de Unie niet konden voldoen. De Turkse keramische tegelindustrie stond veeleer onder druk van een krimpend binnenlands verbruik van tegels tijdens

de beoordelingsperiode en zette daarom in op uitvoer tegen wat zij beschouwde als concurrerende prijzen ([24]). De daling van de uitvoer naar de Unie in 2022 kon niet worden aanvaard als bewijs voor de argumenten van de Turkse regering, aangezien de uitvoer naar de Unie kan zijn gedaald als gevolg van het lopende onderzoek. Derhalve heeft de Commissie het argument afgewezen.

(284) De Turkse regering voerde ook aan dat de procentuele verandering van het marktaandeel tussen 2018 en het OT slechts hoog leek (+42 %) omdat het marktaandeel van de Turkse invoer in het basisjaar laag was.

(285) Ten eerste merkte de Commissie op dat de ontwikkeling van het marktaandeel van de invoer met dumping uit Turkije veranderde omdat de Vitra-groep na de mededeling van de definitieve bevindingen niet met dumping bleek te hebben ingevoerd. Na uitsluiting van die hoeveelheden bedroeg de procentuele verandering van het marktaandeel van Turkije 38 %, hetgeen een aanzienlijke toename van de invoer met dumping betekent. Deze toename van het marktaandeel is een door het onderzoek vastgesteld feit en weerspiegelt de feitelijke verandering die heeft plaatsgevonden. De Commissie is het er echter niet mee eens dat het marktaandeel van Turkije in het basisjaar laag was. Gedurende de gehele beoordelingsperiode was Turkije de eerste leverancier van de Unie als derde land, met een derde van alle invoer. De toename in volume, die neerkwam op ongeveer 12 000 000 m² die met dumping werd ingevoerd, was aanzienlijk en had gevolgen voor de prestaties van de bedrijfstak van de Unie. Derhalve heeft de Commissie het argument afgewezen.

(286) Na de aanvullende gedeeltelijke mededeling merkte de Turkse regering op dat de Turkse invoer en het marktaandeel daarvan in de beoordelingsperiode langzamer groeiden nadat was vastgesteld dat de Vitra-groep niet met dumping verkocht. De Turkse regering voerde aan dat het verminderde marktaandeel van [4,6 - 4,7] % niet als schadelijk voor de bedrijfstak van de Unie kon worden beschouwd. De Indiase regering voerde eveneens aan dat de ingevoerde hoeveelheden na de uitsluiting van de Vitra-groep te gering waren om schade te veroorzaken.

(287) De Commissie herinnerde eraan dat de ingevoerde hoeveelheden en hun marktaandeel voor beide betrokken landen cumulatief moeten worden onderzocht. De Commissie was van oordeel dat het marktaandeel van [8,1 - 8,3] %, dat de invoer met dumping uit de betrokken landen weerspiegelt, voldoende was om in dit geval schade te veroorzaken, met name rekening houdend met de structuur en de versnippering van de bedrijfstak van de Unie.

4.3.3. Prijzen van de invoer uit de betrokken landen: prijsonderbieding/verhindering van prijsverhoging

(288) De Commissie heeft de prijzen van de invoer vastgesteld op basis van gegevens van Eurostat (Comext-databank). Hiertoe werden de gecontroleerde waarden (op cif-niveau) en volumes van de invoer van de Lavish-groep en de Vitra-groep in mindering gebracht op de invoer uit India respectievelijk Turkije.

(289) De gewogen gemiddelde prijs van de invoer in de Unie uit de betrokken landen heeft zich als volgt ontwikkeld:

Tabel 3

Invoerprijzen (EUR/m²)

	2018	2019	2020	Onderzoektijdvak
India	4,35	4,79	5,12	5,49
Index (2018 = 100)	*100*	*110*	*118*	*126*
Turkije	6,63	6,08	5,97	5,94
Index (2018 = 100)	*100*	*92*	*90*	*90*

([24]) Zie Türkiye: ceramic tile exports continue to grow in 2020 (Turkije: uitvoer van keramische tegels blijft groeien in 2020). Beschikbaar op https://ceramicworldweb.com/en/economics-and-markets/Türkiye-ceramic-tile-exports-continue-grow-2020 (laatst geraadpleegd op 19 november 2022). Zie ook The Turkish ceramic tile industry pushes on exports (De Turkse keramische tegelindustrie stimuleert de export). Beschikbaar op https://ceramicworldweb.com/en/economics-and-markets/turkish-ceramic-tile-industry-pushes-exports (laatst geraadpleegd op 19 november 2022).

Totaal betrokken landen	5,86	5,61	5,64	5,75
Index (2018 = 100)	*100*	*96*	*96*	*98*

Bron: Eurostat, in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs

(290) De gemiddelde prijzen van de invoer uit de twee betrokken landen samen zijn tijdens de beoordelingsperiode stabiel gebleven. De gemiddelde prijzen van de invoer uit Turkije daalden tussen 2018 en het onderzoektijdvak met 10 %, terwijl de gemiddelde prijzen van de invoer uit India onafgebroken stegen en tussen 2018 en het onderzoektijdvak met 26 % toenamen. De prijzen van de invoer uit beide landen waren gedurende de beoordelingsperiode aanzienlijk lager dan de prijzen en productiekosten van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie (zie tabel 7).

(291) De Commissie heeft de prijsonderbieding tijdens het onderzoektijdvak vastgesteld aan de hand van een vergelijking van:

(1) de gewogen gemiddelde verkoopprijzen per productsoort die door de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie aan niet-verbonden afnemers op de markt van de Unie in rekening werden gebracht, gecorrigeerd tot het niveau af fabriek, en

(2) de overeenkomstige gewogen gemiddelde invoerprijzen per productsoort die door de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs uit India en Turkije aan de eerste onafhankelijke afnemer op de markt van de Unie in rekening werden gebracht, op cif-basis (kosten, verzekering en vracht), met de nodige correcties voor douanerechten en kosten na invoer.

(292) De prijzen werden per productsoort vergeleken na aftrek van rabatten en kortingen, voor transacties op hetzelfde handelsniveau en zijn, indien nodig, gecorrigeerd. Het resultaat van de vergelijking werd uitgedrukt als een percentage van de theoretische omzet in het onderzoektijdvak van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie.

(293) Bovenstaande vergelijking resulteerde in een gewogen gemiddelde prijsonderbiedingsmarge op de markt van de Unie van tussen 42,5 % en 54,7 % voor India en tussen 33,8 % en 57,7 % voor Turkije, afhankelijk van de producent-exporteur. De concurrentie op het gebied van keramische tegels wordt grotendeels bepaald door de prijzen, waardoor de prijsonderbiedingsmarges zeer aanzienlijk zijn. De Commissie merkte verder op dat een minderheid van de verkoop van de bedrijfstak van de Unie via verbonden partijen plaatsvond en dat, gezien het niveau van de VAA-kosten en de winst van die verbonden partijen, de vaststelling van prijsonderbieding voor de gecumuleerde invoer zelfs niet zou worden ondermijnd als de berekeningen voor die factoren moesten worden gecorrigeerd. Wanneer de verkoop van de bedrijfstak van de Unie via verbonden partijen, die minder dan 25 % bedroeg, bij die berekening buiten beschouwing wordt gelaten, was er bovendien nog steeds sprake van aanzienlijke prijsonderbieding, namelijk tussen 36 % en 54,7 % voor India en tussen 19,9 % en 61,7 % voor Turkije. Alle in de steekproef opgenomen medewerkende Indiase exporteurs verkochten namelijk rechtstreeks aan de Unie en bijna de helft van de invoer door de in de steekproef opgenomen medewerkende exporteurs in Turkije betrof eveneens rechtstreekse verkoop. Bij elke alternatieve methode zou de prijsonderbieding dus aanzienlijk blijven.

(294) Daarnaast heeft de Commissie, ongeacht de bevindingen inzake aanzienlijke prijsonderbieding, vastgesteld dat de bedrijfstak van de Unie vanwege de prijsdruk als gevolg van de volumes en de lage prijzen van de invoer uit India en Turkije niet in staat was zijn prijzen te verhogen tot een niveau dat een redelijke winst zou opleveren. De gemiddelde prijs van de invoer uit de betrokken landen lag tijdens de gehele beoordelingsperiode onder de kosten van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie (zie tabel 3 in overweging 289 en tabel 7 in overweging 320). Hoewel de gemiddelde verkoopprijs van de producenten in de Unie op de markt van de Unie tussen 2018 en het OT met 19 % steeg, bleef deze gedurende de beoordelingsperiode onder de productiekosten (zie tabel 7 in overweging 320).

(295) De op macroniveau vastgestelde verhindering van een prijsverhoging werd verder bevestigd door bevindingen op ondernemingsniveau. De schademarges werden per productsoort vastgesteld, zodat rekening werd gehouden met eventuele verschillen tussen de productmix van de invoer en de binnenlandse verkoop van de bedrijfstak van de Unie. In het onderzoektijdvak onderbood de invoer van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs de binnenlandse verkoopprijzen van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie met 92,7 % tot 168,7 % voor India en 80,8 % tot 150,6 % voor Turkije (voor nadere details zie punt 6.1).

(296) Na de mededeling van de definitieve bevindingen wees de Turkse regering erop dat niet alleen de invoerprijzen uit Turkije onder de productiekosten van de producenten in de Unie lagen, maar dat ook de eigen prijzen van de producenten in de Unie op de markt van de Unie lager waren dan de productiekosten. Terwijl de Turkse invoerprijs tijdens de beoordelingsperiode daalde, steeg bovendien de binnenlandse prijs van de producenten in de Unie, wat tot een betere winstgevendheid leidde. In dit verband herhaalde de Turkse regering haar beschuldigingen dat de

Commissie de steekproef van producenten in de Unie had gemanipuleerd ten gunste van ondernemingen met hogere kosten en slechtere financiële indicatoren. Bovendien betoogde de Turkse regering dat de ondernemingen in de categorie kleine producenten niche-ondernemingen waren die bovenste marktsegmenten bedienen en op maat werken.

(297) De Turkse regering herhaalde haar bezwaren met betrekking tot de representativiteit van de steekproef van producenten in de Unie en het effect daarvan op de prijsvergelijking na de aanvullende gedeeltelijke mededeling.

(298) Ten eerste merkte de Commissie op dat de invoerprijzen uit de betrokken landen op cumulatieve en niet op individuele basis moeten worden onderzocht. De gemiddelde invoerprijs die op een dergelijke basis werd vastgesteld, bleef tijdens de beoordelingsperiode vrij stabiel en aanzienlijk lager dan de productiekosten van de bedrijfstak van de Unie. De bedrijfstak van de Unie stond onder druk om te schipperen tussen extreem lage invoerprijzen uit de betrokken landen en stijgende productiekosten. Hoewel de binnenlandse prijzen stegen, was de bedrijfstak van de Unie niet in staat een duurzaam winstniveau te bereiken: in het OT was hij nauwelijks kostendekkend.

(299) Ten tweede herinnerde de Commissie eraan dat de steekproef was samengesteld op basis van objectieve criteria zoals beschreven in de overwegingen 72 en 73. De in de steekproef opgenomen producenten in de categorie kleine producenten waren ondernemingen die collecties keramische tegels aanboden aan een breed scala van afnemers, waaronder het grote publiek.

(300) Bijgevolg heeft de Commissie alle argumenten inzake prijsonderbieding en verhindering van prijsverhoging verworpen.

4.4. **Economische situatie van de bedrijfstak van de Unie**

4.4.1. *Algemene opmerkingen*

(301) Overeenkomstig artikel 3, lid 5, van de basisverordening omvatte het onderzoek naar de gevolgen van de invoer met dumping voor de bedrijfstak van de Unie een beoordeling van alle economische indicatoren die tijdens de beoordelingsperiode van invloed waren op de situatie van de bedrijfstak van de Unie.

(302) Zoals vermeld in punt 1.4.1 is gebruikgemaakt van een steekproef voor de vaststelling van de mogelijke schade die de bedrijfstak van de Unie heeft geleden als gevolg van de invoer van keramische tegels van oorsprong uit India en Turkije.

(303) Voor de schadevaststelling heeft de Commissie onderscheid gemaakt tussen macro-economische en micro-economische schade-indicatoren. De Commissie heeft de macro-economische indicatoren beoordeeld op basis van gegevens uit het antwoord van de CET op de vragenlijst met betrekking tot alle producenten in de Unie, waar nodig getoetst aan de hand van de bij Eurostat beschikbare handelsstatistieken en de vragenlijsten van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie. Bij het beoordelen van de micro-economische indicatoren is de Commissie uitgegaan van de gegevens die de zes in de steekproef opgenomen producenten in de Unie in hun antwoorden op de vragenlijst hadden verstrekt. Beide reeksen gegevens werden naar behoren geverifieerd of op afstand gecontroleerd en bleken representatief te zijn voor de economische situatie van de bedrijfstak van de Unie.

(304) De macro-economische indicatoren zijn: productie, productiecapaciteit, bezettingsgraad, verkoopvolume, marktaandeel, groei, werkgelegenheid, productiviteit, hoogte van de dumpingmarge en herstel van dumping in het verleden.

(305) De micro-economische indicatoren zijn: gemiddelde eenheidsprijzen, kosten per eenheid, arbeidskosten, voorraden, winstgevendheid, kasstroom, investeringen, rendement van investeringen en vermogen om kapitaal aan te trekken.

(306) Rekening houdend met de versnippering van de bedrijfstak van de Unie en de praktijk die bij eerdere onderzoeken met betrekking tot hetzelfde product is vastgesteld, werden bepaalde micro-economische indicatoren in elk van de in overweging 59 gedefinieerde categorieën van producenten gewogen aan de hand van hun aandeel in de totale productie in de Unie. Zoals vermeld in overweging 60, is de structuur van de bedrijfstak verschoven naar grote producenten. Derhalve werden de relevante micro-indicatoren voor grote, middelgrote en kleine producenten gewogen op basis van de verhouding van respectievelijk 53:19:28. De weging van de resultaten werd gebruikt voor de verkoopprijzen, de productiekosten, de winstgevendheid en het rendement van investeringen — d.w.z. indicatoren die niet worden bepaald door eenvoudigweg de resultaten van de individuele in de steekproef opgenomen producenten in de Unie op te tellen, maar als percentage of gemiddelde waarde per eenheid —, alsook voor de gemiddelde prijs bij uitvoer naar niet-verbonden afnemers van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie. De weging zorgde ervoor dat de resultaten van grote producenten niet oververtegenwoordigd waren in de vaststellingen inzake schade en dat er naar behoren rekening werd gehouden met de situatie van kleine en middelgrote producenten.

4.4.2. *Macro-economische indicatoren*

4.4.2.1. Productie, productiecapaciteit en bezettingsgraad

(307) De totale productie in de Unie, de productiecapaciteit en de bezettingsgraad in de Unie hebben zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 4

Productie, productiecapaciteit en bezettingsgraad

	2018	2019	2020	Onderzoektijdvak
Productievolume (m^2)	1 229 823 662	1 197 848 970	1 097 490 246	1 229 257 050
Index (2018 = 100)	*100*	*97*	*89*	*100*
Productiecapaciteit (m^2)	1 455 493 248	1 438 233 198	1 441 597 966	1 440 337 389
Index (2018 = 100)	*100*	*99*	*99*	*99*
Bezettingsgraad	84 %	83 %	76 %	85 %
Index (2018 = 100)	*100*	*99*	*90*	*101*

Bron: CET

(308) Gedurende de beoordelingsperiode bleven het productievolume, de productiecapaciteit en de bezettingsgraad vrij stabiel, waarbij het jaar 2020 de enige uitschieter was. De daling van het productievolume en bijgevolg van de bezettingsgraad in 2020 werd veroorzaakt door de kortstondige onderbrekingen van de productie als gevolg van gezondheidsmaatregelen van de lidstaten naar aanleiding van de COVID-19-pandemie.

4.4.2.2. Verkoopvolume en marktaandeel

(309) De verkoop van de bedrijfstak van de Unie werd vastgesteld door de uitvoervolumes af te trekken van de door de CET opgegeven productievolumes en een correctie toe te passen voor de voorraadschommelingen. De correctie voor voorraadschommelingen was gebaseerd op de klacht voor de jaren 2018-2020. Voor het onderzoektijdvak was deze correctie gebaseerd op ondernemingsspecifieke gegevens die door de CET waren verzameld. Het productievolume werd vastgesteld zoals uiteengezet in overweging 264. De informatie over de uitvoervolumes was afkomstig van Eurostat en werd gecorrigeerd naar aanleiding van door de CET verstrekt bewijsmateriaal ([25]).

(310) Het verkoopvolume en het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie hebben zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 5

Verkoopvolume en marktaandeel

	2018	2019	2020	Onderzoektijdvak
Verkoopvolume op de markt van de Unie (m^2)	707 146 016	724 457 535	717 890 003	726 565 367
Index (2018 = 100)	*100*	*102*	*102*	*103*
Marktaandeel	90,1 %	89,2 %	88,1 %	87,1 %
Index (2018 = 100)	*100*	*99*	*98*	*97*

Bron: CET

([25]) Gecorrigeerd met betrekking tot de volumes voor het onderzoektijdvak voor Spanje naar aanleiding van bewijsmateriaal dat na controle van de vragenlijst voor macro-indicatoren door de klager werd verstrekt.

(311) Het verkoopvolume van de bedrijfstak van de Unie is tussen 2018 en 2019 licht gestegen. Het bleef in 2020 stabiel, ondanks de daling van het productievolume van de bedrijfstak van de Unie, als gevolg van de verkoop uit voorraden (van oudsher hoog in de keramieksector). Na een herstel in de bouwsector in 2021 ([26]) is het verkoopvolume van de bedrijfstak van de Unie in het onderzoektijdvak licht toegenomen ten opzichte van 2020.

(312) Het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie is in de beoordelingsperiode gedaald, van 90,1 % in 2018 tot 87,1 % in het onderzoektijdvak. De bedrijfstak van de Unie kon niet ten volle profiteren van het grotere verbruik in de Unie (zie overweging 268).

4.4.2.3. Groei

(313) De bedrijfstak van de Unie was niet in staat het volledige potentieel te benutten van de groei in het kader van een toenemend verbruik van keramische tegels in de Unie en het herstel van de bouwsector na COVID-19. Het productievolume bleef vrij stabiel en de verkoop op de markt van de Unie gaf slechts een lichte stijging te zien.

4.4.2.4. Werkgelegenheid en productiviteit

(314) De werkgelegenheid en de productiviteit hebben zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 6

Werkgelegenheid en productiviteit

	2018	2019	2020	Onderzoektijdvak
Aantal werknemers	55 544	55 089	54 470	54 412
Index (2018 = 100)	*100*	*99*	*98*	*98*
Productiviteit (m^2/ werknemer)	22 141	21 744	20 148	22 592
Index (2018 = 100)	*100*	*98*	*91*	*102*

Bron: CET

(315) De werkgelegenheid in de sector van keramische tegels in de Unie vertoonde gedurende de gehele beoordelingsperiode een licht dalende trend. Het aantal werknemers dat bij de productie van keramische tegels betrokken was, liep tussen 2018 en het onderzoektijdvak met 2 % terug.

(316) De productiviteit is tussen 2018 en 2019 licht gedaald. In 2020 is deze met nog eens 7 % afgenomen als gevolg van de verminderde productie vanwege de gezondheidsmaatregelen in verband met COVID-19. Het herstel van het productievolume tot het niveau van vóór COVID-19 vertaalde zich in een stijging van de productiviteit met 12 % in de periode 2020 — onderzoektijdvak.

4.4.2.5. Hoogte van de dumpingmarge en herstel van dumping in het verleden

(317) Behalve voor wat betreft één in de steekproef opgenomen Indiase producent-exporteur en één in de steekproef opgenomen Turkse producent-exporteur lagen alle dumpingmarges aanzienlijk boven het de-minimisniveau. De gevolgen van de hoogte van de werkelijke dumpingmarges voor de bedrijfstak van de Unie waren niet verwaarloosbaar, gezien het volume en de prijzen van de invoer uit de betrokken landen.

(318) Keramische tegels zijn reeds het voorwerp van antidumpingonderzoeken geweest. De Commissie stelde vast dat de situatie van de bedrijfstak van de Unie in de periode van 1 april 2009 tot en met 31 maart 2010 aanzienlijk werd beïnvloed door de invoer met dumping van keramische tegels van oorsprong uit de VRC. Op 17 maart 2011 werden voorlopige maatregelen ingesteld ([27]). Op 15 september 2011 werden definitieve maatregelen ingesteld ([28]).

([26]) *The European construction market to 2024* (De Europese bouwsector tot 2024). Beschikbaar op https://www.ceramicworldweb.com/index.php/en/economics-and-markets/european-construction-market-2024 (laatst geraadpleegd op 20 september 2022).
([27]) Verordening (EU) nr. 258/2011 van de Commissie van 16 maart 2011 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op keramische tegels van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 70 van 17.3.2011, blz. 5).
([28]) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 917/2011.

(319) Naar aanleiding van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen heeft de Commissie op 23 november 2017 de maatregelen verlengd ([29]) op basis van de waarschijnlijkheid van voortzetting van dumping en de waarschijnlijkheid van herhaling van schade. Uit het onderzoek is gebleken dat de bedrijfstak van de Unie zich heeft hersteld van eerdere dumping uit de VRC als gevolg van de geldende maatregelen. Op 22 november 2022 werd een tweede nieuw onderzoek in verband met het vervallen van deze maatregelen geopend ([30]).

4.4.3. *Micro-economische indicatoren*

4.4.3.1. Prijzen en factoren die de prijzen beïnvloeden

(320) De gewogen gemiddelde verkoopprijzen per eenheid van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie voor verkoop aan niet-verbonden afnemers in de Unie, alsmede de productiekosten daarvan, hebben zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 7

Verkoopprijzen en productiekosten in de Unie

	2018	2019	2020	Onderzoektijdvak
Gemiddelde verkoopprijs per eenheid in de Unie op de gehele markt (EUR/m²)	8,84	9,42	10,44	10,52
Index (2018 = 100)	*100*	*106*	*118*	*119*
Productiekosten per eenheid (EUR/m²)	9,79	11,08	11,31	10,77
Index (2018 = 100)	*100*	*113*	*116*	*110*

Bron: in de steekproef opgenomen producenten in de Unie

(321) De gemiddelde verkoopprijs per eenheid steeg tussen 2018 en het onderzoektijdvak met 19 %. De grootste stijging werd opgetekend in 2020. De gemiddelde verkoopprijs per eenheid bleef gedurende de beoordelingsperiode onder de productiekosten per eenheid.

(322) De productiekosten per eenheid stegen in de periode 2018 — 2019 met 13 % en in 2020 met nog eens 3 %. In het onderzoektijdvak daalden de productiekosten per eenheid ten opzichte van 2020, maar bleven zij 10 % boven het niveau van 2018.

4.4.3.2. Loonkosten

(323) De gemiddelde loonkosten van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie hebben zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 8

Gemiddelde loonkosten per werknemer

	2018	2019	2020	Onderzoektijdvak
Gemiddelde loonkosten per werknemer (EUR)	37 923	39 432	37 316	39 568
Index (2018 = 100)	*100*	*104*	*98*	*104*

Bron: in de steekproef opgenomen producenten in de Unie

(324) De gemiddelde loonkosten per werknemer stegen in de periode 2018 — 2019 met 4 %. In 2020, na de kortstondige productieonderbrekingen in verband met COVID-19, daalden de kosten met 6 % ten opzichte van 2019 en in het onderzoektijdvak lagen deze weer op het niveau van 2019. In het onderzoektijdvak stegen de gemiddelde loonkosten per werknemer met 4 % ten opzichte van 2018.

([29]) Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2179.

([30]) Bericht van opening van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de antidumpingmaatregelen die van toepassing zijn op de invoer van keramische tegels van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB C 442 van 22.11.2022, blz. 3).

4.4.3.3. Voorraden

(325) De voorraden van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie hebben zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 9

Voorraden

	2018	2019	2020	Onderzoektijdvak
Eindvoorraden (m^2)	28 561 422	27 030 762	24 368 066	24 436 327
Index (2018 = 100)	*100*	*95*	*85*	*86*
Eindvoorraden uitgedrukt als percentage van de productie	49 %	51 %	44 %	39 %
Index (2018 = 100)	*100*	*104*	*91*	*79*

Bron: in de steekproef opgenomen producenten in de Unie

(326) De eindvoorraad daalde in de periode 2018 — 2019 in absolute cijfers, maar steeg in dezelfde periode met 4 % (of 2 procentpunten) uitgedrukt als percentage van de productie. Door de afgenomen productievolumes en de groeiende vraag kon de bedrijfstak van de Unie het volume van de eindvoorraad in absolute cijfers en uitgedrukt als percentage van de productie in 2020 verminderen. Aangezien het productievolume weer op het niveau van 2018 lag en de vraag in het onderzoektijdvak bleef groeien, nam de eindvoorraad uitgedrukt als percentage van de productie in het OT nog verder af.

4.4.3.4. Winstgevendheid, kasstroom, investeringen, rendement van investeringen en vermogen om kapitaal aan te trekken

(327) De winstgevendheid, de kasstroom, de investeringen en het rendement van de investeringen van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie hebben zich in de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 10

Winstgevendheid, kasstroom, investeringen en rendement van investeringen

	2018	2019	2020	Onderzoektijdvak
Winstgevendheid van de verkoop in de Unie aan niet-verbonden afnemers (% van omzet)	– 5,4 %	– 8,9 %	– 5,9 %	0,6 %
Index (2018 = 100)	*– 100*	*– 166*	*– 110*	*10*
Kasstroom (EUR)	24 347 831	45 471 749	89 781 804	97 367 062
Index (2018 = 100)	*100*	*187*	*369*	*400*
Investeringen (EUR)	68 496 866	27 469 167	22 525 713	26 179 748
Index (2018 = 100)	*100*	*40*	*33*	*38*
Rendement van investeringen	1 %	– 9 %	– 10 %	4 %
Index (2018 = 100)	*100*	*– 1 600*	*– 1 832*	*660*

Bron: in de steekproef opgenomen producenten in de Unie

(328) De Commissie heeft de winstgevendheid van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie vastgesteld door de nettowinst vóór belastingen van de verkoop van het soortgelijke product aan niet-verbonden afnemers in de Unie uit te drukken als percentage van de aldus gerealiseerde omzet. De bedrijfstak van de Unie leed in de eerste drie jaar van de beoordelingsperiode verlies en kon in het onderzoektijdvak ternauwernood de kosten dekken. Het verlies nam tussen 2018 en 2019 toe van −5,4 % tot −8,9 %. De verkoopprijs van de bedrijfstak van de Unie steeg in 2020 sneller dan de productiekosten (zie tabel 7 in overweging 320). Dit resulteerde in 2020 in een vermindering van het verlies tot −5,9 %. In het OT kon de bedrijfstak van de Unie een winst boeken die iets boven het break-evenpunt lag.

(329) De bedrijfstak van de Unie kon in het OT een kleine winst realiseren, hoewel zijn gemiddelde verkoopprijs aan niet-verbonden afnemers in de Unie onder de gemiddelde productiekosten bleef (zie tabel 7 in overweging 320). Dit werd veroorzaakt door de verschillen in de geproduceerde productmix en de productmix die in het OT in de Unie werd verkocht. De verschillen hadden niet alleen betrekking op de productsoorten, maar ook op het tijdstip waarop de verkochte goederen werden geproduceerd (d.w.z. op de vraag of het om verkopen uit voorraden ging).

(330) De netto kasstroom is het vermogen van de producenten in de Unie om hun activiteiten zelf te financieren. De netto kasstroom is tussen 2018 en 2019 bijna verdubbeld. In 2020 werd wederom een aanzienlijke stijging opgetekend, maar in het onderzoektijdvak was er sprake van een stijging in een gematigder tempo. De ontwikkeling van de kasstroom hield grotendeels verband met de ontwikkeling van de verkopen en dus van de voorraden. In 2018 waren er bij één in de steekproef opgenomen producent in de Unie grote schommelingen in de voorraad eindproducten, m.a.w. de onderneming produceerde op voorraad. In 2019 heeft deze situatie zich niet opnieuw voorgedaan, waardoor de negatieve kasstroom van deze onderneming werd omgebogen naar een positieve kasstroom. Dit verklaart het grootste deel van de stijging van de kasstroom in de periode 2018 — 2019. De waarde van de kasstroom in 2020 en in het onderzoektijdvak hield verband met het feit dat de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie hun productie tijdelijk hebben onderbroken als gevolg van COVID-19-gerelateerde lockdowns, maar uit voorraad bleven verkopen. De voorraad vertegenwoordigde, zoals blijkt uit tabel 9 (zie overweging 325), historisch gezien ongeveer de helft van hun jaarlijkse productiehoeveelheid. De eindvoorraad eindproducten daalde in 2020 en in het OT. Dit leidde tot voorraadschommelingen, waardoor de verliezen werden verminderd (2020) respectievelijk er lichte winst werd geboekt (OT).

(331) Na de mededeling van de definitieve bevindingen argumenteerde de Turkse regering dat de steekproef niet representatief was omdat slechts één onderneming de resultaten van de kasstroom kon beïnvloeden.

(332) De in tabel 10 gepresenteerde kasstroom was een eenvoudige optelling van alle kasstroomwaarden van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie. Dit betekent dat gebeurtenissen of ontwikkelingen in een van de in de steekproef opgenomen ondernemingen van invloed waren op de uiteindelijke indicator, ongeacht het aandeel van de steekproef in de productie in de Unie. In overweging 330 heeft de Commissie de schommelingen in de kasstroom verduidelijkt. Het argument van de Turkse regering werd bijgevolg afgewezen.

(333) De investeringen daalden in de beoordelingsperiode met 62 %. De grootste daling van 60 % werd opgetekend tussen 2018 en 2019. De investeringen namen in 2020 verder af en stegen vervolgens in het onderzoektijdvak (16 % ten opzichte van 2020). In de meeste gevallen werden de investeringen gefinancierd met kasstroom en bankkredieten. De meeste investeringen betroffen de instandhouding van capaciteit en vervanging. De investeringen in onderzoek, ontwikkeling en innovatie, die in 2018 38 % van de totale investeringen van de in de steekproef opgenomen producenten bedroegen, daalden in de beoordelingsperiode met 97 % en bedroegen in het onderzoektijdvak slechts 3 % van hun investeringen.

(334) De in de steekproef opgenomen producenten in de Unie waren door de negatieve winstgevendheid minder goed in staat om kapitaal aan te trekken. De in de steekproef opgenomen producenten in de Unie meldden dat zij door de negatieve winstgevendheid niet de nodige investeringen konden financieren om het groeiende marktpotentieel te benutten. Eén in de steekproef opgenomen producent in de Unie meldde dat hij zijn capaciteit moest inkrimpen als gevolg van problemen om kapitaal aan te trekken. Sommige in de steekproef opgenomen producenten in de Unie maken deel uit van grotere groepen, waardoor zij beter in staat zijn kapitaal aan te trekken dan op zichzelf staande ondernemingen die zich in een vergelijkbare financiële situatie bevinden. Hun lage winstgevendheid en vooruitzichten zijn echter wel van invloed op de beslissing van de moedermaatschappijen om middelen te verstrekken; die kunnen immers beslissen elders te investeren.

(335) Het rendement van investeringen is de winst uitgedrukt als percentage van de netto boekwaarde van de investeringen. Dit rendement daalde aanzienlijk in 2019 en 2020 en steeg in het onderzoektijdvak, waarmee het de trend in de winstgevendheid volgde.

4.5. **Conclusie inzake schade**

(336) In de beoordelingsperiode kon de bedrijfstak van de Unie niet profiteren van een groeiende markt, zoals blijkt uit macro-indicatoren die negatieve of vrij stabiele trends laten zien in een scenario van een toenemende vraag. De productie, productiecapaciteit, bezettingsgraad en werkgelegenheid bleven gedurende de beoordelingsperiode op hetzelfde niveau. De verkoop in de Unie nam in een trager tempo toe dan het verbruik (3 % groei van de verkoop in de Unie op een markt die met 6 % groeide). Bijgevolg daalde het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie van 90,1 % in 2018 tot 87,1 % in het OT.

(337) Ondanks de stijging van zijn verkoopprijs met 19 % kon de bedrijfstak van de Unie gedurende het grootste deel van de beoordelingsperiode de prijzen in de Unie niet verhogen tot een niveau dat hoog genoeg was om zijn kosten terug te verdienen. Als gevolg daarvan was de bedrijfstak gedurende de beoordelingsperiode ofwel verliesgevend (–5,4 % in 2018, –8,9 % in 2019, –5,9 % in 2020) ofwel net kostendekkend (0,6 % in het onderzoektijdvak, onder invloed van het economisch herstel na COVID-19, met inbegrip van toegenomen output van de bouwsector, zoals uiteengezet in overweging 311, waarbij de bedrijfstak van de Unie aanzienlijke hoeveelheden uit voorraad verkocht). De winstgevendheid in het onderzoektijdvak kon niet als houdbaar worden beschouwd. De bedrijfstak van de Unie kon zijn verkoopprijzen in de Unie niet verhogen tot een niveau dat de winstgevendheid zou waarborgen die nodig was om zijn productiekosten gedurende het grootste deel van de beoordelingsperiode te dekken en de groei op de markt van de Unie te benutten, bijvoorbeeld door nieuwe investeringen te doen in uitbreiding, onderzoek en ontwikkeling, en om actief te blijven in ontwikkelingssegmenten zoals grote platen. In deze situatie daalden de investeringen zelfs met 62 % en bleef de capaciteit constant, waaruit blijkt dat de bedrijfstak van de Unie geen gelijke tred kon houden met de groeiende markt.

(338) Rekening houdend met het bovenstaande kwam de Commissie tot de conclusie dat de bedrijfstak van de Unie aanmerkelijke schade heeft geleden in de zin van artikel 3, lid 5, van de basisverordening.

(339) Na de mededeling van de definitieve bevindingen maakte een aantal belanghebbende partijen opmerkingen over de bevindingen en conclusies inzake schade.

(340) Ceramika Netto toonde zich bezorgd over de geldigheid van de gegevens die de Commissie voor haar bevindingen inzake schade had gebruikt. De onderneming verstrekte met name de jaarrekeningen voor 2021 van drie Poolse producenten van keramische tegels en nieuwsartikelen met een samenvatting van de prestaties van de keramische industrie in Italië en Spanje in 2021.

(341) De CGCSA voerde aan dat de producenten in de Unie bereid waren informatie voor het volledige jaar 2021 te verstrekken en dat de Commissie, indien zij die informatie had onderzocht, zou hebben vastgesteld dat de schade uitsluitend het gevolg was van de gevolgen van de COVID-19-pandemie.

(342) De Commissie merkte op dat het onderzoek was verricht op basis van ter plaatse gecontroleerde informatie die door in de steekproef opgenomen producenten in de Unie voor het OT en de beoordelingsperiode was ingediend. Ceramika Netto heeft binnen de geldende termijn geen opmerkingen over de steekproef van producenten in de Unie ingediend. Alle informatie over het volledige jaar 2021 zou betrekking hebben op een periode na het OT en kon daarom niet worden gebruikt voor de vaststelling van de schade. Bovendien is de Commissie niet op de hoogte van enig proactief aanbod van de bedrijfstak van de Unie om gegevens van na het OT in te dienen. Bijgevolg wees de Commissie de argumenten van Ceramika Netto en de CGCSA af.

(343) De Indiase regering, de Turkse regering, de CGCSA, de Turkse onderneming Sogutsen Seramik en zestien Indiase producenten-exporteurs voerden aan dat de bedrijfstak van de Unie geen aanmerkelijke schade had geleden. In dit verband voerden de Indiase regering, de Turkse regering, de CGCSA en zestien Indiase producenten-exporteurs aan dat de meeste macro- en micro-economische indicatoren tijdens de beoordelingsperiode stabiel waren gebleven of waren verbeterd.

(344) De zestien ondernemingen wezen er bijvoorbeeld op dat het productievolume, de bezettingsgraad en de productiviteit in het OT aanzienlijk waren toegenomen in vergelijking met 2020, en dat de eindvoorraden in het OT aanzienlijk waren afgenomen in vergelijking met 2018. Bovendien voerden de Indiase producenten-exporteurs aan dat de bedrijfstak van de Unie, ondanks een daling van het marktaandeel met 3 procentpunten in de beoordelingsperiode, gedurende de gehele beoordelingsperiode een groot marktaandeel had behouden. De ondernemingen verwezen naar het prejudiciële arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie ("het Hof") in de zaak eurocylinder systems AG/Hauptzollamt Hamburg-Stadt ([31]). Het Hof oordeelde dat de Raad blijk had gegeven van een kennelijk onjuiste beoordeling toen hij concludeerde dat een verlies van vijf procentpunten marktaandeel een indicator van aanmerkelijke schade was, aangezien de bedrijfstak van de Unie een hoog marktaandeel behield en een stijging van de verkoopvolumes en verkoopprijzen kende.

([31]) Arrest van het Hof van 4 februari 2021, eurocylinder systems AG/Hauptzollamt Hamburg-Stadt, zaak C-324/19, ECLI:EU:C:2021:94, punten 49 en 52.

(345) De Turkse regering voerde aan dat indicatoren zoals winstgevendheid, productie, verkoopvolume, verkoopprijs in de Unie, bezettingsgraad, productiviteit, voorraden, kasstroom en rendement van investeringen een tijdelijke negatieve ontwikkeling doormaakten in 2020, een jaar dat door de COVID-19-pandemie werd getroffen, maar in het OT weer een positieve trend vertoonden. Voorts betoogde de Turkse regering dat enkele indicatoren die in de beoordelingsperiode een negatieve ontwikkeling te zien gaven, niet voldoende waren om te concluderen dat er sprake was van aanmerkelijke schade.

(346) De Indiase regering voerde aan dat er geen sprake was van volumeschade, aangezien het marktaandeel van de Indiase invoer gedurende de gehele beoordelingsperiode gering was. De Indiase regering merkte ook op dat de bedrijfstak van de Unie ondanks het verlies van marktaandeel een groot marktaandeel had behouden. Bovendien nam zijn verkoopvolume toe en steeg zijn binnenlandse verkoopprijs sneller dan de productiekosten, waardoor de winstgevendheid verbeterde.

(347) De GCSCA voerde aan dat veel macro-economische indicatoren, zoals productievolume en bezettingsgraad, verkoopvolume en groot marktaandeel, zich tijdens de beoordelingsperiode neutraal of positief ontwikkelden. Wat de micro-economische indicatoren betreft, wees de vereniging erop dat de binnenlandse verkoopprijs in de Unie sneller was gestegen dan de productiekosten van de bedrijfstak van de Unie.

(348) De Commissie merkte op dat de indicatoren niet alleen moeten worden onderzocht in het licht van hun ontwikkeling, maar ook met betrekking tot de bereikte niveaus. De Commissie bleef bij het standpunt dat de bedrijfstak van de Unie aanmerkelijke schade heeft geleden als gevolg van stijgende volumes van invoer met dumping uit India en Turkije. Hoewel de binnenlandse prijs in de Unie sneller steeg dan de productiekosten van de bedrijfstak van de Unie, leed de bedrijfstak van de Unie in bijna elk jaar van de beoordelingsperiode verlies en kon hij pas in het OT het break-evenpunt bereiken. Bovendien verloor de bedrijfstak van de Unie marktaandeel, ondanks een toename van het verbruik.

(349) Voorts verwezen de partijen naar de bevindingen van de Commissie betreffende bepaalde indicatoren (productievolume, bezettingsgraad) die negatief werden beïnvloed door de COVID-19-pandemie in 2020, maar zich in het OT herstelden. De partijen moeten echter ook erkennen dat de pandemie heeft geleid tot de verbetering van bepaalde indicatoren, bijvoorbeeld het volume van de eindvoorraden en de kasstroom. Vervolgens kon de Commissie er niet mee instemmen dat de partijen de verandering in het OT omschreven als aanzienlijk verbeterd in vergelijking met de vorige periode, aangezien zij reeds waren overeengekomen dat de bijzonder slechte prestatie in die indicatoren in 2020 was veroorzaakt door de pandemie.

(350) Wat het prejudiciële arrest van het Hof in de zaak eurocylinder systems AG/Hauptzollamt Hamburg-Stadt betreft, merkte de Commissie op dat elke zaak op zijn eigen merites moet worden beoordeeld. In het onderzoek waarop het arrest van het Hof betrekking had, kende de bedrijfstak van de Unie een stijging van het verkoopvolume en de verkoopprijs, terwijl het marktaandeel hoog bleef en de winst in de dubbele cijfers bleef lopen in de beoordelingsperiode ([32]). De situatie in deze zaak is aanzienlijk anders. Hoewel de verkoopprijs van de producenten in de Unie steeg en ook hun verkoopvolume licht toenam, bleven de ondernemingen in bijna alle jaren van de beoordelingsperiode verlies lijden.

(351) Bijgevolg wees de Commissie de in de overwegingen 343 tot en met 347 omschreven argumenten af.

5. **OORZAKELIJK VERBAND**

(352) Overeenkomstig artikel 3, lid 6, van de basisverordening heeft de Commissie onderzocht of de bedrijfstak van de Unie door de invoer met dumping uit de betrokken landen aanmerkelijke schade heeft geleden. Overeenkomstig artikel 3, lid 7, van de basisverordening heeft de Commissie ook onderzocht of de bedrijfstak van de Unie in dezelfde periode door andere bekende factoren aanmerkelijke schade had kunnen lijden. De Commissie heeft zich ervan verzekerd dat eventuele door andere factoren dan de invoer met dumping uit de betrokken landen veroorzaakte schade niet aan de invoer met dumping werd toegeschreven. Deze factoren zijn: de invoer uit andere derde landen, waaronder invoer zonder dumping uit India, de uitvoerprestaties van de bedrijfstak van de Unie, de ontwikkeling van de vraag, de ontwikkeling van de productiekosten van de bedrijfstak van de Unie en de gevolgen van de COVID-19-pandemie.

([32]) Verordening (EG) nr. 289/2009 van de Commissie van 7 april 2009 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op bepaalde naadloze buizen en pijpen, van ijzer of van staal, van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 94 van 8.4.2009, blz. 48).

5.1. **Gevolgen van de invoer met dumping**

(353) Het volume van de invoer uit de betrokken landen is in de beoordelingsperiode met 72 % gestegen, van [39 000 000 — 42 000 000] m^2 in 2018, wat neerkomt op een marktaandeel van [5 — 5,2] %, tot [67 000 000 — 69 000 000] m^2 in het OT, wat neerkomt op een marktaandeel van [8,1 — 8,3] % tijdens het OT. De stijging van de invoer uit de betrokken landen (72 %) was aanzienlijk groter dan zowel de stijging van het verbruik op de markt van de Unie (6 %) als de stijging van de verkoop in de Unie (3 %). De stijging van meer dan 3 procentpunten aan marktaandeel van de invoer met dumping ging gepaard met een daling van 3 procentpunten aan marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie, van 90,1 % in 2018 tot 87,1 % in het onderzoektijdvak.

(354) Deze toename van het marktaandeel van de invoer met dumping ging dus ten koste van de bedrijfstak van de Unie, die niet kon profiteren van het voortdurend stijgende verbruik.

(355) De stijging van de invoer was gebaseerd op lage dumpingprijzen. Zoals vastgesteld in overweging 293, onderboden de prijzen van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs op de markt van de Unie in het onderzoektijdvak de prijzen van de bedrijfstak van de Unie aanzienlijk, met ten minste 36 % voor wat betreft India en 19,9 % voor wat betreft Turkije, en waren zij in elk geval aanmerkelijk lager dan de productiekosten van de bedrijfstak van de Unie.

(356) Naast de bevindingen van aanzienlijke prijsonderbieding tijdens het onderzoektijdvak waren de gemiddelde prijzen van de invoer uit de betrokken landen gedurende de beoordelingsperiode ook veel lager dan die van de bedrijfstak van de Unie. Het prijsverschil (op basis van gemiddelde cijfers van Eurostat) tussen de invoer met dumping en de prijzen van de bedrijfstak van de Unie was aanzienlijk en nam tijdens de beoordelingsperiode toe, van 2,98 EUR/m^2 in 2018 tot 4,77 EUR/ m^2 in het onderzoektijdvak, wat overeenkomt met een stijging van 60 %.

(357) Als gevolg van de invoer met dumping, waarvan de prijzen gedurende de beoordelingsperiode ook onder de productiekosten van de bedrijfstak van de Unie lagen, waardoor een aanzienlijke prijsdruk werd uitgeoefend, en om een verder verlies van marktaandeel te voorkomen, kon de bedrijfstak van de Unie gedurende het grootste deel van de beoordelingsperiode zijn prijzen in de Unie niet verhogen tot boven zijn productiekosten (zie tabel 7 in overweging 320). In het onderzoektijdvak, dat samenviel met het herstel na COVID-19 en met een toename van de output in de bouwsector (zie overweging 311), werd ternauwernood het break-evenpunt bereikt. Het winstniveau van de bedrijfstak van de Unie was in het onderzoektijdvak in elk geval zeer laag (0,6 %) en kan niet als duurzaam worden beschouwd (zie overweging 337). De invoer met dumping was ook hoger dan de verkoop in de Unie tijdens het herstel na COVID-19: terwijl de verkoop van de bedrijfstak van de Unie in het onderzoektijdvak met 1,2 % toenam ten opzichte van 2020, steeg de invoer met dumping met 17,5 %.

(358) Uit het bovenstaande volgt dat de toename van de invoer met dumping tegen lage prijzen tot omzetverlies heeft geleid en de bedrijfstak van de Unie heeft belet een redelijk winstniveau te behalen. De Commissie heeft bijgevolg geconcludeerd dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de invoer met dumping uit de betrokken landen en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade.

5.2. **Gevolgen van andere factoren**

5.2.1. *Invoer uit derde landen*

(359) Het volume van de invoer uit andere derde landen heeft zich gedurende de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 11

Invoer uit derde landen

Land		2018	2019	2020	Onderzoektijdvak
Invoer zonder dumping uit India en Turkije	Volume (m^2)	[8 000 000 — 10 000 000]	[10 000 000 — 12 000 000]	[13 000 000 — 15 000 000]	[14 000 000 — 16 000 000]
	Index (2018 = 100)	*100*	*132*	*160*	*173*

	Marktaandeel	[1 — 1,2] %	[1,4 — 1,6] %	[1,6 — 1,8] %	[1,7 — 1,9] %
	Gemiddelde prijs (EUR/ m²)	[6,1 — 6,4]	[6,4 — 6,7]	[6,5 — 6,8]	[6,4 — 6,7]
	Index (2018 = 100)	*100*	*105*	*106*	*105*
Oekraïne	Volume (m²)	5 641 163	5 104 655	4 890 265	5 546 233
	Index (2018 = 100)	*100*	*90*	*87*	*98*
	Marktaandeel	0,7 %	0,6 %	0,6 %	0,7 %
	Gemiddelde prijs (EUR/m²)	4,22	4,44	4,37	4,55
	Index (2018 = 100)	*100*	*105*	*103*	*108*
VRC	Volume (m²)	8 534 901	6 739 211	6 488 766	4 836 581
	Index (2018 = 100)	*100*	*79*	*76*	*57*
	Marktaandeel	1,1 %	0,8 %	0,8 %	0,6 %
	Gemiddelde prijs (EUR/m²)	5,11	5,18	4,81	4,95
	Index (2018 = 100)	*100*	*101*	*94*	*97*
Verenigde Arabische Emiraten	Volume (m²)	3 443 921	3 220 877	3 448 721	3 194 145
	Index (2018 = 100)	*100*	*94*	*100*	*93*
	Marktaandeel	0,4 %	0,4 %	0,4 %	0,4 %
	Gemiddelde prijs (EUR/m²)	9,29	7,30	6,57	6,93
	Index (2018 = 100)	*100*	*78*	*71*	*75*

Andere (behalve de betrokken landen)	Volume (m²)	12 091 485	11 671 162	10 263 420	11 036 430
	Index (2018 = 100)	*100*	*97*	*85*	*91*
	Marktaandeel	1,5 %	1,4 %	1,3 %	1,3 %
	Gemiddelde prijs (EUR/m²)	6,68	6,24	6,96	7,15
	Index (2018 = 100)	*100*	*105*	*106*	*107*
Totaal van alle derde landen behalve de betrokken landen, met inbegrip van de invoer zonder dumping uit India en Turkije	Volume (m²)	[38 000 000 — 40 000 000]	[37 000 000 — 39 000 000]	[38 000 000 — 40 000 000]	[39 000 000 — 41 000 000]
	Index (2018 = 100)	*100*	*100*	*101*	*103*
	Marktaandeel	[4,8 — 5] %	[4,6 — 4,8] %	[4,7 — 4,9] %	[4,7 — 4,9] %
	Gemiddelde prijs (EUR/m²)	[6 — 6,3]	[5,9 — 6,2]	[6 — 6,3]	[6,2 — 6,5]
	Index (2018 = 100)	*100*	*98*	*100*	*103*

Bron: Eurostat, in de steekproef opgenomen producent-exporteur

(360) De invoer uit alle derde landen behalve de betrokken landen, maar met inbegrip van de invoer zonder dumping uit India en Turkije (hierna "alle derde landen" genoemd) is in de beoordelingsperiode met 3 % gestegen. De invoer uit andere derde landen bedroeg in het onderzoektijdvak [36 — 38] % van de totale invoer in de Unie (tegen [48 — 50] % van de invoer in 2018). Het aandeel ervan in de markt van de Unie daalde op jaarbasis, van [4,8 — 5] % in 2018 tot [4,7 — 4,9] % in het onderzoektijdvak. Met uitzondering van de invoer zonder dumping uit de betrokken landen, en de VCR in het jaar 2018, behaalde geen enkel ander land in de gehele beoordelingsperiode een marktaandeel van meer dan 1 %.

(361) De gemiddelde prijs van de invoer uit alle derde landen daalde eerst in de periode 2018 — 2019 met 2 % en steeg vervolgens vanaf 2020 langzaam tot een niveau dat 3 % hoger lag in het onderzoektijdvak dan in 2018. De prijzen van deze invoer waren in de beoordelingsperiode hoger dan de prijzen van de invoer met dumping uit de betrokken landen. Het grootste verschil werd opgetekend in het OT, toen de gemiddelde prijs van de invoer uit alle derde landen [8-12] % hoger lag dan de gemiddelde prijs van de invoer met dumping uit de betrokken landen.

(362) De invoer zonder dumping uit de betrokken landen nam in de beoordelingsperiode met 73 % toe, van [8 000 000 - 10 000 000] m^2 in 2018 tot [16 000 000 - 18 000 000] in het onderzoektijdvak. Het aandeel ervan in de markt steeg van [1 — 1,2] % in 2018 tot [1,7 — 1,9] % in het onderzoektijdvak. De prijzen van deze invoer waren in de beoordelingsperiode hoger dan de prijzen van de invoer met dumping uit de betrokken landen. In 2019, 2020 en het onderzoektijdvak waren zij ten minste 14 % hoger dan de gemiddelde invoerprijs van de invoer met dumping uit de betrokken landen. De gemiddelde invoerprijzen waren gedurende de gehele beoordelingsperiode lager dan die van de bedrijfstak van de Unie. Bijgevolg had deze invoer en de toename ervan een negatieve uitwerking op de prestaties van de bedrijfstak van de Unie.

(363) De invoer uit alle derde landen behalve de betrokken landen, maar met inbegrip van de invoer zonder dumping uit India en Turkije, kan derhalve in beperkte mate hebben bijgedragen tot de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Unie heeft geleden. Aangezien de gemiddelde prijzen ervan echter hoger zijn dan die van de invoer met dumping uit de betrokken landen, de hoeveelheden ervan kleiner zijn en het marktaandeel ervan in de beoordelingsperiode niet is toegenomen, doet die invoer, zowel collectief als individueel, geen afbreuk aan het vastgestelde oorzakelijke verband met de invoer met dumping uit India en Turkije.

(364) Na de aanvullende gedeeltelijke mededeling betoogde de Turkse regering dat de conclusies van de Commissie betreffende het effect van de invoer zonder dumping uit de betrokken landen en uit alle derde landen op de situatie van de bedrijfstak van de Unie vertekend waren, aangezien de Commissie vaststelde dat de invoer zonder dumping uit de betrokken landen een negatief effect had op de prestaties van de bedrijfstak van de Unie, terwijl de invoer uit alle derde landen slechts in beperkte mate tot de aanmerkelijke schade bijdroeg, met name omdat de invoer uit alle derde landen een volume bereikte dat vier keer groter was dan de invoer zonder dumping uit de betrokken landen.

(365) De Commissie merkte op dat de overwegingen 362 en 363 in onderlinge samenhang moeten worden gelezen. De invoer zonder dumping uit de betrokken landen en de invoer uit andere derde landen hadden, gezien de volumes en de prijzen ervan, beide een negatief effect op de prestaties van de bedrijfstak van de Unie, maar niet in die mate dat daardoor afbreuk wordt gedaan aan het oorzakelijk verband. Zoals uiteengezet in overweging 360, omvat de categorie “alle derde landen” ook de invoer zonder dumping uit India en Turkije. Bijgevolg heeft de Commissie het argument afgewezen.

(366) Na de aanvullende gedeeltelijke mededeling voerde de Indiase regering aan dat de invoer uit India qua omvang en prijzen vergelijkbaar was met de invoer uit derde landen (zonder de invoer zonder dumping uit de betrokken landen). De Commissie heeft die derde landen evenwel niet onderzocht. Volgens de Indiase regering bewees dit dat de bedrijfstak van de Unie geen schade had geleden door invoer met dumping uit India, maar door hoge productiekosten. Bovendien wees de Indiase regering erop dat, aangezien de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie verbeterde naarmate de invoer uit India toenam, er geen oorzakelijk verband was tussen de invoer met dumping uit India en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade.

(367) De Commissie herinnerde eraan dat zij onderzoek had gedaan naar de gevolgen van de invoer uit India en Turkije die tegen dumpingprijzen bleek plaats te vinden. Het onderzoek werd ingeleid op basis van voldoende bewijsmateriaal inzake dumping dat door de klager was verstrekt. Aangezien dergelijke bewijzen niet werden ingediend met betrekking tot andere derde landen, heeft de Commissie deze landen niet onderzocht en kon zij derhalve in het kader van dit onderzoek geen bevindingen inzake dumping doen. De Commissie erkende dat de invoer uit alle derde landen in beperkte mate tot de aanmerkelijke schade heeft bijgedragen (zie overweging 363). Wat de omvang van de invoer betreft, heeft de Commissie de voorwaarden voor een cumulatieve beoordeling van de invoer met dumping onderzocht en vastgesteld dat in dit onderzoek was voldaan aan alle voorwaarden. De invoer uit India kon dus niet worden beschouwd als te verwaarlozen. Ten slotte was de bedrijfstak van de Unie, zoals uiteengezet in overweging 298, weliswaar in staat zijn prijzen te verhogen en daardoor zijn financiële prestaties te verbeteren, maar kon hij in het OT slechts een winstgevendheid bereiken die iets boven het break-evenpunt lag. Bovendien heeft de Commissie, zoals uiteengezet in de overwegingen 293 tot en met 295, aanzienlijke prijsonderbieding en verhindering van prijsverhoging door de invoer met dumping uit India en Turkije vastgesteld. Daarom werd het argument dat de invoer uit India, wat hoeveelheden en prijzen betreft, de bedrijfstak van de Unie geen aanmerkelijke schade kon toebrengen, van de hand gewezen.

5.2.2. Uitvoerprestaties van de bedrijfstak van de Unie

(368) De Commissie heeft de ontwikkeling van de uitvoer en de prijzen voor de hele bedrijfstak van de Unie onderzocht op basis van gegevens van Eurostat ([33]).

Tabel 12

Uitvoer uit de Unie

	2018	2019	2020	Onderzoektijdvak
Uitvoervolume (m^2)	470 484 212	470 086 762	447 819 312	514 369 625
Index (2018 = 100)	*100*	*100*	*95*	*109*
Gemiddelde prijs (EUR/m^2)	8,58	8,53	8,78	8,77
Index (2018 = 100)	*100*	*99*	*102*	*102*

Bron: CET, Eurostat

(369) Volgens gegevens van Eurostat is de uitvoer uit de Unie van keramische tegels in de beoordelingsperiode met 9 % gestegen. De uitvoer bleef de eerste twee jaar van de beoordelingsperiode stabiel, daalde vervolgens tussen 2019 en 2020 met 5 %, en steeg daarna in het onderzoektijdvak, namelijk met 15 % op jaarbasis. De gemiddelde prijs van de uitvoer bleef gedurende de beoordelingsperiode met een stijging van 2 % vrij stabiel.

(370) Op basis van de gegevens in de klacht voerden de belanghebbenden aan dat de uitvoerprestaties van de bedrijfstak van de Unie een oorzaak van de schade waren, als gevolg van de daling in 2020 en het feit dat de gemiddelde uitvoerprijs lager was dan de productiekosten van de klagers.

(371) Een dergelijke vergelijking was onjuist. Ten eerste omvatten de gegevens van Eurostat alle uitvoer uit de Unie (met inbegrip van de uitvoer naar verbonden afnemers buiten de Unie), terwijl de productiekosten van de klagers slechts een deel van de uitvoer uit de Unie vertegenwoordigden. Ten tweede bestreek het onderzoektijdvak een andere periode dan die waarop de klacht betrekking had.

(372) In elk geval heeft de Commissie ook de uitvoerprestaties van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie geanalyseerd op basis van gecontroleerde gegevens. Het volume en de gemiddelde prijs van de uitvoer naar niet-verbonden afnemers van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie hebben zich tijdens de beoordelingsperiode als volgt ontwikkeld:

Tabel 13

Uitvoerprestaties van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie

	2018	2019	2020	Onderzoektijdvak
Uitvoervolume (m^2)	6 906 051	7 483 379	7 105 324	9 669 741
Index (2018 = 100)	*100*	*108*	*103*	*140*
Gemiddelde prijs (EUR/m^2)	13,60	13,81	11,63	11,24
Index (2018 = 100)	*100*	*102*	*85*	*83*

Bron: in de steekproef opgenomen producenten in de Unie

([33]) Gecorrigeerd met betrekking tot de volumes voor het onderzoektijdvak voor Spanje naar aanleiding van bewijsmateriaal dat na controle van de vragenlijst voor macro-indicatoren door de klager werd verstrekt.

(373) Het uitvoervolume van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie is in de beoordelingsperiode met 40 % gestegen. De grootste stijging werd in het onderzoektijdvak opgetekend, namelijk 36 % op jaarbasis (d.w.z. in vergelijking met 2020). De gemiddelde prijs van de uitvoer van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie is in de beoordelingsperiode met 17 % gedaald. Eerst was er sprake van een lichte stijging en vervolgens van een daling in 2020 en het onderzoektijdvak. Ondanks deze daling lag de gemiddelde uitvoerprijs van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie gedurende het onderzoektijdvak boven hun productiekosten.

(374) Gezien de positieve ontwikkeling ervan konden de uitvoerprestaties van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie of van de gehele bedrijfstak van de Unie niet hebben bijgedragen tot de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade.

(375) Na de mededeling van de definitieve bevindingen argumenteerde de Turkse regering dat het verlies van marktaandeel door de bedrijfstak van de Unie niet kon worden toegeschreven aan invoer met dumping uit de betrokken landen. De partij wees op het groeiende uitvoervolume van de bedrijfstak van de Unie en voerde aan dat het verlies van marktaandeel was te wijten aan het feit dat de bedrijfstak van de Unie prioriteit gaf aan uitvoer boven binnenlandse verkoop. De Turkse regering herhaalde dit argument na de aanvullende gedeeltelijke mededeling.

(376) De Commissie was het daar niet mee eens. De omvang van de eindvoorraden en de bezettingsgraad van de bedrijfstak van de Unie zouden de bedrijfstak van de Unie in staat hebben gesteld om tegelijkertijd zijn uitvoervolume en zijn binnenlandse verkoopvolume te vergroten. Daarom konden de betere uitvoerprestaties van de bedrijfstak van de Unie tijdens de beoordelingsperiode geen rechtvaardiging vormen voor het verlies van het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie, dat te wijten was aan de toenemende invoer met dumping die de prijzen van de bedrijfstak van de Unie onderbood en prijsverhoging verhinderde, zoals in overweging 358 is geconcludeerd. De Commissie heeft het argument afgewezen.

5.2.3. *Verbruik*

(377) Sommige partijen voerden aan dat de wereldwijde daling van het verbruik van keramische tegels een oorzaak was van de aan de bedrijfstak van de Unie berokkende schade. Zoals echter in de overwegingen 267 tot en met 269 is vastgesteld, is het verbruik in de Unie gedurende de beoordelingsperiode gestaag toegenomen. Het verbruik kan derhalve niet hebben bijgedragen tot de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade.

5.2.4. *Ontwikkeling van de productiekosten*

(378) De belanghebbenden voerden aan dat de stijging van de kosten van grondstoffen, energie, vervoer en CO_2-emissierechten een oorzaak waren van de aan de bedrijfstak van de Unie berokkende schade.

(379) De productiekosten van de bedrijfstak van de Unie waren hoger dan de verkoopprijs en stegen gedurende het grootste deel van de beoordelingsperiode. Derhalve heeft de bedrijfstak van de Unie in de beoordelingsperiode grote verliezen geleden. Zoals uiteengezet in overweging 357, kon de bedrijfstak van de Unie zijn prijzen in de Unie gedurende het grootste deel van de beoordelingsperiode echter niet verhogen tot boven zijn productiekosten, noch een duurzaam winstniveau behalen, om niet nog meer marktaandeel verloren te laten gaan aan invoer met dumping tegen lage prijzen.

(380) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerden de Indiase regering, de Turkse regering en zestien Indiase producenten-exporteurs aan dat de Commissie andere factoren, zoals de stijgende kosten van grondstoffen, energie, CO_2-emissierechten en arbeid, niet had onderzocht.

(381) De Commissie heeft de gecontroleerde informatie van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie onderzocht en vastgesteld dat de kosten van grondstoffen (per m^2) in de beoordelingsperiode slechts licht waren gestegen (met ongeveer 4 %). De kosten van energie en arbeid per m^2 waren juist gedaald. De nalevingskosten per m^2 waren in de beoordelingsperiode vrij stabiel gebleven. Bovendien had de bedrijfstak van de Unie, zoals uiteengezet in overweging 379, verliezen geleden doordat hij de prijzen niet kon verhogen onder druk van de invoer uit India en Turkije. Het argument werd bijgevolg afgewezen.

5.2.5. *Gevolgen van de COVID-19-crisis*

(382) De belanghebbenden voerden aan dat de COVID-19-pandemie een oorzaak was van de aan de bedrijfstak van de Unie berokkende schade, doordat de productie verschillende malen werd stilgelegd. Zij voerden verder aan dat dit de reden was voor hun kostenstijgingen, gezien hun afhankelijkheid van de invoer van grondstoffen en de verstoringen van de toeleveringsketen als gevolg van de COVID-19-pandemie. Ten slotte voerden sommige belanghebbenden aan dat het feit dat de bedrijfstak van de Unie ondanks de stilleggingen geen personeel heeft ontslagen, ook een oorzaak van de kostenstijging was en op schade door eigen toedoen neerkwam.

(383) Aan de aanbodzijde moesten de meeste producenten in de Unie tijdens de eerste golf van de COVID-19-pandemie, in de eerste helft van 2020, hun productiefaciliteiten tijdelijk sluiten. Dit kwam duidelijk tot uiting in het productievolume, dat in 2020 met 11 % daalde ten opzichte van 2018 en met 8 % ten opzichte van 2019. De productie herstelde zich echter in het OT (zie tabel 4).

(384) De Commissie heeft ook de gevolgen voor de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie geanalyseerd. Deze analyse bevestigde de bevindingen voor de gehele Unie. De naar aanleiding van de COVID-19-pandemie genomen maatregelen varieerden tussen de producenten in verschillende lidstaten. Vier van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie moesten hun productiefaciliteiten in de eerste helft van 2020 (maart en april) sluiten, terwijl twee van hen niet tot sluiting overgingen maar wel hun productie verminderden. Alle in de steekproef opgenomen producenten in de Unie meldden een daling van de productie tijdens de sluitingen ten opzichte van dezelfde periode van het voorgaande jaar, maar de productie herstelde zich in het OT.

(385) Ondanks de sluitingen zijn de productiekosten in 2020 slechts licht gestegen (+2 %) ten opzichte van 2019 (zie overweging 320). Eén in de steekproef opgenomen producent in de Unie meldde dat hij in de tweede helft van 2020 profiteerde van de lage kosten van grondstoffen en van alle productiefactoren, met name energie- en vervoerskosten, als gevolg van de ongebruikelijke beschikbaarheid van arbeidskrachten, diensten en leveringen. Eventuele gevolgen voor de toeleveringsketen waren dus verwaarloosbaar. Wat het personeelsbestand betreft, liepen de maatregelen van de in de steekproef opgenomen producenten in de verschillende lidstaten uiteen, gaande van loonsverlaging, werktijdverkorting, gebruikmaking van afvloeiingsfondsen en opname van vakantiedagen tot beschermingsregelingen die tot besparingen leidden.

(386) Aan de vraagzijde bleef de markt van de Unie, zoals vermeld in overweging 268, tijdens de COVID-19-pandemie groeien. Het verbruik, de invoer en de verkoop van de bedrijfstak van de Unie in de Unie namen in de beoordelingsperiode gestaag toe, waarbij de invoer uit de betrokken landen veel sneller groeide dan de verkoop van de bedrijfstak van de Unie en het verbruik, ook in 2020. Ondanks de tijdelijke fabriekssluitingen kon de bedrijfstak van de Unie zijn verkoopvolume in 2020 op peil houden door uit de voorraden te verkopen, aangezien deze specifieke bedrijfstak wordt gekenmerkt door zeer hoge voorraadniveaus (ongeveer 50 % van de productie). De voorraden gaven in 2020 en in het OT dan ook een daling te zien (zie overweging 325).

(387) Aangezien de vraag stabiel bleef en de bedrijfstak van de Unie na de sluitingen de productie snel kon hervatten en zijn voorraden kon gebruiken om zijn verkoopvolume op peil te houden, waren de gevolgen van de COVID-19-pandemie voor de bedrijfstak van de Unie beperkt en deden zij geen afbreuk aan het oorzakelijk verband met de invoer met dumping uit India en Turkije.

(388) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalden de Indiase regering, de Turkse regering, de CGCSA, Sogutsen Seramik en Yurtbay Seramik dat de schade was veroorzaakt door de COVID-19-pandemie en voerden zij aan dat de Commissie de gevolgen daarvan onvoldoende had onderzocht. De CGCSA voerde aan dat de Commissie geen kwantitatieve gegevens had verzameld om de gevolgen van COVID-19 te onderzoeken.

(389) Het argument dat de schade werd veroorzaakt door de COVID-19-pandemie is reeds behandeld in de overwegingen 383 tot en met 387. De Commissie heeft het effect van de COVID-19-pandemie op de prestaties van de bedrijfstak van de Unie onderzocht, zowel aan de aanbod- als aan de vraagzijde, en zowel op het niveau van de gehele bedrijfstak van de Unie als op het niveau van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie (zie de overwegingen 384 en 385). De Commissie heeft gegevens over alle schade-indicatoren verzameld en op basis daarvan het effect van de COVID-19-pandemie onderzocht. Zij erkende dat de pandemie een duidelijk effect had op het productievolume van de bedrijfstak van de Unie, dat zich snel herstelde, en op het voorraadniveau, maar een verwaarloosbaar effect op het verkoopvolume, de kosten, de invoer en het verbruik. Bovendien heeft de Commissie bij de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie aanvullende informatie over het effect van de COVID-19-pandemie verzameld, zoals de duur van de sluitingen voor de ondernemingen die zijn gesloten of de maatregelen die zij ten aanzien van het personeel hebben genomen. De belanghebbenden hebben geen nieuw bewijsmateriaal of argumenten verstrekt die deze conclusies zouden kunnen veranderen, noch bewijsmateriaal over welke andere gegevens de Commissie had moeten verzamelen of analyseren. Bijgevolg heeft de Commissie deze argumenten afgewezen.

5.3. **Conclusie inzake oorzakelijk verband**

(390) De Commissie heeft een oorzakelijk verband vastgesteld tussen de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade en de invoer met dumping uit India en Turkije. De toename van de invoer met dumping uit de betrokken landen viel samen met een daling van het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie op de markt van de Unie. Het grootste deel van de groeiende vraag in de Unie werd door de invoer gedekt. De toename van de invoer uit de betrokken landen was gebaseerd op lage dumpingprijzen die onder de productiekosten van de bedrijfstak van de Unie lagen, de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Unie op de markt van de Unie aanzienlijk onderboden en de bedrijfstak van de Unie beletten om de prijzen vast te stellen op een duurzaam niveau dat noodzakelijk is om redelijke winstmarges te kunnen behalen.

(391) De Commissie heeft onderscheid gemaakt tussen en afzonderlijk gekeken naar de gevolgen van alle bekende factoren voor de situatie van de bedrijfstak van de Unie en de schadeveroorzakende gevolgen van de invoer met dumping. Het effect van de invoer zonder dumping, de uitvoerprestaties van de bedrijfstak van de Unie, de ontwikkeling van het verbruik in de Unie, de ontwikkeling van de productiekosten van de bedrijfstak van de Unie en de COVID-19-pandemie op de negatieve prestaties van de bedrijfstak van de Unie met betrekking tot zijn marktaandeel en winstgevendheid was slechts beperkt.

(392) Op basis van het voorgaande heeft de Commissie geconcludeerd dat de invoer met dumping uit de betrokken landen aanmerkelijke schade heeft veroorzaakt voor de bedrijfstak van de Unie en dat de andere factoren, ongeacht of ze individueel dan wel collectief werden beschouwd, geen afbreuk deden aan het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de aanmerkelijke schade.

(393) Na de mededeling van de definitieve bevindingen wees de Indiase regering er in verband met de conclusies over het oorzakelijk verband op dat de bedrijfstak van de Unie reeds in 2018 verliezen leed toen de invoer uit India verwaarloosbaar was. Bovendien verbeterde de winstgevendheid van de producenten in de Unie toen de Indiase invoer toenam. Daarom was er volgens de Indiase regering geen oorzakelijk verband tussen de Indiase invoer en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade.

(394) De Commissie merkte op dat de gevolgen van de invoer uit India en Turkije cumulatief en niet individueel werden beoordeeld. In ieder geval werd in het onderzoek vastgesteld dat de Indiase invoer met dumping tussen 2018 en het onderzoektijdvak meer dan verdubbeld was. Deze toename was gebaseerd op dumpingprijzen die gedurende de gehele beoordelingsperiode onder de productiekosten van de bedrijfstak van de Unie lagen. Geconfronteerd met deze stijging, verloor de bedrijfstak van de Unie verkoop aan de invoer met dumping en kon hij, om verdere verkoopverliezen te voorkomen, zijn prijzen niet vaststellen op een niveau dat nodig was om redelijke winstmarges te behalen. Bijgevolg is er een duidelijk oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade. Bijgevolg heeft de Commissie het argument afgewezen.

(395) Na de analyse van de opmerkingen die na de mededeling van de definitieve bevindingen werden ontvangen, bevestigde de Commissie haar bevindingen betreffende het oorzakelijk verband.

6. **NIVEAU VAN DE MAATREGELEN**

(396) Om het niveau van de maatregelen te bepalen, heeft de Commissie beoordeeld of een recht lager dan de dumpingmarge toereikend zou zijn om de door de invoer met dumping jegens de bedrijfstak van de Unie veroorzaakte schade op te heffen.

6.1. **Schademarge**

(397) De schade zou worden opgeheven indien de bedrijfstak van de Unie een streefwinst zou kunnen behalen door te verkopen tegen een richtprijs in de zin van artikel 7, lid 2 quater en lid 2 quinquies, van de basisverordening.

(398) Overeenkomstig artikel 7, lid 2 quater, van de basisverordening hield de Commissie bij de bepaling van de streefwinst rekening met de volgende factoren: de mate van winstgevendheid vóór de toename van de invoer vanuit de aan het onderzoek onderworpen landen, de mate van winstgevendheid die vereist is ter dekking van alle kosten en investeringen, onderzoek en ontwikkeling (O & O) en innovatie, alsmede de onder normale mededingingsvoorwaarden te verwachten mate van winstgevendheid. Die winstmarge mag niet lager zijn dan 6 %.

(399) Noch de klager, noch een van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie heeft een met bewijsmateriaal onderbouwde opmerking betreffende het niveau van de streefwinst ingediend.

(400) In de klacht werd uitgegaan van een streefwinst van 6 %, het in artikel 7, lid 2 quater, van de basisverordening vastgestelde minimum, en werd niet aangetoond dat deze op een hoger niveau moest worden vastgesteld. In de klacht werd enkel gesteld dat de klager verwachtte dat de berekening van het prijsbederf tijdens het onderzoek zou worden gebaseerd op een hogere streefwinst waarin de aanzienlijk hogere milieukosten tot uiting komen die tijdens de periode van toepassing van de maatregelen in de Unie worden verwacht. De toekomstige milieukosten zijn echter geen factor voor de vaststelling van de streefwinst overeenkomstig artikel 7, lid 2 quater, van de basisverordening. Deze kosten komen immers tot uiting in de definitieve richtprijs overeenkomstig artikel 7, lid 2 quinquies, van de basisverordening.

(401) Slechts twee in de steekproef opgenomen producenten in de Unie hebben opmerkingen gemaakt over het passende niveau van de streefwinst. Een van hen stelde voor gebruik te maken van een streefwinst van [6 – 7] %, de winst die hij behaalde in 2018, toen de invoer met dumping lager was. De tweede in de steekproef opgenomen producent in de Unie verklaarde geen antwoord te kunnen geven, aangezien hij gedurende de beoordelingsperiode en reeds daarvoor met de invoer uit India en Turkije concurreerde.

(402) Gezien de versnippering van de bedrijfstak van de Unie is de winst van één enkele in de steekproef opgenomen producent in de Unie in een bepaald jaar niet voldoende om de streefwinst voor de gehele bedrijfstak van de Unie vast te stellen. Bovendien was de invoer uit de betrokken landen reeds in 2018 op de markt aanwezig tegen prijzen die onder de productiekosten van de bedrijfstak van de Unie lagen, en was de bedrijfstak van de Unie verliesgevend.

(403) Zoals uit de tabellen 2 en 10 blijkt, was de bedrijfstak van de Unie gedurende de beoordelingsperiode verliesgevend of ternauwernood kostendekkend, terwijl de invoer uit de betrokken landen reeds in 2018 aanzienlijk was en gestaag toenam. Geen van deze jaren zou derhalve in aanmerking kunnen worden genomen met het oog op de vaststelling van een streefwinst overeenkomstig artikel 7, lid 2 quater, van de basisverordening.

(404) Geen van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie heeft een berekening van de winstgevendheid van het onderzochte product verstrekt voor de periode van tien jaar voorafgaand aan de opening van het onderzoek, zoals in de vragenlijst werd gevraagd. De Commissie heeft ook nota genomen van de streefwinst die voor deze bedrijfstak is vastgesteld in het onderzoek naar keramische tegels tegen de VRC (3,9 %), dat echter dateert van 2010 ([34]), en van de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie in de beoordelingsperiode voor het nieuwe onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen betreffende de invoer van oorsprong uit de VRC, gedurende welke de bedrijfstak van de Unie verlies leed ([35]).

(405) Ten slotte heeft geen van de in de steekproef opgenomen producenten nader onderbouwd of bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat zijn niveau van investeringen, onderzoek en ontwikkeling (O & O) en innovatie tijdens de beoordelingsperiode onder normale mededingingsvoorwaarden hoger zou zijn geweest.

(406) Gezien bovenstaande feiten heeft de Commissie gebruikgemaakt van de minimale streefwinst van 6 % overeenkomstig artikel 7, lid 2 quater, van de basisverordening. Deze nagestreefde winstmarge is bij de werkelijke productiekosten van de bedrijfstak van de Unie opgeteld om de geen schade veroorzakende prijs vast te stellen.

(407) Overeenkomstig artikel 7, lid 2 quinquies, van de basisverordening beoordeelde de Commissie als laatste stap de toekomstige kosten voortvloeiend uit multilaterale milieuovereenkomsten en de bijbehorende protocollen waarbij de Unie partij is, en uit de in bijlage I bis bij de basisverordening vermelde Verdragen van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO), die de bedrijfstak van de Unie zou maken tijdens de periode van toepassing van de maatregel uit hoofde van artikel 11, lid 2, van de basisverordening. Op basis van het beschikbare bewijsmateriaal (gebaseerd op de boekhoudsystemen van de ondernemingen, hun rapportage-instrumenten en hun prognoses) heeft de Commissie de extra kosten vastgesteld op een bedrag tussen 0,06 en 0,65 EUR/m^2.

([34]) Zie voor het tijdvak van het oorspronkelijke onderzoek naar keramische tegels uit de VRC overweging 24 van Verordening (EU) nr. 258/2011. Zie voor de streefwinst van dat onderzoek de overwegingen 164 en 197 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 917/2011.

([35]) Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2179.

(408) Deze kosten omvatten de toekomstige aanvullende kosten om te voldoen aan het emissiehandelssysteem van de Europese Unie ("EU-ETS"). Het EU-ETS is een hoeksteen van het beleid van de Unie om te voldoen aan multilaterale milieuovereenkomsten. Deze extra kosten werden berekend op basis van de geraamde prijs van de emissierechten van de Unie ("EUA's") die tijdens de periode van toepassing van de maatregelen zullen moeten worden aangekocht. Bij de extra kosten is ook rekening gehouden met indirecte CO_2-kosten als gevolg van een stijging van de elektriciteitsprijzen in dezelfde periode in verband met het EU-ETS, en de verwachte prijzen van EUA's.

(409) Op basis hiervan berekende de Commissie een geen schade veroorzakende prijs voor het soortgelijke product van de bedrijfstak van de Unie door de nagestreefde winstmarge (zie overweging 406) toe te passen op de productiekosten van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie tijdens het onderzoektijdvak en vervolgens per productsoort de correcties op grond van artikel 7, lid 2 quinquies, toe te passen.

(410) De Commissie bepaalde vervolgens het niveau van de schademarge aan de hand van een vergelijking van de gewogen gemiddelde invoerprijs van de in de steekproef opgenomen medewerkende producenten-exporteurs in India en Turkije, met uitzondering van de medewerkende producenten-exporteurs waarvoor geen dumping werd vastgesteld, zoals vastgesteld voor de berekening van de prijsonderbieding, met de gewogen gemiddelde, geen schade veroorzakende prijs van het soortgelijke product dat gedurende het onderzoektijdvak door de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie op de markt van de Unie werd verkocht. Het verschil dat deze vergelijking opleverde, werd uitgedrukt als percentage van de gewogen gemiddelde cif-waarde bij invoer.

(411) Het schadeopheffende prijsniveau voor "andere medewerkende ondernemingen" en voor "alle andere ondernemingen" wordt op dezelfde manier vastgesteld als de dumpingmarge voor deze ondernemingen (zie de overwegingen 203 tot en met 207 en 256 tot en met 258).

Land	Onderneming	Dumpingmarge	Schademarge
India	De Conor-groep	8,7 %	168,7 %
India	De Icon-groep	6,7 %	92,7 %
India	Andere medewerkende ondernemingen	7,3 %	115,8 %
India	Alle andere ondernemingen	8,7 %	168,7 %
Turkije	Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %	150,6 %
Turkije	Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş., Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %	80,8 %
Turkije	Andere medewerkende ondernemingen	9,2 %	100,5 %
Turkije	Alle andere ondernemingen	20,9 %	150,6 %

(412) Na de mededeling van de definitieve bevindingen betoogde de Turkse regering dat de schademarges vertekend waren doordat rekening was gehouden met toekomstige nalevingskosten. De Turkse regering vroeg hoe die kosten in de berekening waren verwerkt en of rekening was gehouden met de mogelijke invoering van het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens. In dit verband betoogde de CGCSA dat een correctie voor toekomstige nalevingskosten niet verenigbaar is met de WTO-normen.

(413) Bovendien voerde de CGCSA aan dat het hoge niveau van prijsbederf bevestigde dat producenten in de Unie die ambachtelijke of speciaal ontworpen producten vervaardigen, waren opgenomen in de steekproef.

(414) Ten slotte voerde de CGCSA aan dat merk een belangrijke factor is bij prijszettingsbeslissingen. Daarom moet een correctie voor merk worden toegepast wanneer de invoerprijzen van de Turkse producenten worden vergeleken met de geen schade veroorzakende prijzen van de producenten in de Unie. Om dit argument te staven, verwees de CGCSA naar de gemiddelde uitvoerprijs van Italiaanse en Spaanse producenten, waarbij de gemiddelde uitvoerprijs van de Italiaanse producenten hoger was dan de gemiddelde uitvoerprijs van keramische tegels uit Spanje. De belanghebbende maakte voor de vergelijking gebruik van handelsstatistieken.

(415) Het argument van de Turkse regering betreffende de toekomstige nalevingskosten werd na de aanvullende gedeeltelijke mededeling herhaald.

(416) De Commissie merkte op dat het in aanmerking nemen van toekomstige nalevingskosten bij de berekening van de schademarge in overeenstemming was met de bepalingen van artikel 7, lid 2, punt d), van de basisverordening. De partijen hebben niet gespecificeerd welke bepalingen van de WTO-overeenkomst inzake dumping de Commissie zou hebben geschonden door deze in aanmerking te nemen voor de geen schade veroorzakende prijs.

(417) Om de waarde van een dergelijke aanpassing van de werkelijke productiekosten vast te stellen, vergeleek de Commissie de nalevingskosten per eenheid in het OT met de geraamde nalevingskosten per eenheid in de volgende vijf jaar. De gemiddelde overwaarde van deze kosten per eenheid werd toegevoegd aan de werkelijke productiekosten die werden gebruikt voor de berekening van de geen schade veroorzakende prijs. In dit geval waren de gevolgen van de toekomstige nalevingskosten gering en bedroegen zij gemiddeld ongeveer 3 % van de geen schade veroorzakende prijs. Bijgevolg verwierp de Commissie het argument van de Turkse regering dat de berekening van de schademarge vertekend was.

(418) Voorts werden de beweringen van de Turkse belanghebbenden met betrekking tot de samenstelling van de steekproef van producenten in de Unie reeds behandeld in de overwegingen 70 tot en met 74 en 299.

(419) Ten slotte merkte de Commissie op dat noch de CGCSA, noch enige in de steekproef opgenomen producent-exporteur tijdens het onderzoek om een correctie voor het merk heeft verzocht. Daarom kon de Commissie geen standpunt innemen over het respectieve argument van de CGCSA. In ieder geval kon een eenvoudige vergelijking van de uitvoerprijzen van Italiaanse en Spaanse producenten niet worden beschouwd als ondersteuning van het argument van de partij. De verschillen zouden veroorzaakt kunnen zijn door een aantal andere factoren, zoals het uitgevoerde productassortiment.

(420) Bijgevolg verwierp de Commissie de argumenten betreffende de vaststelling van de schademarge zoals beschreven in de overwegingen 412 tot en met 414.

6.2. **Conclusie inzake het niveau van de maatregelen**

(421) Na bovenstaande beoordeling moeten de definitieve antidumpingrechten overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening als volgt worden vastgesteld:

Land	Onderneming	Definitief antidumpingrecht
India	De Conor-groep	8,7 %
India	De Icon-groep	6,7 %
India	Andere medewerkende ondernemingen	7,3 %
India	Alle andere ondernemingen	8,7 %
Turkije	Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %
Turkije	Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş., Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %
Turkije	Andere medewerkende ondernemingen	9,2 %
Turkije	Alle andere ondernemingen	20,9 %

7. **BELANG VAN DE UNIE**

(422) De Commissie heeft overeenkomstig artikel 21 van de basisverordening onderzocht of zij duidelijk kon concluderen dat het ondanks de vaststelling van schade veroorzakende dumping niet in het belang van de Unie was om in dit geval maatregelen vast te stellen. Het belang van de Unie werd vastgesteld aan de hand van een afweging van alle belangen van de betrokkenen, met inbegrip van die van de bedrijfstak van de Unie, de importeurs, gebruikers en consumenten.

(423) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerden de Indiase regering, de Turkse regering, de Turkse ondernemingen Seramiksan en Sogutsen Seramik, zestien Indiase producenten-exporteurs en Ceramika Netto aan dat de Commissie geen billijke en volledige beoordeling van het belang van de Unie had uitgevoerd. Hun argumenten worden in de respectieve punten hieronder behandeld.

7.1. **Belang van de bedrijfstak van de Unie**

(424) De bedrijfstak van de Unie bestaat uit meer dan 300 producenten in 24 lidstaten en verschaft rechtstreeks werk aan meer dan 54 500 mensen (FTE). De belangrijkste producerende lidstaten, die meer dan 85 % van de totale productie van de Unie vertegenwoordigen, zijn Spanje, Italië en Polen. Zoals vermeld in overweging 59, is de bedrijfstak van de Unie versnipperd; de meeste producenten, meer dan 240, zijn kleine en middelgroten ondernemingen ("kmo's"). Zoals vermeld in overweging 11, steunde meer dan 30 % van de totale productie van de Unie uitdrukkelijk de opening van het onderzoek en heeft geen enkele producent in de Unie bezwaar gemaakt of een neutraal standpunt ingenomen. Het onderzoek werd ook breed gesteund door nationale verenigingen die aan het onderzoek hebben meegewerkt door gegevens aan de klager te verstrekken.

(425) Uit het onderzoek is gebleken dat de bedrijfstak van de Unie aanmerkelijke schade lijdt als gevolg van de invoer met dumping uit India en Turkije. Zoals werd geconcludeerd in de punten 4 en 5, is de situatie van de gehele bedrijfstak van de Unie verslechterd als gevolg van de toenemende hoeveelheden invoer met dumping uit India en Turkije tegen lage prijzen. Die invoer tegen dergelijke prijzen heeft voortdurend marktaandeel in de Unie gewonnen ten koste van de bedrijfstak van de Unie en heeft de bedrijfstak van de Unie belet zijn prijzen te verhogen tot een redelijk winstniveau dat hem in staat zou stellen de streefwinst te behalen.

(426) De ten aanzien van de invoer uit India en Turkije ingestelde antidumpingmaatregelen zullen naar verwachting tot een herstel van eerlijke handelsvoorwaarden op de markt van de Unie leiden. Dit zal de bedrijfstak van de Unie naar verwachting in staat stellen iets van zijn aan de invoer met dumping verloren gegane marktaandeel terug te winnen tegen eerlijke prijzen en zijn winstniveaus te verbeteren. Dit zou er op zijn beurt voor zorgen dat de bedrijfstak zijn investeringen kan verhogen. Investeringen zijn in deze bedrijfstak van cruciaal belang, niet alleen voor onderhoud maar ook voor innovatie en investeringen in ontwikkelingssegmenten zoals grote platen. Als gevolg van de maatregelen zullen de producenten in de Unie zich naar verwachting van de geleden schade herstellen, blijven investeren en hun toezeggingen nakomen, met inbegrip van die op sociaal en milieugebied.

(427) Als er wordt afgezien van het instellen van maatregelen, zou dit leiden tot een verslechtering van de situatie van de bedrijfstak van de Unie, die reeds aanmerkelijke schade heeft geleden en niet sterk genoeg is om weerstand te blijven bieden tegen een toename van de invoer met dumping tegen prijzen die zelfs onder de productiekosten van de bedrijfstak van de Unie liggen. Indien er geen maatregelen worden ingesteld, kan worden verwacht dat de invoer met dumping van laaggeprijsde keramische tegels uit India en Turkije zal blijven toenemen. In die situatie zou de bedrijfstak van de Unie zijn prijzen niet tot een winstgevend niveau kunnen verhogen en afzet blijven verliezen aan invoer met dumping.

(428) De Commissie is derhalve tot de conclusie gekomen dat de instelling van maatregelen in het belang van de bedrijfstak van de Unie is.

7.2. **Belang van de niet-verbonden importeurs**

(429) Op de datum van opening van het onderzoek werd contact opgenomen met meer dan 900 bekende importeurs ([36]) in de Unie en werd hen verzocht mee te werken aan het onderzoek. Zoals uiteengezet in de overwegingen 98 en 99, hebben slechts twee niet-verbonden importeurs meegewerkt. Beide ondernemingen hebben gereageerd op de aanmaningsbrief van de Commissie naar aanleiding van de analyse van hun vragenlijsten, maar hebben later hun medewerking beëindigd omdat geen van hen akkoord ging met een controle ter plaatse of een kruislingse controle op afstand. De volgende analyse is gebaseerd op hun antwoorden op de vragenlijst, hun reacties op de aanmaningsbrieven en het eigen onderzoek van de Commissie ([37]).

([36]) Klacht, bijlage 8.

([37]) Aangezien de niet-verbonden importeurs na de aanmaningsfase hun medewerking hebben beëindigd (zij stemden niet in met een controle ter plaatse/kruislingse controle op afstand), is de analyse van de Commissie gebaseerd op de informatie die zij hebben verstrekt, met inbegrip van het ondersteunende bewijsmateriaal (zoals jaarrekeningen) en openbaar beschikbare informatie (jaarrekeningen uit een ondernemingsregister, financiële gegevens die zijn gepubliceerd op https://www.romanian-companies.eu/).

(430) Deze twee importeurs maakten [3 — 4] % uit van de invoer uit de betrokken landen in het onderzoektijdvak, waarbij India het grootste deel van hun invoer uit de betrokken landen vertegenwoordigde. Voor een van hen was het onderzochte product verantwoordelijk voor het grootste deel van zijn activiteiten in termen van omzet, terwijl het voor de tweede importeur ongeveer een kwart van zijn activiteiten vertegenwoordigde. Het aandeel van de invoer uit de betrokken landen in hun totale aankopen bedroeg ongeveer een kwart. Beide importeurs kochten in het onderzoektijdvak en in 2020 aanzienlijke hoeveelheden van producenten in de Unie en kleinere hoeveelheden in andere derde landen dan de betrokken landen. Hun gewogen gemiddelde winstgevendheid met betrekking tot het onderzochte product, vastgesteld zoals uiteengezet in overweging 429, ligt binnen een bandbreedte van [5 — 7] %.

(431) Hoewel vanuit een zuiver kostenperspectief elk recht een effect zou hebben op de activiteiten van niet-verbonden importeurs, zou op basis van het bovenstaande, gezien de hoogte van de rechten, het effect van het recht op de winstmarges van die importeurs, en van de importeurs voor wie de handel in keramische tegels niet hun enige activiteit is, beperkt zijn, ook indien zij het recht volledig zouden moeten absorberen. Ten slotte is uit het onderzoek gebleken dat niet-verbonden importeurs ook invoer zonder dumping uit andere derde landen en uit de Unie kunnen betrekken, zoals zij in 2020 en het onderzoektijdvak hebben gedaan. Zoals blijkt uit de tabellen 1 en 4, beschikt de bedrijfstak van de Unie over voldoende capaciteit om aan de vraag in de Unie te voldoen.

(432) Anderzijds zou het niet instellen van maatregelen leiden tot een verslechtering van de situatie van de bedrijfstak van de Unie, die aanmerkelijke schade heeft geleden, zoals uiteengezet in overweging 427. Er zij op gewezen dat de bedrijfstak van de Unie, in tegenstelling tot de importeurs, in het onderzoektijdvak nauwelijks winst heeft gemaakt. En aangezien importeurs voor hun aankopen afhankelijk zijn van zowel de bedrijfstak van de Unie als andere bronnen, zou het blijven toestaan van invoer in de Unie tegen dumpingprijzen ten koste van de bedrijfstak van de Unie ook gevolgen hebben voor hun bevoorradingsbronnen.

(433) Op basis hiervan heeft de Commissie geconcludeerd dat het effect van de maatregelen op niet-verbonden importeurs beperkt zou zijn.

(434) Na de mededeling van de definitieve bevindingen merkte Seramiksan op dat het onderzoek naar het belang van de Unie werd beïnvloed door het feit dat de Commissie geen informatie had ontvangen van en geen onderzoek had gedaan naar de belangen van ongeveer 900 importeurs in de Unie.

(435) De Commissie merkte op dat zij alle bekende importeurs in de Unie in kennis had gesteld van de opening van het onderzoek. De informatie van ondernemingen die hadden besloten om medeerking te verlenen of die opmerkingen hadden ingediend is door de Commissie geanalyseerd en in aanmerking genomen. Bijgevolg heeft de Commissie het argument afgewezen.

(436) Na de mededeling van de definitieve bevindingen verklaarde een aantal importeurs in de Unie dat de instelling van maatregelen ten aanzien van de invoer uit Turkije hen schade zou berokkenen, aangezien zij in samenwerking met de Turkse producenten in de ontwikkeling van nieuwe collecties hebben geïnvesteerd.

(437) De Commissie merkte op dat die importeurs in de Unie in een eerder stadium van het onderzoek niet hebben meegewerkt en geen feitelijke informatie hebben verstrekt die de Commissie in staat zou stellen het effect van de maatregelen op die belanghebbenden te beoordelen. Bovendien werd, op basis van de opmerkingen die na de mededeling van de definitieve bevindingen van de in de steekproef opgenomen Turkse producenten-exporteurs werden ontvangen, vastgesteld dat één Turkse producent-exporteur niet met dumping uitvoerde en dat het gemiddelde niveau van de op de invoer uit Turkije toepasselijke maatregelen daalde. De Commissie bleef er derhalve bij dat het effect van de maatregelen op importeurs in de unie beperkt zal zijn.

(438) Ceramika Netto voerde ook verschillende procedurele argumenten aan na de mededeling van de definitieve bevindingen.

(439) De onderneming betoogde dat de Commissie ten onrechte termen gebruikte zoals “zogeheten” of “bestempelden zij zichzelf als” fabrikanten. De onderneming stelde dat zij als fabrikant werd erkend krachtens het recht van de Unie, met name krachtens Verordening (EU) nr. 305/2011 van het Europees Parlement en de Raad ([38]).

(440) De Commissie merkte op dat de in artikel 2 van Verordening (EU) nr. 305/2011 gebruikte definities volgens dat artikel alleen van toepassing zijn op aangelegenheden die onder die verordening vallen. Dit onderzoek vond plaats in het kader van de basisverordening. Daarom was de in Verordening (EU) nr. 305/2011 vastgestelde definitie van “fabrikant” in deze procedure niet van toepassing. Volgens de informatie waarover de Commissie beschikte, was de onderneming namelijk een importeur in de Unie.

([38]) Verordening (EU) nr. 305/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2011 tot vaststelling van geharmoniseerde voorwaarden voor het verhandelen van bouwproducten en tot intrekking van Richtlijn 89/106/EEG van de Raad (PB L 88 van 4.4.2011, blz. 5).

(441) Ceramika Netto was het niet eens met de verklaringen van de Commissie in overweging 461 betreffende de prijs waartegen zij met dumping invoerde. In dit verband verwees de onderneming naar binnenlandse verkoopfacturen en exportfacturen van haar Indiase leveranciers die aan de Commissie waren verstrekt en die volgens de onderneming aantoonden dat haar invoerprijzen geen dumpingprijzen waren.

(442) De Commissie herinnerde eraan dat het onderzoek naar dumpinggedrag was uitgevoerd op een steekproef van Indiase producenten/exporteurs. De door Ceramika Netto ingediende verkoopfacturen waren derhalve niet relevant voor de bevindingen inzake dumping. In overweging 272 concludeerde de Commissie dat haar bevindingen betreffende de Conor-groep en de Icon-groep konden worden uitgebreid tot het gehele land. Bijgevolg waren deze bevindingen van toepassing op de invoer van de Indiase leveranciers van Ceramika Netto.

(443) Ceramika Netto was het niet eens met de beoordeling van de Commissie dat zij een niet-medewerkende onderneming was. De onderneming betoogde dat het bericht van inleiding haar in staat stelde om niet alleen informatie te verstrekken in de vorm van een antwoord op de vragenlijst, maar ook in vrije vorm. Ceramika Netto voerde voorts aan dat de Commissie de onderneming op de hoogte had moeten brengen van alle informatie die ontbrak in het antwoord in vrije vorm.

(444) Zoals in overweging 440 is opgemerkt, is Ceramika Netto in het kader van dit onderzoek een importeur. Zoals opgemerkt in de overwegingen 75 tot en met 77, heeft de onderneming niet verzocht om als medewerkende importeur te worden beschouwd. De Commissie bevestigde dat de onderneming als importeur in de Unie de mogelijkheid had om informatie over het belang van de Unie in vrije vorm in te dienen. Opgemerkt dient echter te worden dat dergelijke informatie anders dan een volledig beantwoorde vragenlijst geen voorwerp is van een procedure met betrekking tot ontoereikende gegevens. De Commissie was niet verplicht om aanvullende informatie op te vragen, met name omdat het soort informatie dat de Commissie zocht openbaar was gemaakt via de vragenlijsten bij de inleiding.

7.3. **Belang van gebruikers en consumenten**

(445) Op de datum van opening van het onderzoek heeft de Commissie contact opgenomen met acht verenigingen van gebruikers van keramische tegels in de Unie. Geen van hen heeft aan het onderzoek meegewerkt of opmerkingen ingediend. Met name de bouwsector, een van de grootste gebruikers van keramische tegels in de Unie, heeft geen opmerkingen ingediend. De geringe mate van medewerking van de gebruikers wijst erop dat de sector niet afhankelijk is van invoer uit de betrokken landen of dat antidumpingrechten geen significante gevolgen voor hun activiteiten zouden hebben.

(446) De Commissie heeft ook contact opgenomen met negen distributeurs. Slechts één van hen, OBI Group Holding SE & Co, KGaA, was bereid medewerking te verlenen. Om de in overweging 76 uiteengezette redenen was de Commissie van oordeel dat de onderneming moest worden onderzocht als gebruiker van/handelaar in het onderzochte product.

(447) De onderneming is tegen de instelling van maatregelen en verklaarde dat de grote productiecapaciteit in India en Turkije niet volledig kan worden vervangen door producenten van de Unie, maar heeft voor deze verklaring geen ondersteunend bewijsmateriaal verstrekt. Zoals blijkt uit de tabellen 1 en 4, beschikt de bedrijfstak van de Unie over voldoende capaciteit om aan de vraag in de EU te voldoen. De onderneming erkende de mogelijkheid om van leverancier te veranderen.

(448) De onderneming koopt keramische tegels uit India en Turkije voornamelijk van onafhankelijke importeurs die als groothandelaren optreden en verkoopt deze vervolgens via haar eigen grote winkels en franchisepartners. Meer dan de helft van haar aankopen van keramische tegels zijn producten van de Unie. Haar winstgevendheid voor zover verband houdend met keramische tegels bedraagt [1,5 – 3] %, wat lager is dan de gemiddelde winstgevendheid. Keramische tegels vertegenwoordigen slechts een zeer klein deel van de totale omzet van de onderneming. Derhalve en om dezelfde redenen als uiteengezet in de overwegingen 431 en 432 concludeerde de Commissie dat de gevolgen voor deze onderneming zeer beperkt zouden zijn.

(449) Op basis hiervan, en ook gezien de geringe mate van medewerking, heeft de Commissie geconcludeerd dat het effect van de maatregelen op gebruikers en handelaren beperkt zou zijn.

(450) Geen enkele consumentenorganisatie heeft aan het onderzoek meegewerkt. In zijn antwoord op de vragenlijst waarin om de macro-indicatoren van de bedrijfstak van de Unie werd verzocht, voerde de CET aan dat zij verwacht dat het effect op ondernemingen die op de downstreammarkten actief zijn — namelijk distributeurs en gebruikers/consumenten — zeer beperkt zal zijn, gezien de alternatieve bevoorradingsbronnen en de bevindingen van eerdere onderzoeken naar keramische tegels, die bevestigden dat de kosten van keramische tegels marginaal zijn voor de uiteindelijke kosten in de bouwsector ([39]) en dat de instelling van maatregelen leidt tot beperkte prijsstijgingen voor de eindgebruiker ([40]).

(451) Het huidige onderzoek heeft bevestigd dat er alternatieve toeleveringsbronnen zijn voor India en Turkije, aangezien importeurs hun producten betrekken uit de Unie en ook uit andere derde landen dan India en Turkije (zie de overwegingen 430 en 431). Bij gebrek aan onderbouwde opmerkingen van consumentenorganisaties kan de Commissie de eventuele gevolgen van de instelling van rechten voor de eindgebruikers niet precies beoordelen, en er zijn geen aanwijzingen dat de bevindingen van het eerdere onderzoek niet op dit onderzoek van toepassing zouden zijn. Gezien de hoogte van de rechten zouden deze, zelfs indien de prijzen stijgen, bovendien eerder beperkte gevolgen voor de consument hebben.

(452) Op basis hiervan, en ook gezien de geringe mate van medewerking, heeft de Commissie geconcludeerd dat het effect van de maatregelen op de consument beperkt zou zijn.

(453) Na de mededeling van de definitieve bevindingen beweerden zestien Indiase producenten-exporteurs dat de Commissie geen rekening heeft gehouden met de talrijke opmerkingen van importeurs en gebruikers in de Unie. Ceramika Netto verwees ook naar de opmerkingen van de onderneming namens haar afnemers en handelspartners. Volgens de onderneming gaven deze opmerkingen aan hoe schadelijk de instelling van maatregelen zou zijn voor de onderneming, haar Indiase leverancier, de importeurs in de Unie, de gebruikers en de eindafnemers.

(454) De Commissie merkte op dat zij de talrijke opmerkingen waaraan de Indiase producenten-exporteurs en Ceramika Netto refereerden, had geanalyseerd en dat deze in verschillende opzichten tekortschoten. Ten eerste waren zij ingediend door ondernemingen die nooit als belanghebbenden bij het onderzoek waren geregistreerd. Ten tweede waren zij bij de Commissie ingediend door Ceramika Netto, een belanghebbende die niet gemachtigd was om namens deze ondernemingen op te treden. Ten derde was een groot aantal opmerkingen ingediend na de in het bericht van inleiding vastgestelde termijn(en). Ten slotte bevatten de opmerkingen meestal meningen, maar ontbraken feitelijke gegevens en bewijsmateriaal dat de meningen van die ondernemingen konden staven. Bijgevolg heeft de Commissie de argumenten afgewezen.

7.4. **Andere factoren**

(455) Naast de hierboven genoemde medewerkende partijen heeft een aantal belanghebbenden opmerkingen ingediend waarin zij stelden dat de instelling van maatregelen in strijd zou zijn met het belang van de Unie.

(456) In de volgende overwegingen worden de argumenten geanalyseerd, maar om te beginnen merkt de Commissie op dat geen van deze belanghebbenden, naar verluidt importeurs of gebruikers van keramische tegels, of zelfs zogeheten producenten in de Unie (zie overweging 266) ([41]), gelet op de door hen ingediende opmerkingen, aan het onderzoek heeft meegewerkt of de vragenlijst heeft beantwoord. Hun opmerkingen zijn verklaringen die door geen enkel bewijs worden geschraagd. De Commissie kan derhalve niet beoordelen in hoeverre deze ondernemingen afhankelijk zijn van de invoer uit de betrokken landen of welk effect een recht op hen kan hebben.

(457) Ten eerste wezen deze partijen op mogelijke problemen in de toeleveringsketen, mede gezien de huidige geopolitieke gebeurtenissen zoals de oorlog in Oekraïne. Deze partijen verklaarden dat elk recht de kopers volledig afhankelijk zou maken van de bedrijfstak van de Unie. Volgens hen moeten alle invoeropties open blijven, aangezien de bedrijfstak van de Unie moeite heeft om aan de vraag in de Unie te voldoen en de gebruikers niet op de bedrijfstak van de Unie kunnen rekenen.

([39]) Verordening (EU) nr. 258/2011 van de Commissie, overweging (150).

([40]) Verordening (EU) nr. 258/2011, overweging (153); Uitvoeringsverordening (EU) nr. 917/2011, overweging (183), en Uitvoeringsverordening (EU) 2017/2179, overweging (206).

([41]) Zo duidden bijvoorbeeld GANDALF Pawel Gagorowski (Polen) en ILCOM s.r.l (Italië) zichzelf aan als importeurs, VEDMAX s.r.l. (Roemenië) en Orient Ceramic (Roemenië) als gebruikers/importeurs en Ogrodnik Niemirscy Sp.J (Polen) als "verkoper", terwijl Netto en Cortina (Polen) zichzelf gedurende het onderzoek aanduidden als "de producenten uit Byałistok".

(458) De argumenten worden afgewezen. Ten eerste zijn zij niet onderbouwd. Ten tweede bleek uit het onderzoek dat de bedrijfstak van de Unie over voldoende capaciteit beschikt om de gehele markt van de Unie te bevoorraden. Uit het onderzoek is ook gebleken dat importeurs en gebruikers gebruikmaken van invoer zonder dumping uit andere derde landen dan de betrokken landen. De importeurs en gebruikers die aan het onderzoek hebben meegewerkt, betrokken in 2020 en het onderzoektijdvak hun producten namelijk zowel van de bedrijfstak van de Unie als uit andere derde landen dan de betrokken landen.

(459) De Commissie erkende dat het moeilijk kan zijn om producten uit Oekraïne te betrekken (een traditionele — zij het kleine — leverancier van keramische tegels aan de Unie, zie tabel 11). Zoals vermeld in de vorige overweging, zijn er echter nog steeds bronnen van invoer zonder dumping en worden deze kanalen door de huidige situatie niet verstoord. Brazilië, Vietnam, Iran, Indonesië en Egypte behoorden in 2020 wereldwijd tot de tien grootste productielanden; Iran, Brazilië, Egypte en de Verenigde Arabische Emiraten behoorden in dezelfde periode tot de tien grootste exporteurs ([42]).

(460) Ten tweede hebben deze belanghebbenden, met de nadruk op de invoer uit India, hun bezorgdheid geuit over het feit dat de instelling van een recht zou leiden tot een beperking van de keuze voor de consument en van de mogelijkheid om productie uit te besteden aan India. Bij hun verklaringen hebben Netto en Cortina verschillende brieven van hun afnemers gevoegd waarin deze hun tevredenheid uiten over hun aankopen, als "bewijs" dat het niet in het belang van de Unie is om maatregelen in te stellen, aangezien daarmee ook de keuze voor de consument zou worden beperkt door hen te "dwingen" bij de bedrijfstak van de Unie in te kopen.

(461) De Commissie merkte op dat de beweringen niet onderbouwd waren. Deze partijen hebben geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat de keramische tegels die zij uit India invoeren, niet door de bedrijfstak van de Unie zouden kunnen worden geproduceerd en verkocht. In feite erkenden deze partijen dat de keuze voor de consument wordt bepaald door de prijs ([43]), toen zij melding maakten van het "recht om het beste aanbod tegen de beste prijs te kiezen". In dit geval bleken deze prijzen dumpingprijzen te zijn. De antidumpingrechten hebben tot doel een gelijk speelveld te herstellen door dumping tegen te gaan. Consumenten, importeurs en gebruikers zullen de producten nog steeds in de betrokken landen kunnen kopen of de productie kunnen uitbesteden en de producten vervolgens invoeren, maar tegen billijke prijzen door de antidumpingrechten te betalen, en zij zullen hun producten ook bij de bedrijfstak van de Unie of in andere landen kunnen betrekken.

(462) Ten derde verklaarden vele van deze belanghebbenden dat Indiase producten niet met dumping in de Unie worden ingevoerd en dat deze producten in de Unie duurder waren geworden door de enorme stijging van de internationale vervoerskosten (naar verluidt met meer dan 1 000 %).

(463) Dit argument werd ook als ongegrond afgewezen. De partijen hebben geen bewijsmateriaal verstrekt met betrekking tot de vervoerskosten. De dumping werd vastgesteld op basis van de normale waarde en de uitvoerprijs, beide af fabriek, van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs tijdens het onderzoektijdvak.

(464) Ten vierde voerden deze partijen aan dat een eventueel antidumpingrecht niet in het belang van de Unie zou zijn omdat het tot een grote prijsdruk op de consument bovenop het huidige hoge inflatieniveau in de Unie zou leiden, gezonde concurrentie zou beperken en vele van die invoer afhankelijke bedrijven tot sluiting zou noodzaken, met name in de armere delen van de Unie.

(465) De argumenten werden als ongegrond afgewezen. De belanghebbenden hebben geen bewijs geleverd waaruit de mogelijke gevolgen van rechten voor consumenten of bedrijven blijken.

(466) De beweringen van Netto en Cortina met betrekking tot sluitingen, faillissementen, en een massale vermindering van arbeidsplaatsen in de Unie — niet alleen bij importeurs, consumenten en handelaren, maar ook in andere sectoren, zoals logistiek of design, met name in de armste regio's, waarbij specifiek op Polen wordt gedoeld — zijn evenmin onderbouwd. Uit het onderzoek is gebleken dat het effect van de rechten op importeurs, consumenten en handelaren waarschijnlijk beperkt zal zijn (zie de overwegingen 429 tot en met 431) en dat sluitingen, faillissementen of een massale vermindering van arbeidsplaatsen daarom onwaarschijnlijk zijn. Bij het onderzoek werd ook vastgesteld dat keramische tegels in de gehele Unie worden vervaardigd, waarbij Polen het op twee na grootste productieland in de EU is, en dat de bedrijfstak van de Unie, in tegenstelling tot handelaren of importeurs, niet in staat is geweest zijn kosten terug te verdienen en gestaag marktaandeel heeft verloren aan invoer uit India en Turkije.

([42]) Bron: macrovragenlijst, punt D.2.1 en klacht, blz. 49 en 52.

([43]) Zie bijvoorbeeld de "Aanvullende verklaring in zaak AD684", blz. 8 en 14, van Netto en Cortina.

(467) Wat de indirecte gevolgen voor andere bedrijfstakken betreft, en omdat Netto en Cortina geen bewijsmateriaal of kwantificering hebben verstrekt, merkt de Commissie op dat het niet instellen van rechten ook gevolgen zou hebben voor andere bedrijfstakken. Zo genereerde de sector van keramische tegels volgens de Spaanse vereniging van fabrikanten (ASCER), zowel direct als indirect, 60 000 banen in Spanje, wat neerkomt op 2,4 % van de industriële werkgelegenheid. Elke directe baan leverde naar schatting nog eens 3,8 indirecte banen op ([44]). Wat de gevolgen voor de regio's betreft, maken de producenten van keramische tegels in de regio Castellón in Spanje deel uit van een cluster waarin de meeste ondernemingen kmo's zijn en zijn zij direct of indirect afhankelijk van de sector voor de productie van keramische tegels.

(468) Samengevat hebben de belanghebbenden geen bewijsmateriaal overgelegd waaruit blijkt dat het niet instellen van rechten zou opwegen tegen de positieve gevolgen van de instelling van maatregelen voor de bedrijfstak van de Unie, zoals uiteengezet in de overwegingen 424 tot en met 428.

(469) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerden de Turkse regering en zestien Indiase producenten-exporteurs aan dat de Commissie rekening had moeten houden met de gevolgen van de Russische inval in Oekraïne voor de markt van keramische tegels in de Unie. De partijen voerden met name aan dat de oorlog tot stijgende energieprijzen had geleid en de toegang tot grondstoffen had geblokkeerd, wat samen met bestaande belemmeringen, zoals de antidumpingmaatregelen ten aanzien van de invoer van keramische tegels van oorsprong uit de VRC, de toeleveringsketens negatief kon beïnvloeden en de importeurs en gebruikers in de Unie sterker onder druk kon zetten.

(470) Na de aanvullende gedeeltelijke mededeling herhaalde de Turkse regering dat de COVID-19-pandemie het belang van goed functionerende toeleveringsketens heeft aangetoond. De Turkse regering stelde dat open bevoorradingskanalen vanuit Turkije naar de Unie van cruciaal belang blijven voor energie-intensieve industrieën zoals de productie van keramische tegels, met name in de context van de huidige Russische invasie in Oekraïne, de door de Unie opgelegde sancties en de daaropvolgende stijging van de energieprijzen.

(471) Wat de Russische invasie in Oekraïne betreft, merkte de Commissie op dat deze in de eerste plaats negatieve gevolgen heeft gehad voor de producenten in de Unie. Het effect van de oorlog op importeurs en gebruikers is beperkt, aangezien het volume van de invoer uit Oekraïne tijdens de beoordelingsperiode al te verwaarlozen was. Bovendien zal het niet instellen van maatregelen tegen twee in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs (de Lavish-groep en de Vitra-groep) eventuele extra druk op de toeleveringsketens als gevolg van de oorlog verminderen. Bijgevolg heeft de Commissie de in de overwegingen 469 en 470 beschreven argumenten afgewezen.

(472) Na de aanvullende gedeeltelijke mededeling van feiten en overwegingen betoogde de CGCSA dat de instelling van antidumpingmaatregelen in strijd zou zijn met de belangen van de sterk geïntegreerde keramische tegelindustrie in de Unie en in Turkije. In dit verband wees de vereniging erop dat de Turkse producenten van keramische tegels hun grondstoffen en verbruiksgoederen, vaste activa en reserveonderdelen uit de Unie betrokken. De totale waarde van die aankopen is gestegen van 163 miljoen EUR in 2019 tot 188 miljoen EUR in 2020, 233 miljoen EUR in 2021 en tot 309 miljoen EUR in de eerste tien maanden van 2022. Daarnaast hebben Turkse bedrijven in de Unie geïnvesteerd in de productie van keramische tegels, logistiek en diensten. De totale waarde van deze investeringen bedroeg 366 miljoen euro in de periode 2019-2021 en creëerde ongeveer 1 700 banen. Tijdens een hoorzitting met de diensten van de Commissie voerde de Turkse regering soortgelijke argumenten aan.

(473) De Commissie erkende de onderlinge afhankelijkheid tussen de Turkse en de Unie-industrie voor keramische tegels. Niettemin merkte de Commissie op dat er geen bewijs was dat de aankoop van grondstoffen en verbruiksgoederen, vaste activa en reserveonderdelen rechtstreeks verband hield met de uitvoer van keramische tegels naar de Unie. Zo nam de waarde van de inkopen in 2022 (eerste tien maanden) aanzienlijk toe ten opzichte van 2021 (volledig jaar), hoewel, zoals bevestigd door de Turkse regering (zie overweging 282), het volume van de uitvoer van keramische tegels uit Turkije naar de Unie in de eerste tien maanden van 2022 daalde in vergelijking met dezelfde periode van 2021. Voorts zou het herstel van gelijke concurrentievoorwaarden moeten leiden tot een hogere productie in de Unie, waardoor de leveranciers van grondstoffen en verbruiksgoederen, vaste activa en reserveonderdelen in de Unie nieuwe zakelijke kansen krijgen.

([44]) Impacto socioeconómico y fiscal del sector de azulejos y pavimentos cerámicos en España. Beschikbaar op https://transparencia.ascer.es/media/1039/informe-impacto-socioeco-sector-cer%C3%A1mico_ascer.pdf (laatst geraadpleegd op 7 oktober 2022).

(474) Tevens nam de Commissie nota van de investeringsactiviteiten van Turkse ondernemingen in de bedrijfstak van keramische tegels in de Unie. Deze investeringen vergroten de werkgelegenheid en bevorderen de economische ontwikkeling in de respectieve regio's. Het herstel van gelijke concurrentievoorwaarden in de Unie zal de reeds door Turkse producenten gedane investeringen ten goede komen en kan verdere investeringen stimuleren. Ten slotte heeft de partij niet gespecificeerd in hoeverre die aankopen en investeringen zijn verricht door de Vitra-groep, waarvoor geen dumping werd vastgesteld en waarvoor de antidumpingmaatregelen dus geen gevolgen zullen hebben.

(475) Op grond van de in de overwegingen 473 en 474 beschreven overwegingen concludeerde de Commissie dat de maatregelen een zeer beperkt effect kunnen hebben op de leveranciers van grondstoffen en verbruiksgoederen, vaste activa en reserveonderdelen in de Unie en in het voordeel zijn van deze investeringen van de Turkse producent in de Unie. Bijgevolg wees de Commissie de argumenten in overweging 472 af.

7.5. **Conclusie inzake het belang van de Unie**

(476) Op basis van het bovenstaande is de Commissie tot de conclusie gekomen dat er geen dwingende redenen waren om aan te nemen dat het instellen van maatregelen ten aanzien van de invoer van keramische tegels van oorsprong uit India en Turkije niet in het belang van de Unie zou zijn.

8. **DEFINITIEVE ANTIDUMPINGMAATREGELEN**

(477) Op basis van de conclusies van de Commissie inzake dumping, schade, het oorzakelijk verband, het niveau van de maatregelen en het belang van de Unie, en overeenkomstig artikel 9, lid 4, van de basisverordening, moeten definitieve antidumpingmaatregelen worden ingesteld om te voorkomen dat de bedrijfstak van de Unie nog meer schade lijdt door de invoer met dumping van het betrokken product. Antidumpingrechten moeten in overeenstemming met de regel van het laagste recht worden vastgesteld. Zoals vermeld in deel 3, zijn de antidumpingrechten niet van toepassing op de Indiase producent-exporteur de Lavish-groep en op de Turkse producent-exporteur de Vitra-groep.

(478) Gezien het voorgaande moeten de definitieve antidumpingrechten, uitgedrukt in cif-prijs grens Unie, vóór inklaring, worden vastgesteld als volgt:

Land	Onderneming	Definitief antidumpingrecht
India	De Conor-groep	8,7 %
India	De Icon-groep	6,7 %
India	Andere medewerkende ondernemingen	7,3 %
India	Alle andere ondernemingen	8,7 %
Turkije	Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %
Turkije	Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş., Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %
Turkije	Andere medewerkende ondernemingen	9,2 %
Turkije	Alle andere ondernemingen	20,9 %

(479) De bij deze verordening voor de afzonderlijke ondernemingen vastgestelde individuele antidumpingrechten zijn gebaseerd op de bevindingen van dit onderzoek. Zij weerspiegelen daarom de situatie die daarbij voor die ondernemingen werd vastgesteld. Deze rechten zijn uitsluitend van toepassing op het onderzochte product van oorsprong uit de betrokken landen en geproduceerd door de genoemde juridische entiteiten. Op de invoer van het betrokken product dat is geproduceerd door andere ondernemingen die in het dispositief van deze verordening niet uitdrukkelijk worden genoemd, met inbegrip van entiteiten die aan de specifiek genoemde ondernemingen zijn verbonden, is het recht van toepassing dat voor "alle andere ondernemingen" geldt. Die invoer mag niet worden onderworpen aan de individuele antidumpingrechten.

(480) Een onderneming die specifiek in deze verordening is genoemd en die later haar naam wijzigt, kan verzoeken om toepassing van deze individuele antidumpingrechten. Dit verzoek moet worden ingediend bij de Commissie ([45]). Het moet alle relevante informatie bevatten waaruit blijkt dat de wijziging geen invloed heeft op het recht van de onderneming om in aanmerking te komen voor het recht dat op haar van toepassing is. Als de naamswijziging van de onderneming niet van invloed is op haar recht om in aanmerking te komen voor het recht dat op haar van toepassing is, zal een verordening over de naamswijziging worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

(481) Om een goede toepassing van het antidumpingrecht te garanderen, moet het voor alle andere ondernemingen vastgestelde antidumpingrecht niet alleen gelden voor de niet-meewerkende producenten-exporteurs in dit onderzoek, maar ook voor de producenten die in het onderzoektijdvak geen producten naar de Unie hebben uitgevoerd.

(482) Om het risico op ontwijking als gevolg van het verschil in rechten zoveel mogelijk te beperken, zijn speciale maatregelen nodig om de toepassing van de individuele antidumpingrechten te garanderen. De ondernemingen met individuele antidumpingrechten moeten een geldige handelsfactuur overleggen aan de douaneautoriteiten van de lidstaten. De factuur moet voldoen aan de in artikel 1, lid 4, van deze verordening vastgestelde vereisten. Invoer die niet van een dergelijke factuur vergezeld gaat, wordt onderworpen aan het antidumpingrecht dat van toepassing is op "alle andere ondernemingen".

(483) Hoewel de douaneautoriteiten van de lidstaten over deze factuur moeten beschikken om ten aanzien van de invoer de individuele antidumpingrechten te kunnen toepassen, is overlegging van die factuur niet de enige factor waarmee de douaneautoriteiten rekening moeten houden. Zelfs als aan hen een factuur wordt overgelegd die voldoet aan alle voorschriften van artikel 1, lid 4, van deze verordening, moeten de douaneautoriteiten van de lidstaten namelijk hun gebruikelijke controles uitvoeren en kunnen zij, net als in alle andere gevallen, aanvullende documenten (vervoersdocumenten enz.) verlangen om de juistheid van de gegevens in de aangifte te controleren en te waarborgen dat het lagere recht vervolgens terecht wordt toegepast, in overeenstemming met de douanewetgeving.

(484) Indien de uitvoer door een van de ondernemingen waarvoor een lager individueel recht geldt, na de instelling van de maatregelen in kwestie aanzienlijk toeneemt, kan dit op zich worden beschouwd als een verandering in de structuur van het handelsverkeer als gevolg van de instelling van maatregelen in de zin van artikel 13, lid 1, van de basisverordening. In dergelijke omstandigheden kan, mits aan de voorwaarden is voldaan, een onderzoek naar ontwijking van maatregelen worden geopend. Hierbij kan onder meer worden onderzocht of het nodig is een individueel recht of individuele rechten in te trekken en in plaats daarvan het voor het gehele land geldende recht in te stellen.

(485) Producenten-exporteurs die het betrokken product tijdens het onderzoektijdvak niet naar de Unie hebben uitgevoerd, moeten de Commissie kunnen verzoeken om toepassing van het antidumpingrecht voor niet in de steekproef opgenomen medewerkende ondernemingen. De Commissie moet een dergelijk verzoek inwilligen mits aan drie voorwaarden wordt voldaan. De nieuwe producent-exporteur zou moeten aantonen dat: i) hij het betrokken product tijdens het OT niet naar de Unie heeft uitgevoerd; ii) hij niet verbonden is met een producent-exporteur die dat wel heeft gedaan, en iii) hij het betrokken product daarna heeft uitgevoerd of een onherroepelijke contractuele verplichting is aangegaan om dit in aanzienlijke hoeveelheden te doen.

9. **SLOTBEPALINGEN**

(486) Indien een bedrag moet worden terugbetaald naar aanleiding van een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie, geldt ingevolge artikel 109 van Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad ([46]) als rentevoet de rente die de Europese Centrale Bank voor haar basisherfinancieringstransacties hanteert, zoals bekendgemaakt in de C-serie van het *Publicatieblad van de Europese Unie* op de eerste kalenderdag van elke maand.

([45]) Europese Commissie, directoraat-generaal Handel, directoraat G, Wetstraat 170, 1040 Brussel, België.

([46]) Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 (PB L 193 van 30.7.2018, blz. 1).

(487) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1036 ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op plavuizen en vloer- en wandtegels van keramische stoffen, blokjes en dergelijke artikelen voor mozaïeken van keramische stoffen, ook indien op een drager, en keramische afwerkstukken, momenteel ingedeeld onder de GN-codes 6907 21 00, 6907 22 00, 6907 23 00, 6907 30 00 en 6907 40 00 van oorsprong uit India of Turkije.

2. De definitieve antidumpingrechten die van toepassing zijn op de nettoprijs, franco grens Unie, vóór inklaring, van de in lid 1 omschreven en door onderstaande ondernemingen vervaardigde producten, zijn als volgt:

Land	Onderneming	Definitief antidumpingrecht	Aanvullende Taric-code
India	Conor Granito Pvt Ltd.; Corial Ceramic Pvt Ltd.	8,7 %	C898
India	Acecon Vitrified Pvt Ltd.; Avlon Ceramics Pvt Ltd.; Duracon Vitrified Pvt Ltd.; Eracon Vitrified Pvt Ltd.; Evershine Vitrified Pvt Ltd.; Icon Granito Pvt Ltd.; Venice Ceramics Pvt Ltd.	6,7 %	C899
India	Andere medewerkende ondernemingen opgenomen in bijlage I	7,3 %	
India	Alle andere ondernemingen	8,7 %	C999
Turkije	Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	20,9 %	C900
Turkije	Qua Granite ve Hayal Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.; Bien Yapi Ürünleri San. Tic. A.Ş.	4,8 %	C901
Turkije	Andere medewerkende ondernemingen opgenomen in bijlage II	9,2 %	
Turkije	Alle andere ondernemingen	20,9 %	C999

3. Antidumpingrechten zijn niet van toepassing op de Indiase producent-exporteur de Lavish-groep, bestaande uit Lavish Granito Pvt Ltd., Lavish Ceramics Pvt Ltd., Lakme Vitrified Pvt Ltd. en Liva Ceramics Pvt Ltd. (aanvullende Taric-code C903), en zijn niet van toepassing op de Turkse producent-exporteur Vitra Karo Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Aanvullende Taric-code C902).

4. De individuele rechten die zijn vastgesteld voor de in lid 2 vermelde ondernemingen en de niet-toepassing van een antidumpingrecht op de in lid 3 vermelde ondernemingen zijn uitsluitend van toepassing indien aan de douaneautoriteiten van de lidstaten een geldige handelsfactuur wordt overgelegd die een verklaring bevat die is gedateerd en ondertekend door een met naam en functie geïdentificeerde medewerker van de entiteit die deze factuur heeft opgesteld, en die luidt als volgt: *"Ondergetekende verklaart dat de [hoeveelheid] [betrokken product] die naar de Europese Unie wordt uitgevoerd en waarop deze factuur betrekking heeft, is vervaardigd door [naam en adres van de onderneming] (aanvullende Taric-code) in [betrokken land]. Ondergetekende verklaart dat de in deze factuur verstrekte informatie juist en volledig is."* Als een dergelijke factuur niet wordt overgelegd, wordt het recht toegepast dat voor "alle andere ondernemingen" geldt.

5. Tenzij anders vermeld, zijn de geldende bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

Artikel 2

Artikel 1, lid 2, kan worden gewijzigd om nieuwe producenten-exporteurs uit India of Turkije toe te voegen en hen te onderwerpen aan het passende gewogen gemiddelde antidumpingrecht voor niet in de steekproef opgenomen medewerkende ondernemingen. Een nieuwe producent-exporteur toont met bewijs aan dat:

a) hij de in artikel 1, lid 1, beschreven goederen van oorsprong uit India of Turkije tijdens het onderzoektijdvak (1 juli 2020 tot en met 30 juni 2021) niet heeft uitgevoerd;

b) hij niet verbonden is met een exporteur of producent op wie de bij deze verordening ingestelde maatregelen van toepassing zijn, en die aan het oorspronkelijke onderzoek hadden kunnen meewerken, en

c) hij het betrokken product daadwerkelijk heeft uitgevoerd dan wel een onherroepelijke contractuele verplichting is aangegaan om na het verstrijken van het onderzoektijdvak een aanzienlijke hoeveelheid naar de Unie uit te voeren.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 februari 2023.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

BIJLAGE I

Niet in de steekproef opgenomen meewerkende producenten-exporteurs in India

Land	Benaming	Aanvullende Taric-code
India	Arkiton Tiles LLP Ncraze Ceramic LLP	C919
India	Asian Granito India Limited Crystal Ceramic Industries Private Limited Affil Vitrified Private Limited Amazoone Ceramics Limited	C920
India	Color Tiles Private Limited Color Granito Private Limited Subway Tiles LLP Senis Ceramic Private Limited	C921
India	Comet Granito Private Limited Corus Vitrified Private Limited	C922
India	Granoland Tiles LLP Landgrace Ceramic Private Limited Landdecor Tiles LLP	C923
India	Sunshine Tiles Company Private Limited Sunshine Vitrious Tiles Private Limited Sunshine Ceramic Jaysun Ceramics Sunray Tiles Private Limited Sologres Granito Private Limited Leesun Ceramic Tiles Co Grenic Tiles Private Limited Antonova Tiles (India)	C924
India	Aajveto Manufacturing Private Limited The President Group Artos International LLP Spolo Ceramic Private Limited Veritaas Granito LLP Pioneer Ceramic Industries Zed Vitrified Private Limited Indesign Ceramics LLP	C925
India	Accord Vitrified Private Limited Accord Plus Ceramics Private Limited	C927
India	Alinta Granito Private Limited Avalta Granito Private Limited	C928
India	Alpas Cera LLP Cosa Ceramic Private Limited	C929
India	Ambani Vitrified Private Limited	C930
India	Solizo Vitrified Private Limited	C931

India	Axison Vitrified Private Limited Axiom Ceramic Private Limited Swellco Ceramic	C935
India	Blizzard Vitrified LLP Blizzard Ceramica LLP	C937
India	Blueart Granito Private Limited Iyota Tiles LLP	C938
India	Bluetone Impex LLP	C939
India	Bluezone Vitrified Private Limited Bluezone Tiles LLP Bluegrass Porcelano LLP	C940
India	Bonza Vitrified Private Limited Boffo Granito LLP Big Tiles	C941
India	Cadillac Granito Private Limited Captiva Ceramic Industries	C942
India	Capron Vitrified Private Limited	C943
India	Classy Tiles LLP	C944
India	Claystone Granito Private Limited Favourite Plus Ceramic Private Limited Clayart Granito LLP Torino Tiles LLP Astila Ceramic Private Limited	C945
India	Commander Vitrified Private Limited Creanza Ceramic Private Limited Commander Ceramic Industries Amora Tiles Private Limited Amora Ceramics Private Limited	C946
India	Cruso Granito Private Limited	C947
India	Cyber Ceramics	C948
India	Delta Ceramic	C949
India	Dureza Granito Private Limited	C950
India	Emcer Tiles Private Limited Emcer Granito LLP Sanford Vitrified Private Limited Parker Tiles Private Limited Ascent Ceramica Private Limited Lenswood Ceramic	C951
India	Exotica Ceramic Private Limited	C952
India	Exxaro Tiles Limited	C953

India	Face Ceramics Private Limited Fea Ceramics Cygen Ceramic LLP Sorento Granito Private Limited Soriso Ceramic Private Limited Soriso Granito LLP Angel Ceramic Pct Limited Blue Art Granito Private Limited Face Impex Private Limited	C954
India	Favourite Plus Ceramic Private Limited	C956
India	Flavour Granito LLP Rex Ceramic Private Limited	C957
India	Fusion Granito Private Limited Vivanta Ceramic Private Limited	C958
India	Gold Cera International	C959
India	Gryphon Ceramics Private Limited Cosa Ceramics Pct Limited RAK Ceramics Private Limited Gris Ceramic LLP Grupo Griffin Ceramica LLP Alpas Cera LLP	C960
India	Handmada International	C961
India	Hilltop Ceramic	C962
India	Ibis Smart Marble Private Limited Silverpearl Tile Private Limited	C963
India	Italica Granito Private Limited Italica Floor Tiles Private Limited Soriso Ceramic Private Limited	C964
India	Ita Lake Ceramic Private Limited Itaca Ceramic Private Limited Sperita Granito LLP	C966
India	Itacon Granito Private Limited U-Con Ceramica LLP Tecon Tiles Private Limited Valencia Ceramic Private Limited Livolla Granito LLP Velloza Granito LLP	C968
India	Italia Ceramics Limited Piccolo Mosaic Limited	C969
India	Italus Vitrified LLP	C971
India	Itcos Granito LLP Icera Tiles LLP	C972
India	Itoli Granito LLP Imlis Ceramica LLP	C973

India	K2D Exim	C974
India	Kag Granito LLP Rollza Granito LLP	C975
India	Kajaria Ceramics Limited Jaxx Vitrified Private Limited Cosa Ceramics Private Limited Kajaria Tiles Private Limited Vennar Ceramics Limited	C976
India	Keezia Tiles LLP	C977
India	Kitco Ceramic	C978
India	Kripton Granito Private Limited Kripton Ceramic Private Limited La Berry Ceramics Private Limited Nice Ceramic Private Limited Gresart Ceramica Private Limited	C979
India	Latto Tiles LLP Spinora Tiles Private Limited	C980
India	Laxveer Ceramic LLP Lovato Ceramic Private Limited	C981
India	Leopard Vitrified Private Limited Livon Ceramic Letoza Granito LLP	C982
India	Lexus Granito India Limited Lioli Ceramica Private Limited	C983
India	Lezora Vitrified Private Limited Lemzon Granito LLP Lezwin Tiles LLP Sisam Granito LLP	C984
India	Livenza Granito LLP Livanto Ceramic Private Limited Lizzart Granito LLP Linia Ceramic LLP L Tile Granito LLP	C986
India	Lorence Vitrified LLP Lepono Porcelano LLP Lanford Ceramic Private Limited	C987
India	Lycos Ceramic Private Limited Livolla Granito LLP Crevita Granito Private Limited	C988
India	Maps Granito Private Limited Perth Ceramic Private Limited	C989
India	Marbilano Tiles LLP Marbilano Surface LLP	C990
India	Max Granito Private Limited Epos Tiles LLP	C119

India	Metropole Tiles Private Limited Metro City Tiles Private Limited Metro Ceramics Mactile India Private Limited	C120
India	Millennium Granito India Private Limited Lorenzo Vitrified Tiles Private Limited Millenium Vitrified Tile Private Limited Millenium Tile LLP Clan Vitrified Private Limited Millenium Ceramic LLP Millenia Ceramica Private Limited Millenium Cera Tiles Private Limited	C121
India	Montana Tiles Plazma Granito Private Limited Raykas Ceramic LLP	C122
India	Motto Ceramic Private Limited Motto Tiles Private Limited Slimtile Private Limited Monza Granito Private Limited Rossa Tiles Private Limited Motto Stone Private Limited	C123
India	Mox tiles LLP Itile LLP Swell Granito LLP	C124
India	Neelson Ceramic LLP Neelson Porselano LLP Win Tel Ceramics Private Limited Theos Tiles LLP	C125
India	Nehani Tiles Private Limited Neha Ceramic Industries Orinda Granito LLP Orinda Industries LLP	C126
India	Nessa Vitrified LLP LGF Vitrified Private Limited	C127
India	Nexion International Private Limited Simpolo Vitrified Private Limited	C130
India	Nitco Limited	C131
India	Oasis Vitrified Private Limited Oasis Tiles LLP Max Ceramics Private Limited Revenza Ceramics	C132
India	Olwin Tiles (India) Private Limited	C133
India	Onery Tiles LLP	C134
India	Oscar Ceramics	C136
India	Pavit Ceramics Private Limited Victory Ceratech Private Limited	C138

India	Prism Johnson Limited Antique Marbonite Private Limited Coral Gold Tiles Private Limited Sanskar Ceramics Private Limited Spectrum Johnson Tiles Private Limited Small Johnson Floor Tiles Private Limited Sparten Granito Private Limited	C142
India	Q-BO (Savion Ceramic)	C308
India	Qutone Ceramic Private Limited	C631
India	Range Ceramic Private Limited	C633
India	Rey Cera Creation Private Limited Simbel Ceramic Private Limited Adoration Ceramica Private Limited	C636
India	Scientifica Tiles LLP Saiwin Ceramic Private Limited Saimax Ceramic Private Limited Siscon Tiles LLP Aland Ceramic Private Limited	C639
India	Seron Granito Private Limited	C640
India	Sez Vitrified Private Limited	C641
India	Silon Granito LLP	C642
India	Simero Vitrified Private Limited Simero International LLP	C643
India	Simola Tiles LLP	C644
India	Skajen Vitrified Private Limited Spice Ceramic Private Limited Legend Ceramic Private Limited	C646
India	Skytouch Ceramic Private Limited Icolux Porcelano LLP	C648
India	Sober Plus Ceramics Sober Ceramics	C649
India	Solizo Vitrified Private Limited	C650
India	Somany Ceramics Limited Vintage Tiles Private Limited Vicon Ceramic Private Limited Amora Tiles Private Limited Amora Ceramics Private Limited Acer Granito Private Limited Somany Fine Vitrified Private Limited Sudha Somany Ceramics Private Limited and Somany Piastrelle Private Limited	C651
India	Sparron Vitrified LLP	C652

India	Square Ceramic Private Limited Casva Tiles Private Limited	A004
India	Starco Ceramic	A005
India	Sunland Ceramic Private Limited	A006
India	Sunworld Vitrified Private Limited Shagun Ceramics	A007
India	Swellco Ceramic Axison Vitrified Private Limited Axiom Ceramic Private Limited	A008
India	Titanium Vitrified Private Limited Moral Ceramic Private Limited Onery Tiles LLP	A010
India	Varmora Granito Private Limited Tocco Ceramics Private Limited Solaris Ceramics Private Limited Nextile Marbosys Private Limited Fiorenza GRanito Private Limited Sentosa Granito Private Limited, Renite Vitrified LLP Avalta Granito Private Limited and Covertek Ceramica Private Limited	A013
India	Velsaa Vitrified LLP Velsaa Enterprises LLP Boss Ceramics Magnum Ceramics	A014
India	Verona Granito Private Limited	A016
India	Wallmark Ceramic Industry	A017
India	Zarko Granito Private Limited	A019
India	Zealtop Granito Private Limited	A020
India	Vita Granito	C926

BIJLAGE II

Niet in de steekproef opgenomen meeewerkende producenten-exporteurs in Turkije

Land	Benaming	Aanvullende Taric-code
Türkiye	Akgün Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş ([1]). Akgün Toprak Sanayi İnşaat ve Ticaret A.Ş. Veli Akgün Seramik İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C904
Türkiye	Anka Toprak Ürünleri Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C905
Türkiye	Decovita Yapi Ürünleri Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C906
Türkiye	Ege Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C907
Türkiye	Etili Seramik İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C908
Türkiye	Graniser Granit Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C909
Türkiye	Kaleseramik Çanakkale Kalebodur Seramik Sanayi A.Ş.	C910
Türkiye	Karo Metro Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C911
Türkiye	NG Kütahya Seramik Porselen Turizm A.Ş.	C912
Türkiye	Seramiksan Turgutlu Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C913
Türkiye	Seranit Granit Seramik Sanayi Ticaret A.Ş.	C914
Türkiye	Söğütsen Seramik Sanayi İnşaat Madencilik İthalat İhracat A.Ş.	C915
Türkiye	Termal Seramik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	C916
Türkiye	Uşak Seramik Sanayi A.Ş.	C917
Türkiye	Yurtbay Seramik Sanayi Ticaret A.Ş.	C918

([1]) A.Ş. staat voor Anonim Şirketi